

EGW

Notities

2013-2

*En wij achten het profetische woord
(daarom) des te vaster, en gij doet wèl,
er acht op te geven als op een lamp,
die schijnt in een duistere plaats,
totdat de dag aanbreekt en de
morgenster opgaat in uw harten*

**Supplement bij de volwassen les in de
Sabbatschool**

apr-mei-jun 2013

Inhoud

1.	30 maart tot 5 april – Geestelijke ontrouw (Hosea)	3
2.	6 apr tot 12 apr – Liefde en oordeel: Gods dilemma (Hosea).....	8
3.	13 apr tot 19 apr - Een Heilige en Rechtvaardige God (Joel)	13
4.	20 apr tot 26 apr - Heer van alle volkeren (Amos).....	19
5.	27 apr tot 3 mei - Zoek de Here en leef! (Amos).....	25
6.	4 mei tot 10 mei – De wil om te vergeven (Jona)	30
7.	11 mei tot 16 mei - Gods speciale volk (Micha).....	35
8.	11 mei tot 17 mei – Gods speciale volk (Micha).....	42
9.	25 mei tot 31 mei – De dag van de Heer (Sefanja)	53
10.	1 jun tot 6 jun – Belangrijke zaken eerst! (Haggai).....	58
11.	9 mrt tot 15 mrt – Sabbat, een geschenk uit Eden	63
12.	15 jun tot 21 jun – Het beste geschenk uit de Hemel (Zaccharia)	69
13.	23 mrt tot 29 mrt – Schepping, alweer!.....	74

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de geschriften van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie met instemming van de originele uitgevers: Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

Engelse editie kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Een uitgave van: **Promise Ministry**®
Contact: **info@promiseministry.nl**

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. 30 maart tot 5 april – Geestelijke ontrouw (Hosea)

Sabbatmiddag 30 maart

Christus zegt: "Zonder Mij kunt gij niets doen." Als wij stap voor stap voorwaarts gaan in het pad van gehoorzaamheid, zullen wij weten hoe waar Zijn belofte is, dat zij die de HERE willen kennen, zullen weten dat Zijn opgang zo zeker is als de dageraad. Er zal steeds helderder licht schijnen op hen, die het Licht der wereld volgen. Een ieder die het juk van Christus op zich neemt, vastbesloten om het woord van God te gehoorzamen, zal een gezonde evenwichtige ervaring hebben. Hij zal zich verheugen in de zegeningen die hij ontvangt, omdat hij zijn leven met Christus in God heeft geborgen. Hij zal in het zakenleven de beginselen uitleven die Christus heeft neergelegd in de Bergrede... Hij weet dat hij aangenomen is in het gezin van God en dat hij zich ten opzichte van iedereen moet gedragen zoals Christus Zich gedroeg toen Hij op aarde was.

Wat een ijverig, bestendig werk is het werk van een ware christen. Onophoudelijk draagt hij het juk van Christus. Boze vermoedens krijgen geen kans wortel te schieten in zijn hart. Hij is werkelijk bescheiden en spreekt niet over zijn eigen bekwaamheden en prestaties. Het bewonderen van zichzelf heeft geen plaats in zijn ervaring. Er is veel te leren ten aanzien van wat een waar christelijk karakter omvat. Het is zeker geen opgeblazenheid. De ware christen houdt zijn oog gericht op Hem die de harten doorzoekt en de gevoelens beproeft en die waarheid verlangt in de innerlijke mens. Zijn voortdurende gebed is: "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is,

en leid mij op de eeuwige weg." Ps. 139: 23, 24. Complimenten moeten niet worden gegeven aan zondige en dwalende mensen. De heerlijkheid en majesteit van God zou steeds onze zielen moeten vullen met een heilig ontzag dat ons voor Hem verootmoedigt tot in het stof. Zijn neerbuigendheid, Zijn grote, diepe medeleven, Zijn tederheid en liefde worden ons gegeven om ons vertrouwen te versterken en de vrees weg te nemen die tot slavernij neigt. De Here wil dat wij onszelf geheel aan Hem geven in een standvastig, evenwichtig christelijk leven. Een leven dat de beginselen van Zijn wet illustreert.

—*Review and Herald*, October 23, 1900.

Zondag 31 maart: Een vreemd gebod

De laatste jaren van het gedoemde rijk van Israël werden gekenmerkt door geweld en bloedvergieten zoals niet eerder was gezien, zelfs niet in de ergste tijden van twist en onrust onder het huis van Achab. Gedurende meer dan twee eeuwen hadden de heersers van het tienstammenrijk wind gezaaid; nu oogstten ze de storm. De ene koning na de andere werd vermoord om plaats te maken voor andere eierzuchtige heersers. "Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om," had God gezegd van deze goddeloze overweldigers; "vorsten, zonder dat Ik ervan wist." Hosea 8:4. Elk beginsel van recht werd terzijde geschoven; zij, die als getuigen van goddelijke genade voor de volkeren der aarde hadden moeten staan, handelden "trouweloos tegen de Here" en met elkaar. Hosea 5:7.

Door strenge berispingen had God getracht het onboetvaardige volk tot een besef van het naderende gevaar van volkomen verdelging te brengen. Door Hosea en Amos zond Hij de tien stammen de ene boodschap na de andere, die aandrongen op volledige en algehele bekering, en dreigden met rampen als gevolg van aanhoudende overtredingen. "Gij hebt goddeloosheid geploegd," zei

Hosea, "misdadig geogst; de vrucht van leugen hebt gij gegeten, omdat gij hebt vertrouwd op uw eigen weg, op uw vele helden. Daarom zal krijgsrumoer zich tegen uw volk verheffen, en al uw vestingen zullen worden verwoest... In de morgenstond wordt de koning van Israël voorgoed verdelgd." Hosea 10:13-15.

Van Efraïm getuigde de profeet: "Vreemden hebben zijn kracht verteerd, maar hij beseft het niet. Zelfs ligt grijsheid over hem gesprekeld, maar hij beseft het niet." (De profeet Hosea verwees vaak naar Efraïm, een leider in de afval onder de stammen van Israël, als een symbool voor de afvallige natie) "Israël verfoeit het goede." "Verpletterd door het recht," niet langer in staat de rampzalige afloop van hun boze weg te overzien, zouden de tien stammen binnenkort "dolende zijn onder de volken." Hosea 7:9; 8:3; 5:11; 9:17.

Enkele van de leiders in Israël waren zich pijnlijk bewust dat ze hun gezag verloren hadden, en verlangden dat ze het zouden terugkrijgen. Maar in plaats van de gebruiken waardoor het rijk was verzwakt, los te laten, volhardden ze in ongerechtigheid, en stelden zich gerust met de gedachte dat ze, als de gelegenheid daartoe kwam, politieke macht zouden krijgen, die ze begeerden door zich te verbinden met de heidenen. "Toen Efraïm zijn krankheid zag, en Juda zijn gezwel, ging Efraïm naar Assur." "Efraïm is geworden als een onnozele duif, zonder verstand. Egypte roepen zij te hulp, naar Assur trekken zij." "Zij sluiten een verbond met Assur." Hosea 5:13, 7:11; 12:1.

Door de man Gods die bij het altaar te Betel was verschenen, door Elia en Elisa, door Amos en Hosea had de Here de tien stammen herhaaldelijk het kwaad van ongehoorzaamheid voorgehouden. Maar ondanks berispingen en smekingen was Israël steeds dieper gezonken in afval. "Israël is weerspannig als een weerspannige koe," had God gezegd; "mijn volk volhardt in het afdwalen van Mij." Hosea 4:16; 11:7.—*Profeten en Koningen*, pp. 175, 176.

Maandag 1 april: Geestelijke ontrouw

Alle valse aanbidding is geestelijke ontrouw. Het tweede gebod, dat valse aanbidding verbiedt, is ook het gebod om God te aanbidden en Hem alleen te dienen. De Here is een na-ijverig God. Hij laat niet met Zich spotten. Hij heeft gesproken over de manier waarop Hij aanbeden moet worden. Hij haat afgoderij, omdat de invloed ervan verderfelij is. Het verlaagt de geest en leidt tot zinnelijkheid en allerlei zonden.

Het onteert God als er een beeld van Hem wordt gemaakt. Niemand mag de verbeeldingskracht gebruiken om dat te aanbidden wat God in de geest verlaagt en Hem in verbinding brengt met alledaagse dingen. Zij die God aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en in waarheid. Zij moeten een levend geloof beoefenen. Dan zal hun aanbidding niet beheerst worden door de verbeeldingskracht, maar door waar geloof.

Laten de mensen de Here God aanbidden en dienen, en Hem alleen. Laat zelfzuchtige trots niet worden verheven en als een god worden gediend. Laat geld niet tot een god worden gemaakt. Als zinnelijkheid niet onder de beheersing van de hogere machten van de geest wordt gehouden, zullen lage hartstochten het wezen beheersen. Alles waardoor de gedachten worden beheerst en wat onderwerp is van overdreven bewondering, is een god die boven de Here verkozen wordt. God onderzoekt het hart. Hij maakt onderscheid tussen ware godsdienst vanuit het hart en afgoderij.—*Sermons and Talks*, vol. 2, pp. 184, 185.

God kan ieder moment de bewijzen van Zijn wondere genade en liefde aan de onboetvaardigen onttrekken. Het zou goed zijn als de mensen zouden bedenken wat het onvermijdelijke gevolg van hun ondankbaarheid jegens Hem

en van het veronachtzamen van de oneindige Gave van Christus aan onze wereld betekent! Als zij overtreding meer blijven koesteren dan gehoorzaamheid, zullen de huidige zegeningen en Gods grote barmhartigheid die ze nu genieten, maar niet waarderen, aanleiding worden voor hun eeuwige ondergang. Als het voor hen te laat is om te zien en te begrijpen wat ze hebben veracht als iets van weinig waarde, zullen ze weten wat het wil zeggen zonder God en zonder hoop te zijn. Dan zullen ze beseffen wat ze verloren hebben door hun ontrouw jegens God en hun opstand tegen Zijn geboden. — *Ellen White Bijbelcommentaar blz. 262.*

De profeet, die de eeuwen overzag, zag in visioen onze tijd. De volkeren van onze tijd hebben ongekend veel genade ontvangen. De grootste hemelse zegeningen zijn hun gegeven, maar toenemende trots, begeerte, minachting van God en ondankbaarheid worden tegen hen opgetekend. Zij maakten snel een einde aan Gods geduld.

Hetgeen mij echter doet huiveren is het feit dat zij die het grootste licht en de meeste voorrechten hebben ontvangen, besmet zijn geraakt met de heersende ongerechtigheid. Beïnvloed door de ongerechtigheid om hen heen, zijn velen, zelfs van hen die de waarheid belijden, koud geworden en worden meegesleept door de sterke stroming van het kwaad. De algemeen voorkomende bespottung van ware vroomheid en heiligheid brengt hen die geen nauwe band met God hebben ertoe hun eerbied voor Zijn wet te verliezen. Als zij het licht zouden volgen en de waarheid met heel hun hart zouden gehoorzamen, zou deze heilige wet hun zelfs nog dierbaarder zijn, nu deze zo veracht en aan de kant wordt gezet. Naarmate de minachting voor Gods wet duidelijker wordt, wordt de scheiding tussen hen die haar in acht nemen en de wereld, ook duidelijker zichtbaar. Liefde voor de goddelijke voorschriften neemt bij de ene groep toe naarmate bij de andere groep de minachting ervoor toeneemt. — *Getuigenissen deel 5 blz. 171, 172.*

Dinsdag 2 april: Een belofte van herstel

In de Bijbel wordt het heilige en onveranderlijk karakter van de verhouding tussen Christus en de gemeente voorgesteld door de huwelijksband. De Here heeft Zijn volk met Zichzelf verbonden door een plechtig verbond: Hij heeft beloofd dat zij zijn volk zullen zijn en zij hebben beloofd van Hem en van Hem alléén te zijn. Hij zegt: "Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht door goedertierenheid en ontferming." Hosea 2: 19. En ook: "Ík heb u getrouwd." Jeremia 3: 14. Paulus gebruikt hetzelfde beeld in het Nieuwe Testament wanneer hij zegt: "Want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen." 2 Korintiërs 11: 2.

De ontrouw van de gemeente tegenover Christus blijkt uit het feit dat zij Hem haar vertrouwen en liefde niet schenkt en dat zij de ziel in beslag laat nemen door liefde voor wereldse zaken. Deze ontrouw wordt vergeleken met het verbreken van de huwelijksbelofte. De zonde die Israël heeft begaan door zich van de Here te verwijderen, wordt door dit beeld voorgesteld en de wonderbaarlijke liefde van God, die zij daardoor afgewezen hebben, wordt door deze treffende woorden uitgedrukt: "Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here; zo werd gij de Mijne." "En gij werd uitermate schoon, ja het koningschap waardig. Zo ging er een roep van u uit onder de volken vanwege uw schoonheid, want die was volmaakt, dank zij de sieraden waarmee Ik u getooid had... Maar gij hebt op uw schoonheid vertrouwd en ontucht gepleegd, trots op uw faam, en gij hebt aan iedere voorbijganger uw

ontucht opgedrongen: het zou voor hem zijn." Zo'n overspelige vrouw, die vreemden aanhaalt, terwijl zij gehuwd is!" Zoals een vrouw ontrouw wordt aan haar vriend, zo zijt gij Mij ontrouw geworden, huis Israëls, luidt het woord des Heren." Ezechiël 16:8, 13-15; Jeremia 3:20. — *De Grote Strijd blz. 356, 357*

De mens behoort zichzelf niet toe. Hij is gekocht tegen een prijs, en wat een prijs! De eniggeboren Zoon van God verwaardigde Zich om een leven van nederigheid, zelfverloochening en zelfopoffering te leven. Hij ontdeed Zich van Zijn eigen majesteit en heerlijkheid als Aanvoerder van het hemel, opdat Hij leven en onsterfelijkheid aan het menselijke geslacht zou brengen. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en kwam in een wereld die vol striemen en littekens van de vloek was, om de mensen een voorbeeld te geven van wat het mensdom kan worden door Jezus Christus, indien zij in Hem zullen blijven. Hij leefde de wet van God in de menselijke natuur, om te laten zien dat de mensen die wet kunnen houden door Zijn kracht. Allen die willen delen in Zijn toekomstige heerlijkheid, moeten delen in Zijn zelfverloochening en zelfopoffering bij iedere stap naar de hemel. Zij moeten Christus naar de wereld vertegenwoordigen op dezelfde manier als Christus Zijn Vader vertegenwoordigde naar de wereld. — *The Bible Echo, 20 juli 1896.*

Woensdag 3 april: De zaak tegen Israël

De Here sloot een verbond met Israël dat Hij, indien zij Zijn geboden zouden gehoorzamen, hen regen zou geven in de tijd van de regen, het land zou de opbrengst geven en de bomen in de velden zouden hun vruchten geven. Hij beloofde dat hun dorsen zou duren tot de wijnoogst en de wijnoogst tot de zaaitijd en dat zij hun brood tot verzadiging zouden eten en veilig in hun land zouden wonen. Hij zou hun vijanden doen omkomen. Hij zou geen afkeer van hen hebben, maar Hij zou met hen wandelen en zou hun God zijn en zij zouden Zijn volk zijn. Maar als zij Zijn vereisten zouden veronachtzamen, dan zou Hij op een volkomen tegengestelde manier met hen omgaan. Dan zou Zijn vloek in plaats van Zijn zegen op hen rusten. Hij zou hun trotse macht breken en de hemel boven hen als koper en de aarde als brons maken. "Dan zal uw kracht tevergeefs verbruikt worden; uw land zal zijn opbrengst niet geven en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet dragen. Indien gij u tegen Mij verzet," "dan zal ook Ik Mij tegen u verzetten." Leviticus 26:21-24. — *Testimonies vol. 2 p. 661*

De Here zond Zijn profeet met een boodschap van waarschuwing en vermaning. Hij kwam bij de koning, door wiens invloed het volk naar afgoderij was geleid en kwam op voor het recht van Jehova om de enige God in Israël te zijn. Er werden herhaaldelijke waarschuwingen gegeven die alleen maar opzij werden gezet. Het volk was in de ban van de prachtige vertoning en de fascinerende rituelen van afgodenaanbidding en zij volgden het voorbeeld van hun koning en gaven zich over aan ontaarde en zinnelijke aanbidding en zijn bedwelvende genot. Aangevoerd door de koning en zijn hof, verwierpen zij de zedelijke regering van Jehova. Zij waren ontrouw aan het hun toevertrouwde als bewaarders van goddelijke waarheid. Het heldere licht bescheen hen, maar zij volgden liever hun eigen weg in plaats van Gods wegen. En de aanbidding van God en de goede en heilzame wetten die Hij hen had gegeven werden opzij gezet. — *Signs of the Times, December 18, 1884.*

De toestand van Gods volk in deze tijd is vergelijkbaar met die van het afgodische Israël. Velen die zich christenen noemen, dienen andere goden naast

de Here. Onze Schepper eist onze hoogste toewijding, onze eerste trouw. Alles wat ertoe neigt onze liefde voor God te verminderen, of de dienst die Hem toekomt verhindert, wordt daardoor een afgod. Bij sommigen zijn hun landerijen, hun huizen, hun handelswaar, hun afgoden. Handelsondernemingen worden met ijver en energie bedreven, terwijl het dienen van God een tweede plaats krijgt. De wijdingen in het gezin wordt veronachtzaamd, het stille gebed vergeten. Velen zeggen dat ze rechtvaardig handelen ten opzichte van hun naasten en lijken te denken dat daarmee heel hun plicht is vervuld. Maar het is niet voldoende om de laatste zes geboden van de Tien Geboden te houden. Wij moeten de Here liefhebben met heel ons hart. Niets minder dan gehoorzaamheid aan ieder voorschrift - niets minder dan de hoogste liefde voor God zowel als gelijke liefde voor onze naaste - kan aan de eisen van de goddelijke wet voldoen. —*Signs of the Times, January 26, 1882.*

Donderdag 4 april: Een oproep tot berouw

De gunst van God voor Israël was altijd op voorwaarde van hun gehoorzaamheid. Aan de voet van de berg Sinaï, was het volk van God een verbondsrelatie aangegaan met God. Zij zouden "uit alle volken Zijn eigendom zijn." Exodus 19:5. Zij waren voor Hem "een koninkrijk van priesters en een heilig volk." Zij hadden ernstig beloofd de weg van gehoorzaamheid te gaan. "Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen," zeiden zij. En toen enkele dagen later Gods wet gesproken werd vanaf de Sinaï en verdere instructies in de vorm van richtlijnen en verordeningen werden gegeven door Mozes, beloofden de Israëlieten opnieuw met één stem: "Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen." Exodus 24: 3. Bij de bekrachtiging van het verbond, verenigde het volk zich nogmaals door te zeggen: "Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en *Hem* gehoorzamen." vers 7. God had Israël verkozen als Zijn volk en zij hadden Hem gekozen als hun Koning. —*Review and Herald, February 19, 1914.*

Mozes werd geïnspireerd om een profetie uit te spreken die het onvermijdelijke gevolg van afval schetste. Duidelijk ging hij het kwaad na dat het gevolg zou zijn van het loslaten van de inzetten van Jehova. Hij riep de hemel en de aarde ten getuige en verklaarde dat als zij, nadat zij lange tijd in het beloofde land hadden gewoond, gesneden beelden zouden invoeren en dingen die hun ogen hadden gezien en als zij dan weigerden tot de aanbidding van de ware God terug te keren, dat dan de toorn van de Here opgewekt zou worden en zij als gevangenen zouden worden weggevoerd en verstrooid onder de heidenen. "Gij zult zeker spoedig omkomen," waarschuwde hij hen, "in het land dat gij na het overtrekken van de Jordaan in bezit zult nemen; gij zult daarin niet lang leven, maar zeker verdelgd worden; de HERE zal u onder de natiën verstrooien... bij wie de HERE u brengen zal; dan zult gij daar goden dienen: werk van mensenhanden, hout en steen, die niet zien, noch horen noch eten noch ruiken." Deut. 4:26-28.

Deze profetie, die gedeeltelijk werd vervuld in de tijd van de Richteren in Israël, kreeg een meer volledige en vreselijke vervulling in de ballingschap van Israël in Assyrië en van Juda in Babylon. Terwijl de eeuwen voorbij gingen, van generatie op generatie, ondernam satan verschillende pogingen om ervoor te zorgen dat Israël "de geboden, de inzetten en verordeningen," zouden vergeten, waarvan ze beloofd hadden dat ze die eeuwig zouden bewaren. Want satan wist dat als hij Israël er slechts toe kon brengen God te vergeten en "andere goden achterna te lopen, hen te dienen en voor hen neer te buigen," de uitverkoren natie om zou komen. Deut. 8:19. Maar de vijand van alle zielen had

geen rekening gehouden met de lankmoedigheid van Hem die "de schuldige zeker niet onschuldig houdt," maar wiens heerlijkheid het is om "barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw," te zijn, "die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft." Ex. 34:6, 7. Ondanks satans pogingen om Gods voornemen voor Zijn uitverkoren volk tegen te werken, openbaarde de Here Zichzelf genadig, zelfs in enkele van de donkerste uren van Israëls geschiedenis, toen het leek alsof de machten van het kwaad de overwinning zouden behalen. Hij spreidde voor Israël die dingen uit die voor hun welzijn waren als natie. "Al schrijf Ik hun tienduizendvoudig mijn wetten voor," Zei Hij over Israël door de profeet Hosea, "toch worden deze geacht als die van een vreemde." Hosea 8:12. Hij zei: "En Ik leerde Efraïm lopen; Ik nam hen op mijn armen, maar zij erkenden niet, dat Ik hen genas." Hosea 11: 3. De Here behandelde hen met tederheid, onderwees hen door Zijn profeten, wet op wet en eis op eis. — *Review and Herald 19-2-1914.*

2. 6 apr tot 12 apr – Liefde en oordeel: Gods dilemma

(Hosea)

Sabbat 6 april

Mensen maken een juk voor hun eigen schouders dat licht lijkt en gemakkelijk te dragen, maar zal blijken zeer hinderlijk te zijn. Christus ziet dat en Hij zegt: "Neem mijn juk op u. Het juk dat u op uw schouders wilt nemen, waarvan u denkt dat het precies past, past helemaal niet. Neem Mijn juk op u en leer van Mij lessen die volstrekt noodzakelijk zijn voor u om te leren, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart en u zult rust vinden voor uw zielen. Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." De Here maakt nooit een verkeerde inschatting wat betreft Zijn erfdeel. Hij meet en weegt de mensen met wie Hij werkt. Als zij zich onderwerpen aan Zijn juk, als zij de strijd opgeven die onnuttig is geweest voor henzelf en voor Gods zaak, zullen zij rust en vrede vinden. Wanneer zij hun eigen zwakheid inzien en hun eigen tekortkomingen, zullen zij zich verheugen om Gods wil te doen. Zij zullen zich onderwerpen aan het juk van Christus. Dan kan God het willen en werken in hen werken, wat vaak volkomen tegengesteld is aan de plannen van de menselijke gedachten. Wanneer de hemelse zalving over ons komt, zullen wij de lessen van zachtmoedigheid en nederigheid leren, die altijd rust brengen voor de ziel. —*Review and Herald, October 23, 1900.*

Zondag 7 april: Gemakkelijk misleid en dwaas

Het invoeren van beginselen die een geest van offervaardigheid verkleinen en neigen tot zelfverheerlijking, ging gepaard met nog een misvorming van Gods plan met Israël. God wilde dat Zijn volk het licht der wereld zou zijn. Door hen moest de heerlijkheid van Zijn wet geopenbaard worden in het dagelijkse leven. Om dit plan te verwezenlijken, had Hij gezorgd dat het uitverkoren volk een centrale plaats onder de volken op aarde zou innemen.

In de dagen van Salomo strekte het koninkrijk Israël zich uit van Hamat in het noorden tot Egypte in het zuiden, en van de Middellandse Zee tot de rivier de Eufraat. Dit gebied werd doorkruist door tal van natuurlijke wegen voor de handelskaravanen uit verre landen. Daardoor kreeg Salomo en zijn volk de gelegenheid aan mensen van alle volken het karakter van de Koning der koningen bekend te maken, en hen te leren Hem te eerbiedigen en te

gehoorzamen. Heel de wereld moest dit weten. Door de leer der offeranden moest Christus verheven worden voor de volken, opdat allen zouden leven.

Als hoofd van een volk dat als een licht was gezet voor de omliggende volken had Salomo de door God geschonken wijsheid en macht en invloed moeten gebruiken om een beweging in het werk te zetten tot verlichting van hen, die God en diens waarheid nog niet kenden. Zo zouden talloos velen trouw hebben beloofd aan Gods geboden, Israël zou bewaard zijn voor verkeerde gebruiken van de heidenen, en de Heer der heerlijkheid zou ten hoogste geëerd zijn. Maar Salomo verloor dit doel uit het oog. Hij schoot tekort in het gebruik maken van de geweldige kansen om licht te brengen aan hen die steeds zijn gebied passeerden, of vertoefden in de voornaamste steden.

De zendingsgeest die God had gelegd in het hart van Salomo en van alle ware Israëlieten, was vervangen door de handelsgeest. De kansen voor de aanraking met vele volken werd gebruikt tot het vergroten van eigen aanzien...

De rijkdom van de koning en van vele onderdanen nam sterk toe, maar hoe hoog waren de kosten! Door de hebzucht en kortzichtigheid van hen aan wie de woorden Gods waren toevertrouwd, bleven talloos velen die langs de karavaanwegen trokken, onbekend met Jehova. — *Profeten en Koningen blz. 44, 45.*

De verbintenissen die de Israëlieten aangingen met hun heidense burenen, veroorzaakten het verlies van hun identiteit als Gods speciale volk. Zij werden besmet met de boze praktijken van hen met wie ze verboden verbintenissen waren aangegaan. Banden met wereldse mensen zorgden ervoor dat ze hun eerste liefde verloren en hun ijver voor het dienen van God. De voordelen waarvoor ze zichzelf verkochten om die te winnen, brachten alleen maar teleurstelling en veroorzaakten het verlies van vele zielen.

De ervaring van Israël zal de ervaring zijn van iedereen die kracht zoekt in de wereld en zich daarbij afkeert van de levende God. Zij die de Almachtige verlaten, de bron van alle kracht en zich verbinden aan wereldse mensen, en op hen hun vertrouwen stellen, worden zwak in zedelijke kracht, net als degenen waarin ze vertrouwden.

God komt met smekingen en verzekeringen tot degenen die fouten maken. Hij tracht hen hun fout te doen inzien, en tot bekering te leiden. Maar als zij weigeren hun harten voor Hem te verootmoedigen, als zij ernaar streven om zichzelf boven Hem te verheffen, dan moet Hij tot hen spreken door oordelen. Geen voorgewende nabijheid tot God, geen bewering dat men met Hem is verbonden, zal aanvaard worden van degenen die erin volharden Hem te onteren door op de arm van wereldse macht te leunen. — *Review and Herald, August 4, 1904.*

Maandag 8 april: Een afgerichte koe

De Here had Israël berispt voor hun boze daden en hen gesmeekt hun leven te beteren. Hij zei: "En Ik zal tot de profeten spreken en Ik zal veel gezichten geven, en door de dienst van profeten zal Ik in gelijkenissen spreken." Hosea 12:11. Door de profeet, die voor Jerobeam verscheen voor het altaar bij Betel, door Elia en Elisa, door Amos en Hosea had God herhaaldelijk het onvermijdelijke gevolg van ongehoorzaamheid aan Israël duidelijk gemaakt. Maar ondanks vermaning en smeking, zakte Israël steeds dieper weg in afvalligheid. "Want Israël is weerspannig als een weerspannige koe," verklaarde de Here. Hosea 4:16. "Ja, mijn volk volhardt in het afdwalen van Mij." Hosea 11:7...

De ongerechtigheid die de overhand had in Israël gedurende de laatste 50 jaar voor de Assyrische ballingschap, leek op die welke heerste in de dagen van

Noach en die de overhand heeft gehad in iedere periode waarin mensen God hebben verworpen en zich helemaal hebben overgegeven aan het kwaaddoen. De verheffing van de natuur boven de God van de natuur, de aanbidding van het schepsel in plaats van de Schepper heeft altijd geresulteerd in het grootste kwaad. Toen het volk van Israël eer betoonde aan de beelden van Baäl en Astarte, welke een voorstelling waren van de natuurkrachten, eer die alleen God toekwam, verbraken zij de verbinding met alles wat verheffend en veredelend was en werden ze een gemakkelijke prooi voor verzoeking. Toen de verdediging van de ziel afgebroken was, hadden de misleide aanbidders geen enkele weerstand meer tegen de zonde. —Review and Herald, January 29, 1914

Laat ieder lid van de kerk nadenken over het ploegen van het braakliggende land, het zorgvuldig reinigen van de aarde en het plaatsen en eggen van het zaad, dat een arbeidsintensief werk is van de boer. Het is een ruw en onderzoekend proces. Het eggen van het zaad is niet altijd prettig voor de ontvanger en soms is het voor hem alsof hij wordt uitgesloten, omdat hij de geneeskracht van het Woord niet bemerkt en zich onderwerpt aan het proces van ploegen in het geestelijke leven. De begane zonden eisen een onberouwelijke houding tot het heil, maar als de harde aarde opengebrouwen wordt en de koppige kluiten in stukken gebroken worden, dan kan het kostbare zaad gezaaid worden en in de aarde worden geëgd. Dit stelt de strenge tuchtiging van God voor. Vaak wordt opstandigheid aan de dag gelegd en moet de tuchtiging van God voortgezet worden tot de vastberaden wil gebroken is en het doel bereikt.

In geestelijke zaken zowel als natuurlijke moet dit werk worden gedaan. Vaak is strengheid nodig om een geestelijke oogst binnen te kunnen halen. Het is Gods grote wet dat zonder het zaaien van het zaad op de juiste manier en het ploegen er geen oogst zal zijn. Er ontbreekt een ervaring. Goddelijk zegen wacht slechts op de geestelijke bewerking van de aarde van het hart door de mens en de ijverige zorg voor de aarde terwijl de Here Zijn zaad zaait. —*That I May Know Him*, p. 281.

Het juk dat ons bindt om te dienen is Gods wet. De grote wet der liefde die in het paradijs is gegeven, die op Sinaï is verkondigd en in het nieuwe verbond in het hart is geschreven, verbindt de menselijke werker met Gods wil. Als wij onze eigen neigingen zouden volgen en alleen die dingen zouden doen die we zelf willen, zouden wij in satans macht raken en deel hebben aan zijn eigenschappen. Daarom bindt God ons aan Zijn wil, die heilig, edel en verheffend is. —*Wens der Eeuwen blz. 268.*

Dinsdag 9 april: Een kleuterende zoon

Er was geen enkel excuus voor de Israëlieten dat ze het ware karakter van Jehova uit het oog verloren. God had Zich vaak aan hen geopenbaard als de "Here, een barmhartig en genadig God, lankmoedig en rijk aan goedertierenheid en trouw." Psalm 86: 15. "Toen Israël een kind was, heb Ik het liefgehad, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen." Hosea 11:1.

De Here ging liefdevol met Israël om in hun bevrijding uit Egyptische slavernij en hun reis naar het beloofde land. "In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd, en de Engel zijns aangezichts heeft hen gered. In zijn liefde en in zijn mededogen heeft Hij zelf hen verlost en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds." Jesaja 63:9

God belooft zijn volk niet dat zij gevrijwaard zullen zijn van beproevingen, maar Hij belooft iets dat veel beter is. Hij zegt: "uw sterkte moge zijn als uw

levensduur." Deut. 33:25. "Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid." 2 Kor. 12:9. Als moeilijkheden ons treffen, wil de Here niet dat wij denken dat Hij ons heeft verlaten, wij zijn waardevol in Zijn ogen. Hij heeft ons waarde gegeven, die gelijk is aan het lijden van Zijn dierbare Zoon. Hij zegt: "Met groot erbarmen zal Ik u tot Mij nemen; in een uitstorting van toorn heb Ik mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid ontferm Ik Mij over u..." Jesaja 54:7, 8.

Hoevelen onder ons kunnen zich niet verblijden, wanneer moeilijkheden hen treffen. Velen zijn net als Petrus en zien op de woeste golven rondom hen in plaats van het oog gericht te houden op Jezus. Wanneer we onze ogen afwenden van onze problemen en ze op Jezus onze Helper richten, zien we de onovertroffen lieflijkheid van Hem en dan weten we dat alle dingen samenwerken ten goede voor hen die de Here liefhebben. Wij vergeten de vermaning niet die tot ons is gesproken: "Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt?... Want zij hebben ons voor luttele dagen naar hun beste weten getuchtigd, maar Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid." Hebr. 12: 5-10. —*The Bible Echo, March 1, 1893.*

Beproevingen en obstakels zijn Gods uitverkoren methoden om zelfbeheersing te leren en zij zijn de door Hem gestelde voorwaarden voor succes. Hij die de harten van de mensen leest, kent hun karakters beter dan zij zichzelf kennen. Hij ziet dat sommigen vermogens bezitten die, als zij juist gericht zijn, benut kunnen worden voor de vooruitgang van Zijn werk. In Zijn voorzienigheid brengt Hij deze personen in verschillende posities en omstandigheden, zodat zij in hun karakter de tekorten ontdekken die voor hen zelf verborgen waren. Hij geeft hen de gelegenheid deze gebreken te beteren en zich geschikt te maken voor Zijn dienst. Dikwijls brengt Hij hen in het vuur der beproeving, opdat zij gereinigd mogen worden.

Het feit dat wij geroepen worden om beproevingen te doorstaan, toont aan, dat de Here Jezus iets kostbaars in ons ziet dat Hij wenst te ontwikkelen. Als Hij in ons niets zag waardoor Zijn naam verheerlijkt zou kunnen worden, zou Hij geen tijd besteden aan onze verfining. Hij werpt geen waardeloze stenen in Zijn oven. De smid plaatst ijzer en staal in het vuur, zodat hij te weten komt wat voor metaal hij heeft. De Here laat toe dat Zijn uitverkorenen in de oven van ellende geplaatst worden om te bewijzen welk karakter zij hebben en of zij gevormd kunnen worden voor zijn werk. —*De weg tot gezondheid, blz. 403, 404.*

Woensdag 10 april: Medelijden sterker dan toorn

Christus kwam naar deze wereld en stond voor de mensen met de opgespaarde liefde van de eeuwigheid. Heel de oceaan van goddelijke liefde vloeide uit Zijn grote middelpunt. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest werkten voor de mens. Iedere macht in het hemelse universum werd aangewend om het verlossingsplan vooruit te helpen. Het kruis van Golgotha werd opgericht en toen wij nog zondaren waren, stierf Christus voor ons. De Rechtvaardige leed voor de onrechtvaardigen, opdat Hij de rechtvaardigmaker zou worden van een ieder die in Hem gelooft. Hij nam de menselijke natuur op Zich, opdat Hij met ons deel zou hebben in al onze verzoeken. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat Hij, door het ondergaan van het lijden van het kruis, Zijn ziel tot een offer voor de zonde zou maken.

Christus stierf om een zelfzuchtige wereld te redden van de onvermijdelijke gevolgen van zelfzuchtigheid. Hij heeft Zijn hart geopend in liefde en medelijden en medeleven voor de hele wereld. Hij nodigt gevallen wezens uit om tot Hem te komen en volkome en vrije vergeving te ontvangen. Zijn karakter staat, vrij van ieder spoor van zelfzucht, voor het hemelse universum. Hij bracht een volkomen offer om de goedheid die in Zijn hart woont bij mannen en vrouwen te brengen. Hij heeft Zijn Heilige Geest gezonden om indruk te maken op het verstand en het hart en mensen ertoe te brengen elkaar lief te hebben zoals Christus hen heeft liefgehad.

Oneindige weldadigheid stort al zijn schatten uit om zielen te redden van zonde, opdat de mens één gemaakt zal worden met God. God roept mensen op om met Hem samen te werken in het uitvoeren van Zijn grote voornemen. De Here heeft aan Zijn volk het voorrecht geschonken om op aarde het werk vooruit te helpen dat Hij deed toen Hij hier was. Hij roept ons op met Hem samen te werken in het herstellen en redden van onze naasten. Christus verlangt ernaar Zijn gemeente zo te versterken, door de volheid van Zijn kracht, dat heel de wereld omringd zal zijn met een atmosfeer van genade. —*Review and Herald, January 7, 1902.*

Christus had ons niet lief omdat wij Hem eerst liefhadden, maar "toen wij nog zondaren waren," stierf Hij voor ons. Hij behandelt ons niet zoals wij verdienen. Hoewel onze zonden veroordeling hebben verdiend, veroordeelt Hij ons niet. Jaar na jaar heeft Hij onze zwakheden en onwetendheid, onze ondankbaarheid en eigenzinnigheid verdragen, ondanks onze afdwalingen, onze hardheid van hart, ons veronachtzamen van Zijn heilig Woord is Zijn hand nog steeds naar ons uitgestrekt.

Tegen welke oneindige prijs voor de Vader en de Zoon werd de genadige, wonderlijke voorziening voor onze verlossing getroffen! Christus daalde af van Zijn hoge positie als Aanvoerder in de hemel en legde Zijn koninklijke mantel en kroon af, bekleedde Zich met menselijkheid en kwam naar deze aarde, opdat Hij bij ons zou wonen en aan mannen en vrouwen genade zou geven om te overwinnen zoals Hij overwon. De ongehoorzaamheid van Adam in het geloven van satans leugen kostte het leven van de Zoon van God, maar niettegenstaande de grote en onmetelijke prijs, schijnt de liefde en goedheid van God nu zelfs helderder dan bij de eerste schepping. "Waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden" Rom. 5:20.

Door Jezus Christus houdt de Here God heel de dag de hand uitgestrekt in een uitnodiging naar de zondige en gevallen mensen. Hij zal iedereen aannemen. Hij verwelkomt iedereen. Het is Zijn heerlijkheid om de grootste zondaren te vergeven. Hij zal de buit van de machtige wegnemen, Hij zal de gevangene vrijlaten, Hij zal het brandhout uit het vuur rukken, Hij zal de gouden keten van Zijn genade neer laten tot de diepste diepten van menselijke ellende en smart en de ontaarde ziel, die bezoedeld is met zonde, opheffen.

Ieder mens is het voorwerp van liefdevolle belangstelling van Hem, die Zijn leven gaf opdat Hij mensen weer bij God zou brengen. Schuldige en hulpeloze zielen, die het gevaar lopen vernietigd te worden door de listen en valstrikken van satan, worden verzorgd zoals een herder voor de schapen van zijn kudde zorgt. — *Signs of the Times, August 12, 1908.*

Donderdag 11 april: Genezen, geliefd en gevoed

De Here heeft vaak in waarschuwingen en vermaningen tot Zijn volk gesproken. Hij heeft Zich in barmhartigheid, liefde en goedheid geopenbaard. Hij heeft Zijn afgedwaald volk niet overgelaten aan de vijand, maar Hij heeft lange

tijd geduld met hen gehad, zelfs tijdens hun verstokte afvalligheid. Maar nadat tevergeefs een beroep is gedaan, bereidt Hij de roede om te straffen. Hoeveel meelevende liefde is betoond jegens het volk van God! De Here had hen kunnen afsnijden in hun zonden die Hem tegenwerkten, maar Hij heeft het niet gedaan. Zijn hand is nog steeds uitgestrekt. Wij hebben alle reden God te danken dat Hij Zijn Geest niet heeft weggenomen van hen, die weigeren in Zijn wegen te wandelen. — *Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1132.*

Gehoorzaamheid aan het kostbare Woord van God brengt de schoonheid van heiligheid. Dat Woord, zowel in het Nieuwe als in het Oude Testament, kan niet veranderd worden om de mens tegemoet te komen in Zijn gevallen toestand. Het handhaaft altijd een hoge en heilige standaard, zeggende: "Doe dit en gij zult leven." Alle mensen hebben een standaard nodig en deze standaard is duidelijk geopenbaard in Gods woord, welke de uitdrukking is van Zijn wil. Dit woord laat aan de mens de tekortkomingen in zijn karakter zien en de hopeloosheid van zijn toestand, tenzij hij terugkeert tot zijn trouw. Door geloof in Christus kan elke uitnemendheid bereikt worden. Het woord van God eist gehoorzaamheid aan Zijn wet, en biedt het karakter van Christus aan in tegenstelling tot het karakter van mensen. — *Review and Herald, October 17, 1899.*

Christus zegt ons dat de dagen van Noach waren zoals de dagen zullen zijn vlak voor Zijn verschijning op de wolken des hemels. De dagen van Noach zijn een voorafschaduw van de huidige tijd. De Verlosser van de wereld, die het beste op de hoogte was van de geschiedenis in het verleden, is de ware profeet van de karakters van de toekomst. De menselijke natuur was in de dagen van Noach verstoken van de invloed van de Geest van God net zoals in onze tijd. Jezus erkent Genesis in Zijn verklaringen en voorstellingen als zijnde geïnspireerde woorden. Velen geven toe dat het Nieuwe Testament goddelijk is, terwijl zij geen bijzondere eerbied tonen voor het Oude Testament, maar deze twee grootse boeken kunnen niet gescheiden worden. De geïnspireerde apostelen, die het Nieuwe Testament schreven, nemen de gedachten van de onderzoekers van de Schriften voortdurend mee terug naar het Oude Testament. Christus neemt de gedachten van alle generaties, huidige en toekomstige, mee naar het Oude Testament. Hij wijst op Noach als een persoon die werkelijk geleefd heeft, Hij wijst op de zondvloed als een feit in de geschiedenis, Hij laat zien dat de nauwkeurige beschrijving van die generatie, kenmerkend is voor deze tijd. De Waarheid en het Leven wist van tevoren dat de mensen in onze tijd het Oude Testament zouden betwisten en in twijfel trekken en heeft het als goddelijk bevestigd. — *Signs of the Times, December 20, 1877.*

3. 13 apr tot 19 apr - Een Heilige en Rechtvaardige God (Joel)

Sabbatmiddag 13 April

Nu is het de tijd om zich voor te bereiden op de komst van onze Heer. We kunnen ons niet in een ogenblik gereed maken om Hem te ontmoeten. Voorafgaand aan dit plechtig gebeuren moet er ernstige verwachting zijn, wat moet samengaan met ernstig werk. Deze twee zaken moeten samengaan, willen we volmaakt worden in Christus. Het actieve en het toegewijde moeten gecombineerd worden zoals het menselijke en het goddelijke in Christus. Zo geven Gods kinderen Hem eer. Te midden van de drukte van het leven zullen

hun stemmen worden gehoord die woorden spreken van moed, hoop en geloof. Hun wil en hun aanhankelijkheid zullen toegewijd zijn aan Christus. Zo zullen zij zich voorbereiden om hun Heer te ontmoeten; en wanneer Hij komt, zullen zij met vreugde zeggen: "Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de HERE, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft" (Jes 25:9). —*Review and Herald, July 20, 1897.*

Het is goed om te denken aan wat er spoedig over de wereld zal komen. Het is nu geen tijd voor lichtzinnigheden of het behartigen van het eigen belang. Als de tijden waarin we leven geen ernstige indruk op ons kunnen maken, wat zal dat dan wel kunnen? Roept de Bijbel niet op tot rechtvaardiger en heiliger werk dan we tot nu toe hebben gezien?

Mannen met goed onderscheidingsvermogen zijn nu nodig. God roept diegenen op, die gewillig zijn om door de Heilige Geest geleid te worden in het werk van grondige hervorming. Ik zie dat er een crisis voor ons ligt en de Heer roept zijn werkers om zich gereed te maken. Iedere ziel moet zich nu plaatsten in een positie waarbij er diepere en waarachtigere toewijding aan God is dan in de jaren die achter ons liggen....

Ik ben diep onder de indruk gekomen van gebeurtenissen die mij in een nachtelijk gezicht voor ogen kwamen. Er scheen een enorme beweging te zijn – een opwekking – die te zien was op vele plaatsen. Ons volk bewoog zich eensgezind als reactie op Gods oproep. Mijn broeders, de Heer spreekt tot ons. Zullen we geen acht slaan op Zijn stem? Zullen we onze lampen niet in gereedheid brengen en ons gedragen als mensen die op hun Heer wachten? Deze tijd vraagt om lichtdragers, om actie. — *Testimonies to Ministers p 514*

Zondag 14 april: Een Nationale Ramp

Voor het geslagen Israel was er slechts een geneesmiddel – zich afkeren van de zonden die de kastijdende hand van de Almachtige over hen had doen komen en een terugkeer tot de Heer met vaste voornemens. Aan hen was de verzekering gegeven: "Wanneer Ik de hemel toesluit, zodat er geen regen is, wanneer Ik de sprinkhanen gebied het land kaal te vreten, indien Ik pest onder mijn volk zend, en mijn volk waarover mijn naam is uitgeroepen, verootmoedigt zich en zij bidden en zoeken mijn aangezicht en bekeren zich van hun boze wegen, dan zal Ik uit de hemel horen, en hun zonde vergeven en hun land herstellen" (2Kronieken7:13,14). Het was om dit gezegend resultaat te verkrijgen, dat God voortging om hen de dauw en de regen te onthouden totdat er een besliste hervorming zou hebben plaatsgevonden. — *Review and Herald 21 Augustus 1913*

God kan Zijn zegen niet leggen op de landerijen en de kudden van mensen wanneer zij die zegen niet tot Zijn eer gebruiken. Hij kan Zijn schat niet toevertrouwen aan hen die het zullen misbruiken. God heeft in eenvoudige bewoordingen zijn kinderen duidelijk gemaakt wat Hij van hen verlangt. Zij moeten de tienden betalen van al hun bezittingen en offers brengen van wat hen gegeven is.. Zijn genade en Zijn zegeningen zijn overvloedig en systematisch gegeven. Hij geeft de regen en de zonneschijn en maakt dat de vegetatie tot bloei komt. Hij geeft de seizoenen, zaaitijd en oogsttijd komen op de hun aangegeven tijd. De niet falende goedheid van God roept op tot iets beters dan de ondankbaarheid die mensen voor Hem over hebben. Zullen we niet tot God terugkeren en met dankbare harten onze tienden en offers voor Hem brengen? De Heer heeft ons onze plichten zo duidelijk voor ogen gehouden dat wij geen

verontschuldiging hebben wanneer wij die plichten verzaken. De Heer heeft Zijn goederen in de handen van Zijn dienstknechten gelaten om met billijkheid behandeld te worden, zodat het evangelie in de gehele wereld gepredikt kan worden. De voorzieningen voor de verspreiding van het evangelie in de wereld zijn niet aan het toeval overgelaten. De tienden zijn des Heren, het is Zijn rente en dat moet op tijd en regelmatig in Zijn schathuis worden gebracht.

Wij moeten Hem het Zijne blijmoedig teruggeven voor Zijn liefde jegens diegenen die Zijn genade niet verdienen. Het evangelie van Christus moet tot de uiterste delen van de wereld worden gebracht; wanneer mensen Gods rente niet teruggeven, worden zij als ontrouwe dienstknechten bestempeld. Zielen die even kostbaar zijn als zij zelf moeten worden gered en er moeten zendelingen uitgezonden worden zodat het kostbare licht dat God op ons heeft laten schijnen in deze tijd mag worden verspreid. We moeten erop toezien dat er voorzieningen worden getroffen voor het werk van God en voor de hulpverlening aan armen. Deze zaken kunnen niet worden verwaarloosd; ze moeten met zulk een striktheid worden behandeld als hun belangrijkheid vereist. De Heer zegt: "Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de HERE der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.

Dan zal Ik, u ten goede, de afvreter dreigen, opdat hij de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij, zegt de HERE der heerscharen. En alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een land van welbehagen zijt, zegt de HERE der heerscharen" (Maleachi 3:10 -12) — *Signs of the Times, January 13, 1890*

Maandag 15 April: Blaas de Bazuin!

Het vasten dat God verkiest, is meer dan een formaliteit. Het bestaat niet alleen uit het zich onthouden van voedsel, het gekleed gaan in zakkleding en het strooien van as op het hoofd. Hij die vast omdat hij echt spijt heeft van zonden, zal dat niet met uiterlijk vertoon doen.

Het doel waarom God ons tot vasten roept, is niet om het lichaam te kastijden voor zonden die in de geest bedreven zijn, maar om ons te helpen de zondigheid van de zonde in te zien wanneer we ons voor God vernederen en Zijn vergevende genade ontvangen. Zijn gebod voor Israel was: "Scheurt uw hart en niet uw klederen en bekeert u tot de Here uw God" (Joel 2:13).

We zullen er niets aan hebben om boete te doen om onszelf te vergoelijken dat wij door onze eigen werken een erfdeel onder de heiligen zullen krijgen of verdienen. Toen aan Jezus de vraag werd gesteld: "Wat moeten wij doen opdat wij de werken Gods mogen werken?" antwoordde Hij "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft" (Joh 6:28,29) Bekerings is zich afwenden van zelfzucht en zich keren tot Christus; en wanneer wij Christus hebben ontvangen zodat wij door geloof Zijn leven in ons kunnen leven, zullen goede daden zichtbaar zijn. — *Thoughts From the Mount of Blessing, p. 87.*

"Zie, welzalig de mens die God kastijdt; versmaad daarom de tucht des Almachtigen niet. Want Hij verwondt en Hij verbindt, Hij slaat en zijn handen helen" (Job 5:17,18)

Onze hemelse Vader wenst niet moedwillig de mensenkinderen te kwellen of te bedroeven. Hij wenst Zijn doel te bereiken door de wervelwind en de storm, door het vuur en de vloed. De Here staat toe dat rampen Zijn volk treffen om hen te beschermen tegen groter gevaar. Hij wil dat een ieder het eigen hart nauwkeurig onderzoekt en dan dichter tot God komt zodat Hij ook tot hem kan naderen.

Ons leven is in Gods hand. Hij ziet gevaren die ons dreigen, gevaren die wij niet zien. Hij is de Gever van alle zegeningen; de voorziener van alle genadegaven, Hij dirigeert al onze ervaringen. Hij ziet de gevaren die wij niet kunnen zien. Hij kan toestaan dat het hart van Zijn volk met droefheid wordt vervuld, omdat Hij ziet dat zij rechte paden voor hun voeten moeten maken zodat de verlamde niet van de weg kan raken. Hij weet wat maaksel wij zijn, en houdt in gedachten dat wij stof zijn. Zelfs de haren op ons hoofd zijn geteld. Hij staat toe dat natuurrampen Zijn volk treffen, waardoor zij ertoe geleid worden in te zien dat Hij hen niet heeft vergeten maar dat Hij verlangt dat zij de weg verlaten die, als zij toegestaan werden deze zonder waarschuwing te gaan, hen anders in grote problemen zo brengen. Beproevingen komen tot ons allen om ons ertoe te leiden onze harten te onderzoeken en na te gaan of onze harten gereinigd zijn van alle onreinheden. De Here werkt gestadig aan ons tegenwoordig en toekomstig welzijn.

Iedere ziel die gered is, moet deelhebben aan het lijden van Christus zodat die ook mag delen in Zijn heerlijkheid. Hoe weinigen begrijpen waarom God hen aan beproevingen onderwerpt. Door beproeving van ons geloof verkrijgen wij geestelijke kracht. De Here wenst Zijn volk te onderrichten om volledig op Hem te vertrouwen.

Laat een ieder de eigen handelingen onderzoeken. Laat een ieder zichzelf afvragen of die de standaard bereikt die God hem heeft voorgehouden. Kunnen wij uit ons hart zeggen, ik leg mijn wil terzijde? "Ik heb lust om uw wil te doen o God; uw wet is in mijn binnenste" (Ps 40:9). Vragen wij dagelijks: Here wat wilt Gij dat ik zal doen?"—*In Heavenly Places*, p. 265.

Dinsdag 16 april: De Gave van Gods Geest

In elke eeuw was de gave van de Heilige Geest de vervulling van de grote belofte aan de gemeente: "Bidt en u zal gegeven worden." Er is voor een ieder een portie. "Ik zal mijn Geest uitstorten op alle vlees." De belofte dat de Heilige Geest Zijn werk zal voltooien wordt in iedere ziel die zich tot de waarheid bekeerd is, herhaald. Een ieder die aan de gemeente wordt toegevoegd, moet worden onderricht omtrent zijn aandeel in het werk om zielen te winnen voor Christus.

De Heer verwacht van iedere belijdende christen dat die vervuld wordt van de Heilige Geest en dat die de middelen en krachten toewijdt aan Zijn werk. Ze zullen dan een verheven beeld hebben van wat de Verlosser van de wereld toebehoort. Zij moeten beseffen dat zij iedere jota of tittel van hun invloed moeten gebruiken om anderen zover te krijgen de hemelse schenking te waarderen. De afwezigheid van de middelen en invloed van hen wiens namen in de kerkboeken staan, kan als beroven van God worden bestempeld. Allen moeten het juk van Christus op zich nemen en Zijn lasten dragen door te waken over zielen als mensen die verantwoording moeten afleggen. Een ieder heeft werk opgedragen gekregen, er is niemand uitgezonderd.

De beloofde invloed van de Heilige Geest, die de werker vormt en polijst, stelt hem in staat samen te werken met hemelse wezens. Zulk een werker zal Gods levend, werkend instrument zijn, door wie God zich kan manifesteren

Maar wie zich niet dagelijks overgeeft om door de Heer gebruikt te worden, doen zijn geloofsbelijdenis oneer aan. Zij geven de Heilige Geest geen eer, Die door God is aangewezen om Zijn volk bij te staan in het grote en plechtige werk van waken over zielen als een die daarvan verantwoording moet afleggen. — *Review and Herald March 22, 1898*

“Gij joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, dit zij u bekend en neemt mijn woorden ter ore. Want deze mensen zijn niet dronken zoals gij onderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het waarvan gesproken is door de profeet Joel: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen” (Handelingen 2:14-17).

Het effect van Petrus' woorden was treffend en velen die eens het evangelie van Jezus hadden veracht, werden nu overtuigd van haar waarheid. Het was zeker onverstandig te denken dat meer dan 100 mensen dronken konden zijn op dit uur van de dag en wel op een plechtig religieus feest. Deze wonderbaarlijke demonstratie kwam vóór de maaltijd waarbij gewoonlijk wijn wordt gedronken.. Petrus wees hen erop dat deze manifestatie een directe vervulling was van de profetie van Joel waarin hij voorzegt dat zulk een kracht zou worden uitgestort over de mannen Gods om hen gereed te maken voor een bijzonder werk.
— Pamphlet: *Redemption: or the Ministry of Peter and the Conversion of Saul* pp 7,8

Woensdag 17 april: Het verkondigen van Gods naam

We leven in de laatste dagen, in een tijd waar we veel van God kunnen verwachten. Deze woorden zouden ons naar de troon van genade moeten leiden om grote dingen van Hem te vorderen. Hier wordt de belofte gegeven dat op mannen en vrouwen en op onze zonen en dochters de Heilige Geest zal komen en “al wie de Naam des Heren aanroept zal behouden worden.” Hier komt een mooi werk in het licht dat gedaan moet worden en waarvoor we de bekerende macht van God dagelijks nodig hebben. Het is ons voorrecht om dit te ervaren. De hemel is vol zegeningen en het is ons voorrecht om de rijke beloften van God voor onszelf op te eisen. We moeten dag en nacht contact maken met God zodat we kunnen weten welke stappen wij moeten nemen en wat onze plichten zijn.

De Heer heeft een bijzonder werk te doen voor ons individueel. Wanneer wij het kwaad dat in de wereld is, gereflecteerd zien in gerechtshoven en gepubliceerd in de dagbladen, laten wij dichter tot God groeien en door een levend geloof beslag leggen op Zijn beloften zodat de genade van God zichtbaar mag worden in ons. Wij kunnen een krachtige invloed hebben in deze wereld. Als de overtuigende kracht van God in ons is, zullen we in staat zijn om zielen die in zonde leven tot bekering te brengen.

Onze eenvoud zal ons veel doen bereiken in dit werk. We moeten niet streven naar hoge posities of om door mensen geprezen te worden. Ons doel moet niet zijn om de grootste te zijn. We moeten alleen de glorie van God voor ogen houden. We moeten werken met de intelligentie die we van God hebben gekregen, ons zodanig plaatsen in de kanalen van het licht dat de genade van God over ons kan komen om ons te vormen en te kneden naar het hemels model. De hemel wacht om haar rijkste zegeningen uit te gieten over diegenen die zich willen toewijden het werk van God te doen in deze tijd van 's werelds geschiedenis.

We zullen getoetst en beproefd worden; we zullen misschien geroepen worden om nachten op te blijven, maar laten deze uren in ernstig gebed tot God worden doorgebracht zodat Hij inzicht kan geven en ons verstand zo verkwikken dat wij de voorrechten kunnen zien die Hij ons biedt.

Laten wij geen uiterlijke godsdienst ten toon spreiden. Laat er geen strijd zijn over wie de grootste zal zijn, maar laat een ieder voor zichzelf de grootheid van de nederigheid nastreven teneinde de wil van God te kennen. God wil dat wij als vrije mannen en vrouwen staan in deze laatste dagen van des werelds

geschiedenis. Terwijl zondigheid van elke soort wordt bedreven door diegenen die God niet tot hun raadsman nemen, moeten wij staan als een volk dat begiftigd is met de Geest van God omdat wij Hem zoeken met geheel ons hart.

Wij moeten Zijn getuigen zijn, niet alleen met woorden, niet alleen met de prediking van Jezus Christus, maar door het uitleven van de waarheid, door de levende Getuige in ons hart te hebben. Wanneer de grote dag des Heren komt en zij die Christus gevolgd hebben duidelijk gezien worden met het licht van God schijnende op hen, zullen zij die op dat moment ontrouw gebleken zijn zichzelf afvragen: Waarom heb ik niet over de waarheid die ik kende verteld?

Waarom heb ik die waarheid niet uitgeleefd? Waarom heb ik de waarheid niet verkondigd met een geheiligd hart en ziel en stem? Dit zijn de gedachten die bij hen opkomen als ze eraan denken wat zij konden gedaan hebben, maar verzaakt hebben. Mijn broeders en zusters ik vermaan u in de naam van Jezus van Nazareth dat u veel tijd doorbrengt in gebed en studie van het Woord, zodat u de beloften kunt verstaan die u zijn voorgehouden. — *Review and Herald 1 April 1909*

Donderdag 18 april: Een schuilplaats in tijden van benauwdheid (Joel 3)

Jezus beval Zijn discipelen om de waarheden die Hij in hun oren gesproken had, aan anderen te vertellen toen Hij zei: "Wat ik u zeg in het donker, zegt het in het licht. Wat gij u in het oor hoort fluisteren, predikt het van de daken" (Matt 10 : 27). Jezus kende de afwijzing en de vervolging die hen te wachten stond in de bediening die zij spoedig zouden aanvangen; Hij versterkte hen door hen te verzekeren dat God over hen zou waken wanneer zwoegen en gevaar hun deel zou zijn. Ze moesten voortgaan ongeacht de tegenstand van mensen en moesten alleen God behagen in Wiens Hand zij geborgen zijn. "En wees niet bevreesd voor hen die wel het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam kan verderven in de hel" (Matth 10:28).

Zij moeten voorwaarts gaan, dragende het getuigenis der waarheid en hun lot laten in de handen van de Hemelse Vader. Jezus troost hen met de kennis van de hemelse zorg die waakt over hun leven wanneer Hij zegt: "Worden er niet twee mussen verkocht voor een duit? En niet een van hen valt ter aarde zonder uw hemelse Vader. Maar zelf de haren van uw hoofd zijn geteld. Vrees niet gij gaat vele mussen te boven" (Matt 10:29,30).

En ten slotte bekroont Hij Zijn onderwijzing en aanmoediging met de plechtige verzekering van een eeuwige beloning voor diegenen die de Zoon van God hebben aangenomen en zijn onderwijzing hebben gehoorzaamd en straf voor diegenen die het hebben veracht: "Een ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal ook Ik belijden voor mijn Vader die in de hemelen is. Maar wie mij verloochenen zal voor de mensen, dien zal ook Ik verloochenen voor mijn Vader die in de hemelen is" (Matth 10: 33).

Zo heeft de Heiland zijn discipelen opgedragen om in de gehele wereld te gaan en het woord te prediken, de zieken te genezen, de bedroefden te troosten zoals ze Hem hadden zien doen; en zij gingen voort te werken volgens Zijn onderwijzing. De opdracht aan Gods dienstknechten vandaag is even belangrijk als die van de apostelen die Christus met plechtige onderwijzing had uitgezonden. Aanvaarding of verwerping van de boodschap van Christus zal de zekere resultaten hebben die de Meester Zijn discipelen had voorgehouden bij die plechtige gelegenheid toen Hij hen de opdracht gaf om Zijn woorden aan de mensen door te geven. — *Spirit of Prophecy*, vol. 2, pp. 257, 258.

God begrijpt dat Satan in staat is te misleiden en te ontmoedigen. Hij heeft Zijn macht om te redden door Christus aan ons geopenbaard. Christus heeft zich onder ede verbonden aan de belofte om te bemiddelen voor een ieder die door Hem tot God komt. Hij weet dat de satan probeert mensen het gevoel te geven dat God een strenge rechter is. Hij weet dat de vijand de liefde en genade van de Vader probeert te verbergen en hen zodoende doet denken dat zij te zondig zijn om vergiffenis te vragen. Daarom heeft de Verlosser in de meest eenvoudige bewoordingen ons verzekerd dat God vol genade en medelijden is en dat Hij geraakt wordt door onze zwakheden, omdat Hij op elk punt op gelijke wijze als wij is verzocht geweest doch zonder te zondigen. Omdat Hij volledig bekend is met de verzoeken en misleidingen van de vijand, laat Hij Zijn kinderen zien wat zij kunnen verwachten terwijl Hij tegelijkertijd hen verzekert van Zijn hulp wat er ook mag gebeuren. Hij kent onze strijd; Hij begrijpt ons leed. Geen zucht wordt geslaakt, geen bonzende kweuling wordt gevoeld welks pijn het hart van Christus niet raakt.

Met teder medelijden voor onze zwakheden wijst Hij ons op de zorg die God geeft aan de kleine mus die van boom tot boom vliegt en Hij zegt ons dat niet een van deze kleine vogels op de grond valt zonder de kennis van de hemelse Vader: "Weest dan niet bevreesd: gij gaat vele mussen te boven!" (Matt 10:31) — *Signs of the Times*, August 1, 1900.

4. 20 apr tot 26 apr - Heer van alle volkeren (Amos)

Sabbatmiddag, 20 april

De keuze van Gods volk is het vertegenwoordigen van Christus in al hun werken, hun praktijken en hun leringen. Ze moeten onaangetast zijn door de perverse principes die in de wereld gelden. Degenen die verbinding met de dienst van God hebben, zijn volledig gescheiden van corrumperende invloeden. Ze moeten zich laten leiden door de beginselen die Christus gaf toen de Israëlieten in de woestijn waren. Het was Gods plan om de Israëlieten in Kanaän te vestigen als Zijn gekozen volk, om een voorbeeld te zijn voor alle naties die op aarde zouden leven. Ze moesten een priesterschap worden, leven alleen voor Zijn dienst. Maar zij werden vervuld met een verlangen om net als de volkeren rondom hen te worden, om een aardse heerser te hebben. Door Zijn profeet, vertelde God hen wat het resultaat van hun keuze zou zijn, en Zijn woord werd bevestigd. Ze kregen een koning, maar met hem kwamen problemen en smart. Vandaag maken veel belijdende christenen een soortgelijke keuze. Ze leven volgens het patronen van de wereld voor profijt. Christus heeft hiertegen een waarschuwing uitgesproken. Zijn stem verheffend, riep Hij, "Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?" (Markus 8:36). — *Review and Herald*, 23 juli 1901.

Heb lief als broeders, wees erbarmelijk, wees beleefd." Koester een hoge eerbied voor gerechtigheid en waarheid, en een haat voor alle wreedheid en onderdrukking. Doe aan anderen zoals u zou willen dat zij voor u zouden doen. God verhoede het dat u uzelf begunstigt ten nadele van anderen. — *Review and Herald*, 13 april 1905

Zondag, 21 April: Misdaden tegen de Mensheid

De Amalekieten kenden Gods karakter en Zijn oppergezag, maar in plaats van Hem te vrezen, daagden ze Zijn macht uit. De wonderen die Mozes deed ten aanschouwen van de Egyptenaren, werden een voorwerp van spot bij het volk

van Amalek, en de vrees van de omringende volken werd belachelijk gemaakt. Ze hadden bij hun goden gezworen dat ze de Hebreëen zouden verdelgen, zodat niemand zou ontkomen, en ze beroemden zich erop dat de God van Israël hen niet kon weerstaan. De Israëlieten hadden hen niet bedreigd of hen kwaad aangedaan. Hun aanval was volkomen ongegrond. Ze trachtten Gods volk uit te roeien om op deze wijze hun haat en minachting jegens God tot uiting te brengen. Lange tijd waren de Amalekieten grote zondaars geweest, en hun misdaden riepen tot God om vergelding, en toch had Zijn barmhartigheid hen nog steeds opgeroepen zich te bekeren; maar toen de mannen van Amalek het vermoeide en onverdedigde leger van Israël aanvielen, bezegelden ze hun eigen ondergang. God zorgt voor de zwakste onder Zijn kinderen. Geen enkele daad van wreedheid of verdrukking blijft verborgen voor de hemel. Zijn hand is uitgestrekt als een schild over allen die Hem liefhebben en vrezen; laten mensen zich hoeden dat zij deze hand niet verachten, want hij draagt het zwaard der gerechtigheid. — *Patriarchen en Profeten, blz. 180*

Toen de Israëlieten zonde hadden begaan, en God hen voor hun overtreding strafte, en de mensen treurden voor het lot van de gestraften, in plaats van verdriet omdat God was onteerd, werden de sympathisanten net zo schuldig bevonden als de overtreders.

In de instructies gegeven aan Aaron, leert de Heer ons verzoening voor Zijn rechtvaardig straffen, zelfs als Zijn boosheid zeer nabij komt. Hij zou willen dat Zijn volk de gerechtigheid van Zijn terechtwijzingen erkent, opdat anderen mogen vrezen. In deze laatste dagen zijn velen geneigd om zelfbedrog te plegen, en ze zijn niet in staat om hun eigen onrecht te zien. Als God, door Zijn dienaren, de dwalende berispt en bestraft, zijn er mensen die klaar staan om mee te leven met degenen die berisping verdienen. Zij zullen proberen de last, die God zijn dienaren dwong op hen te leggen, te verlichten. Deze sympathisanten denken dat ze deugdzaam handelen door met de schuldige, die door zijn koers grote schade aan de zaak van God zou hebben gedaan, mee te leven. Die zijn bedrogen. Ze zijn zich alleen aan het opstellen tegen Gods dienaren, die Zijn wil hebben verricht, en God zelf, en zijn net zo schuldig als de overtreders. Er zijn veel dwalende zielen die mogelijk gered konden worden als ze niet misleid waren door valse sympathie te ontvangen. — *Signs of the Times, 1 juli 1880*

God laat toe dat het de goddeloze voorspoedig gaat en dat hun vijandschap tegen Hem openbaar wordt, opdat wanneer zij de maat van hun ongerechtigheid hebben gevuld, iedereen Zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid zal zien in de totale vernietiging van hen. De dag van Zijn wraak komt snel, wanneer alle overtreders van Zijn wet en de onderdrukkers van Zijn volk de rechtvaardige beloning voor hun daden zullen ontvangen; wanneer elke daad van wreedheid jegens of onderdrukking van Gods trouwe volk zal worden gestraft alsof ze het tegen Christus zelf hebben gedaan. — *Spirit of Prophecy, vol.4, p.49*

Maandag 22 april: Gerechtigheid voor de Onderdrukte

De Heer had door Mozes speciale aanwijzingen gegeven aan Zijn volk opdat de leiders van Israël rechtvaardig zouden oordelen, rechtvaardig omgaan met de weduwe en de wees en geen steekpenningen aannemen. Het zou goed zijn geweest voor de volkeren van de aarde vandaag, als deze instructies nageleefd werden door de heersers en rechters van het volk. Hoe belangrijk is het is allen die met de verantwoordelijkheid van regeren belast zijn, mensen zijn die God vrezen, en onbaatzuchtig werken voor het welzijn van menselijk broederschap.

Het is hun werk onpartijdig te oordelen, het recht van de vreemdeling te beschermen, de onderdrukten te verlichten, alle smeergeld om de schuldigen vrij te spreken en de onschuldige te straffen, met afkeer afwijzen. Het welzijn van de samenleving roept voor mannen van morele integriteit in de stadhuizen en rechtbanken. Onze kerken hebben behoefte aan mensen van eer, vroomheid, van zuiverheid, die kunnen dienen in heilig ambt; die geheiligd zullen worden door de Geest en door het woord. — *Signs of the Times, 2 februari, 1882*

Ik zag dat door de voorzienigheid van God, weduwen en wezen, blinden, doven, de kreupelen en personen die op verschillende manieren lijden, in nauwe christelijke relatie met Zijn kerk zijn gebracht; het is om Zijn volk te testen en hun ware aard te ontwikkelen. Engelen van God kijken toe om te zien hoe we omgaan met deze personen, die onze medeleven, liefde en belangeloze welwillendheid nodig hebben. Dit is Gods test van ons karakter. Als we de ware godsdienst van de Bijbel hebben, zullen we een schuld van liefde, vriendelijkheid en interesse voelen tegenover Christus ten behoeve van Zijn broeders; en we kunnen niets minder doen dan onze dankbaarheid tonen voor Zijn onmetelijke liefde voor ons toen wij nog zondaars waren en onwaardig van Zijn genade, door een diepe interesse en onbaatzuchtige liefde te hebben voor degenen die onze broeders zijn en minder geluk hebben dan wij.

De twee grote principes van de wet van God zijn allereerst liefde voor God en onzelfzuchtige liefde voor onze naaste. .

Degenen die medelijden hebben voor de ongelukkige, de blinde, de kreupele, de lijdende, de weduwen, de wees en de armen, noemt Christus gebodhouders, die het eeuwige leven zullen hebben..... Christus beschouwt alle daden van genade, welwillendheid en bedachtzame overweging voor de ongelukkige, blinden, de kreupele, de zieken, de weduwe en de wees, alsof het aan Hem is gedaan; en deze werken worden bewaard in de hemelse registers en zullen worden beloond. Aan de andere kant, een verslag zal worden bijgehouden in het boek tegen degenen die het onverschillig gedrag van de priester en de Leviet tegenover de ongelukkige tonen, en degenen die misbruik maken van de ellende van anderen en hun lijden verhogen om er voor zichzelf zelfzuchtig voordeel uit te trekken. Zeker zal God elke daad van onrecht en elke vertoning van zorgeloze onverschilligheid ten aanzien en verwaarlozing van de lijdende onder ons vergelden. Iedereen zal uiteindelijk worden beloond naar zijn werken. — *Testimonies, vol. 3, pp. 511-513*

Het was niet het plan van God dat armoede ooit uit de wereld zou zijn. De rangen in de samenleving zouden ooit vereffend worden, want de diversiteit van toestanden die kenmerkend zijn voor ons ras is één van de manieren die God bestemd heeft om karakters te testen en ontwikkelen. Velen hebben met groot enthousiasme aangedrongen, dat alle mensen een gelijk aandeel in de tijdelijke zegeningen van God zouden moeten krijgen, maar dit was niet het doel van de Schepper. Christus heeft gezegd dat wij de armen altijd bij ons zullen hebben. Zowel de armen als de rijken zijn gekocht door Zijn bloed; en onder Zijn belijdende volgelingen, zijn het in de meeste gevallen, de voornoemden die Hem dienen met een onverdeeld doel, terwijl de laatsten voortdurend hun genegenheid op hun aardse schatten bevestigen en Christus vergeten. De zorgen van dit leven en de zucht naar rijkdom verduisteren de glorie van de eeuwige wereld. Het zou het grootste ongeluk zijn dat de mensheid ooit is overkomen als alles moest worden geplaatst op een gelijkheid in wereldse bezittingen. — *Testimonies, vol 4, pp. 551,552*

Dinsdag 23 april: Het Gevaar van Voorrechten

Allen die het licht van de waarheid hebben, worden, zoals de Joden, getoetst. Als een volk, zijn we verheven tot de hoogste voorrechten. De Heer werd aan ons geopenbaard met steeds meer licht. Onze voorrechten zijn veel groter dan de voorrechten die de Joden hadden. We hebben niet alleen het grote licht die aan de oude Israel toevertrouwd was, maar we hebben ook de toegenomen bewijs van de grote verlossing aan ons gebracht door Christus. Wat schaduw en symbool voor de Joden was, is werkelijkheid voor ons. Zij hadden de geschiedenis van het Oude Testament; Wij hebben dat en ook het Nieuwe Testament. Wij hebben de zekerheid van de Verlosser die gekomen is—een Verlosser die gekruisigd werd, is verrezen, en verklaarde vanuit het opengebroken graf van Jozef: "Ik ben de opstanding en het leven"(Johannes 11:25). In onze kennis van Jezus en Zijn liefde, is het Koninkrijk van God in ons midden geplaatst. Christus werd verkondigd aan ons in preken en bezongen in liederen. Het geestelijke banket is voor ons uitgestald in al haar rijke overvloed. We hebben het rijkste feest aan ons voorgelegd gekregen door de boodschappers van God — de gerechtigheid van Christus, rechtvaardiging door het geloof, de oneindige grote beloften van God in zijn Woord, vrije toegang tot de Vader door Jezus Christus, de troost van de Heilige Geest, en de goed gefundeerde verzekering van het eeuwige leven in het Koninkrijk van God. We vragen, wat kon God voor ons doen dat Hij niet heeft gedaan ter voorbereiding van het grote avondmaal, het hemelse banket? —*Review and Herald, 17 januari 1899*

De Heer koos een volk, en maakte hen de bewaarders van Zijn waarheid. Het was Zijn plan dat door de openbaring van Zijn karakter door Israël, mensen tot Hem aangetrokken zouden worden. Aan de hele wereld moest de uitnodiging van het evangelie worden gegeven. Door het leer van de offerdiensten, moest Christus voor de naties verheven worden, en iedereen die naar Hem opkeek, zou leven.

Maar Israël heeft zich niet aan Gods plan gehouden. Ze hebben God vergeten, verloren zicht op hun hoge voorrecht als Zijn vertegenwoordigers. De zegeningen die zij hadden ontvangen, brachten geen zegen voor de wereld. Hun voordelen werden voor hun eigen verheerlijking aangewend. Ze beroofden God van de dienst die Hij van hen nodig had, en zij beroofden hun medemens van religieuze begeleiding en een heilig voorbeeld. — *Review and Herald, 12 november 1903*

De meest plechtige waarheden ooit toevertrouwd aan stervelingen, werden aan ons gegeven om aan de wereld te verkondigen. De verkondiging van deze waarheden is ons werk. De wereld moet gewaarschuwd worden en Gods volk moet loyaal zijn aan het vertrouwen aan hen gegeven. Ze moeten niet deelnemen aan speculaties, noch moeten ze zakenpartners zijn met ongelovigen; want dit zal hen belemmeren in het doen van het werk aan hen gegeven.

Christus zei van Zijn volk, "Gij zijt het licht der wereld" (Matteüs 5:14). Het is geen kleinigheid dat de raadgevingen en doelstellingen en plannen van God zo duidelijk aan ons zijn geopenbaard. Het is een prachtig voorrecht om in staat te kunnen zijn om de wil van God te begrijpen, zoals geopenbaard in het betrouwbare woord van de profetie. Dit plaatst een zware verantwoordelijkheid op ons. God verwacht van ons om aan anderen de kennis te geven die Hij aan ons heeft gegeven. Het is Zijn plan dat de goddelijke en menselijke hulpmiddelen zich verenigen in de verkondiging van de waarschuwingsboodschap. —*Review and Herald, 28 juli 1904*

Woensdag, 24 april: Israëls rendez-vous met God

“De ivoren huizen zullen te gronde gaan, ja vele huizen zullen hun einde vinden, luidt het woord des Heren.” – “Ja, de Here, de Here der heerscharen, die de aarde aanroert en zij wankelt, zodat al wie erop wonen, jammeren”, “uw zonen en uw dochters zullen vallen door het zwaard, uw akker zal met het meetsnoer verdeeld worden, gij zelf zult op onreine bodem sterven, en Israël zal voorzeker in ballingschap wegtrekken uit zijn land”. Omdat Ik dan dit met u doen zal, - bereid u om uw God te ontmoeten, Israël.” (Amos 9:8-10; 3:15; 9:5; 7:17; 4:12)

Voor een tijd werden deze voorspelde oordelen tegengehouden, en tijdens de lange regering van Jerobeam II behaalden de legers van Israël duidelijke overwinningen; maar deze tijd van schijnbare voorspoed bewerkte geen verandering in de harten der onboetvaardige, en ten slotte werd verkondigd: “Door het zwaard zal Jerobeam sterven, en Israël zal voorzeker in ballingschap wegtrekken uit zijn land.” (Amos 7:11) De duidelijkheid van deze uitspraak ging aan koning en volk voorbij, zo ver waren ze gekomen in zonde. Amasja, voorganger onder de afgodische priesters te Betel, die zich ergerde aan de duidelijke woorden van de profeet tegen koning en volk, zei tot Amos. “Ziener! ga heen, vlucht naar het land van Juda; eet daar brood en profeteer daar. Maar in Betel moogt gij voortaan niet meer profeteren, want dit is een koninklijk heiligdom en het is een rijkstempel.” Vers, 12,13 —*Profeten en Koningen, p.137*

“Schikt u om uw God te ontmoeten,” is de boodschap, die wij overal moeten verkondigen. De bazuin moet een zeker geluid geven. Helder en duidelijk, moet de waarschuwing uitgaan. “Gevallen, gevallen is de grote (stad) Babylon Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.” Openbaring 18:2, 4

Deze tekst zullen in vervulling gaan. Weldra zal de laatste toets komen tot alle bewoners der aarde. In die tijd zullen er prompte besluiten genomen worden. Zij, die zich onder de verkondiging van het woord van schuld bewust zijn geworden, zullen zich onder de bloedbevleete banier van Prins Immanuël scharen. Zij zullen inzien en verstaan, gelijk zij, dit nooit tevoren gedaan hebben, dat zij veel gelegenheden hebben laten voorbijgaan om het goede te doen, dat door hen gedaan had moeten worden. Zij zullen beseffen dat zij niet zo ijverig hebben gewerkt, als zij hadden moeten werken, om te zoeken en te redden, die verloren waren, om hen als het ware, uit het vuur te rukken. —*Getuigenissen vol. 9 p.103*

Satan zal het spel des levens voor onze zielen blijven spelen, zolang de tijd duurt. En het einde van alle dingen is nabij. "Want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal" (Matteüs 25:13 HSV). Waak daarom, dat wanneer Hij komt, u klaar gevonden kan worden. Bereid u voor om uw God te ontmoeten. Er zijn zonden die beleden moeten worden en misstanden die moeten worden rechtgezet. Tijd moet nu worden besteed aan serieuze voorbereiding voor de Meester. In deze plechtige Verzoendag moeten we ons hart voor God verootmoedigen, en onze zonden belijden. We moeten geloof hebben die overeenkomt met de belangrijke, plechtige waarheden die we belijden. Dit is het enige bewijs die we aan de wereld kunnen geven en laten zien dat onze godsdienst echt is. —*Review and Herald, 11 juli 1899*

Donderdag 25 april: Hoogmoed komt voor de val

De stamouders van Edom en van Israël waren broeders, en tussen hen moesten broederliefde en voorkomendheid bestaan. De Israëlieten mochten

nooit wraak nemen voor het feit, dat ze niet door het land mochten trekken. Ze mochten niet de verwachting koesteren ooit een deel van het land Edom te bezitten. Omdat de Israëlieten het uitverkoren en begunstigde volk van God waren, moesten ze acht slaan op de beperkingen die Hij hen had opgelegd. God had hun een rijke erfenis beloofd; maar ze moesten niet het gevoel hebben dat zij het alleenrecht hadden op aarde, met uitsluiting van alle anderen. Ze moesten zich in hun omgang met de Edomieten onthouden van het doen van onrecht jegens hen. Ze moesten met hen handel drijven en die voorraden kopen die ze nodig hadden, en stipt alles betalen wat ze ontvingen. Als een aanmoediging om God te vertrouwen en Zijn Woord te gehoorzamen, werd tot Israël gezegd: "Want de HERE, uw God, heeft u gezegend, gij hebt aan niets gebrek gehad" (Deuteronomium 2:7). Ze waren niet afhankelijk van de Edomieten, want ze hadden een God, die rijk was aan voorzieningen. Ze moesten niet trachten door bedrog of door geweld iets te bemachtigen; in hun omgang moesten ze het beginsel van Gods wet beoefenen: "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" Matteüs 22:39. —*Patriarchen en Profeten blz. 273*

Hier is belangrijke instructie voor iedereen die in de vreze des Heren en in de weg van Zijn geboden zouden wandelen. Sommigen die belijden zo te wandelen, handelen keer op keer naar de koers nagestreefd door de heersers en edelen in Israël. Omdat ze de macht hebben, eisen ze meer dan rechtvaardig en eerlijk is, en worden dus onderdrukkers. Het woord van God moet de regel zijn in het handelen. Degenen die belijden God lief te hebben en toch winst slaan uit de behoeften van hun broeders, wellicht tien of twaalf procent, lijkt het voor een tijd dat ze winst hebben in deze koers; maar ze zullen uiteindelijk leren dat God verstrooien kan. De Heer zal beoordelen en bestraffen; Hij hoort de schreeuw van de onderdrukten en de onderdrukker volgens zijn daden betalen. —*Review and Herald, 11 maart 1884*

Vaak worden de lonen van de werkende mannen en vrouwen wreed en gevoelloos van hen ingehouden, en ze lijden door het armzalige bedrag die ze hebben verdiend voor hun harde arbeid. Dit onrecht wordt op grote schaal beoefend. Degenen die van hun arbeidskracht genieten, leven vaak in buitensporigheid, omdat wat zij onbeheerst gebruiken wat bijna voldoende is om een of twee arme gezinnen te ondersteunen. Wanneer zulke mensen de arbeider dwingen om op zijn hard verdiende loon te wachten, komen ze onder de afkeuring van God.

Terwijl we medeleven en liefde moeten tonen voor de arme in nood, moeten wij geen gunst bewijzen aan de onwaardige armen omdat ze arm zijn, noch moeten wij "ere geven aan de machtige" gewoon omdat ze machtig zijn. Dit wordt vaak gedaan. Als een man rijkdom bezit, wordt hem groot respect, applaus en eer gegeven vanwege zijn positie, terwijl hij mogelijk een corrupt hart heeft en zijn leven onwaardig is tot voorbeeld te dienen. Positie of rijkdom maakt niet de man; maar schone handen en een rein hart zal God accepteren. —*Signs of The Times, 22 juli, 1880*

5. 27 apr tot 3 mei - Zoek de Here en leef! (Amos)

Sabbatmiddag, 27 april

Door alle eeuwen heen heeft "de Geest van Christus die in hen was" de ware kinderen van God tot het licht van hun generatie gemaakt. Jozef was een lichtdrager in Egypte. In zijn reinheid, welwillendheid en kinderlijke liefde, vertegenwoordigde hij Christus te midden van een volk van afgodendienaars. Terwijl de Israëlieten op weg waren van Egypte naar het beloofde land, waren de trouwhartigen onder hen een licht voor de omringende volkeren. Door hen werd God aan de wereld geopenbaard. Van Daniël en zijn vrienden in Babylon, en van Mordechai in Perzië, schenen heldere stralen van licht te midden van de duisternis van de koninklijke rechtbanken. Op dezelfde wijze zijn de discipelen van Christus als lichtdragers gesteld op de weg naar de hemel. Door hen zijn de genade en goedheid van de Vader aan een wereld, die in duisternis en misverstand ten opzichte van God gehuld is, geopenbaard. Door hun goede werken te zien, worden anderen geleid de Vader die verheven is, te vereren, want het is duidelijk gemaakt dat er een God op de troon van het heelal is wiens karakter het waard is te prijzen en na te leven. De goddelijke liefde gloeit in het hart, de christelijke harmonie die in het leven tot uiting komt, is een glimp van de hemel die aan mensen van de wereld gegeven wordt, zodat zij de uitmuntendheid ervan zullen waarderen. —*Review and Herald, 27 juli 1905*

Zondag, 28 april: Haat het kwade, heb het goede lief

Als we op onszelf kijken en in onszelf vertrouwen, zullen we onze standvastigheid zeker verliezen. De verschrikkelijkste storm die weldra zal losbarsten, zal onze zanderige fundering wegvagen, en ons huis als een wrak op de oevers van de tijd achterlaten. Maar het huis dat op de rots gebouwd is, zal voor eeuwig blijven staan. We moeten "in de kracht Gods bewaard worden door het geloof tot de zaligheid". De apostel sprak enige eenvoudige woorden tot zijn broeders, die voldoen aan de kenmerken van velen die de waarheid voor deze tijd belijden. "We hebben veel te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen, omdat gij traag zijt geworden in het horen. Want hoewel gij naar de tijd gerekend leraars behoorde te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig en geen vaste spijs. Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking; hij is nog een zuigeling. Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad"(Hebreeën 5: 11-14). Het is voor hen die de waarheid geloven absoluut noodzakelijk, een voortdurende groei door te maken tot de volledige gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus is bereikt. Er is geen tijd voor afvalligheid en onverschilligheid. Een ieder moet een levende ervaring in de dingen van God hebben. Heb wortels van uzelf. Wordt gegrond in het geloof, zodat u, alles gedaan hebbende wat mogelijk was, met onwankelbaar vertrouwen in God de tijd kunt doorstaan, waarin het werk en karakter van iedereen getoetst zal worden. Gebruik uw krachten voor geestelijke zaken, totdat u de diepzinnige dingen van Gods woord waardeert, en van sterkte tot sterkte voorwaarts gaat.

Er zijn duizenden die aanspraak op het licht van waarheid maken, die geen stap vooruit komen. Zij hebben geen levende ervaring, hoewel zij elk voordeel hebben gehad. Zij weten niet wat heiliging betekent. Hun godsdienstoefeningen zijn formeel en hol, en er is geen diepte in hun vroomheid. Het woord van God schenkt geestelijke vrijheid en verlichting aan hen, die er ernstig naar zoeken. Zij die de beloften van God aanvaardden en met levend geloof ernaar handelen,

zullen het hemelse licht in hun levens hebben. Zij zullen uit de levende bron drinken en anderen naar het water leiden dat hun zielen heeft verfrist. Wij moeten dat geloof in God hebben dat Hem op Zijn woord neemt. Zonder vertrouwen kunnen wij in moeilijke tijden geen overwinning hebben; "want zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen" (Hebr. 11:6). Het is geloof dat ons met de kracht van de hemel verbindt en dat geeft ons de kracht het hoofd te bieden aan de machten van duisternis. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof"(1 Johannes 5:4). "Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van God." Om verstandig geloof te beoefenen, moeten we het woord van God bestuderen. De Bijbel en de Bijbel alleen deelt een juiste kennis over het karakter van God en zijn wil betreffende ons mee. De plicht en het lot van de mensen worden op zijn bladzijden beschreven. De voorwaarden waarop we op het eeuwige leven mogen hopen, zijn uitdrukkelijk vermeld, en de ondergang van hen die zo'n grote zaligheid negeren, wordt in de meest krachtige taal voorspeld. — Review and Herald, 10 januari 1888

Wij worden door de apostel gewaarschuwd: "De liefde zij ongeveinsd. Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Weest in broederlijke elkenander genegen, in eerbetoon elkenander ten voorbeeld, in ijver onverdroten, vurig van geest, dient de Here" (Rom. 12:9-11). Paulus wil dat wij onderscheid maken tussen de pure, onzelfzuchtige liefde welke door de geest van Christus wordt ingegeven, en nietszeggende, bedrieglijke schijn waarmee de wereld vol is. Deze valse basis heeft vele zielen misleid. Het zou het onderscheid tussen goed en kwaad wegvagen, door het eens te worden met de overtreder in plaats van hem trouw zijn dwalingen te laten zien. Zo'n handelswijze komt nooit voort uit echte vriendschap. De geest waardoor het wordt ingegeven, woont alleen in het vleeselijke hart. Zolang de christen altijd vriendelijk, medelevend en vergevend is, kan hij niet instemmen met de zonde. Hij zal het kwade verafschuwen en dat aanhangen wat goed is, zelfs al molet hij daarvoor vriendschap en relaties opofferen. De geest van Christus zal ons leiden om de zonde te haten, als we bereid zijn om enig offer te doen voor het redden van zielen. — *Signs of the Times*, 1 februari, 1883

Maandag 29 april: Godsdienst als gewoonte

Geen uiterlijke dienst, zelfs in dat wat door God verordend is, kan een vervanging zijn van een gehoorzaam leven. De Schepper verlangt harte dienst van zijn schepselen. God heeft tegen Hosea gezegd: "Want in liefde heb ik welbehagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers. Maar zij hebben als Adam het verbond overtreden; daar hebben zij Mij trouweloos bejegend"(Hosea 6:6) De vele offers van de Joden en het bloedvloeien tot verzoening voor zonden van welke zij geen waar berouw hadden was altijd weerzinwekkend voor God. Hij sprak door Micha: "Waarmede zal ik de Here tegemoet treden en mij buigen voor God in de hoge? Zal ik hem tegemoet treden met brandoffers, met éénjarige kalveren? Zal de Here welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliestromen? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel? Hij heeft u bekend gemaakt, o mens, wat goed is en wat de Heer van u vraagt; niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God"(Micha 6:6-8).

Kostbare gaven en blijken van heiligheid kunnen de gunst van God niet winnen. Hij verlangt voor Zijn genadegaven een gebroken geest, een hart dat openstaat voor het licht der waarheid, liefde en barmhartigheid voor onze

medemens en een geest die weigert omgekocht te worden door gierigheid en zelfliefde. De priesters en heersers waren verstoken van deze essentiële onderdelen van Gods gunst en hun meest kostbare gaven en plechtige ceremoniën waren een afschuw in Zijn ogen. —*Signs of the Times*, March 21, 1878.

De Here Jezus trachtte in Zijn lessen van goddelijke waarheid de gedachten van Zijn toehoorders te leiden om achter de schaduwoffergaven te kijken naar de bedoeling van de noodzakelijke dingen, die door de Joodse verordeningen werden weergegeven. Hij verhoogde de wet van God, tonend dat die in zijn karakter meer omvatte dan welke burgerlijke wet voor de regering van een aards koninkrijk dan ook. Hij had de profeten ingegeven de reine en heilige principes te ontdekken van wat zij aan de wereld hadden overgebracht. Hij had aan hen Zijn werk van goddelijk onderricht gegeven, maar ondanks het feit dat Christus regel op regel en gebod op gebod vastgesteld had, was het Joodse volk tot pijnlijke afgoderij verzonken. Zij maakten alles tot een vormendienst en plechtigheid en verwaarloosden geestelijke aanbidding. Zij bekleedden zichzelf met ijver in het maken van strenge, uitwendige voorschriften en concludeerde dat hun volk in verval geraakt was, omdat zij te zorgeloos waren geweest in hun uitwendige vormen. De leraren maakten een studie van de formulering van nieuwe vorderingen in hun religieuze plechtigheden. Het volk werd opgeroepen om een vermoeiende routine van offerandes voor heiligmaking te ondergaan. De rabbijnen waren niet tevreden met het volgen van de voorschriften die door Mozes aan het volk waren gegeven, maar maakten uiterst minutieuze voorschriften die moesten worden vervuld. Zij moesten deelnemen aan lange, saaie gebeden, aan verschillende vormen van vasten, aan het wassen en reinigen van vaatwerk, en aan vele zinloze plechtigheden. —*Signs of the Times*, October 24, 1895.

Dinsdag, 30 april: Geroepen om een profeet te zijn

“De ivoren huizen zullen te gronde gaan, ja, vele huizen zullen hun einde vinden, luidt het woord des Heren”(Amos 3: 15). “De Here God, de Here der heerscharen, die de aarde aanroert en zij wankelt, zodat al wie erop wonen jammeren” (Amos 9: 5). “Uw zonen en uw dochters zullen vallen door het zwaard, uw akker zal met het meetsnoer verdeeld worden, gijzelf zult op onreine bodem sterven; en Israël zal voorzeker in ballingschap wegtrekken uit zijn land. (Amos 7:17). “Omdat Ik dan dit met u doen zal, bereid u om uw God te ontmoeten, o Israël”(Amos 4:12).

Voor een periode zijn deze voorspelde oordelen weggebleven, en gedurende de lange regering van Jerobeam II behaalden de legers van Israël grote overwinningen. Maar deze tijd van ogenschijnlijke voorspoed bewerkte geen verandering in de harten van de onboetvaardigen, en het werd uiteindelijk bepaald: “Jerobeam zal door het zwaard sterven, en Israël zal voorzeker in ballingschap wegtrekken uit zijn land”(Amos 7:11). De stoutmoedigheid van deze uitspraak was niet aan koning en volk besteed, zover waren zij in onboetvaardigheid gegaan. Amazia, een leider onder de afgodische priesters in Bethel, geroerd door de duidelijke woorden gesproken door de profeet tegen het volk en hun koning, zei tegen Amos: “Ziener: ga heen, vlucht naar het land van Juda; eet daar brood, en profeteer daar. Maar in Bethel moogt gij voortaan niet meer profeteren, want dit is een koninklijk heiligdom en het is een rijkstempel” (vers 12, 13). Hierop reageerde de profeet vastberaden: “Dit zegt de Here, . . . Israël zal voorzeker in ballingschap wegtrekken” (Amos 17: 7). —*Prophets and Kings*, p. 286.

Zij die vandaag aan de dag de impopulaire waarheid onderwijzen, moeten kracht van boven combineren met hun leringen, of hun inspanningen zullen van weinig effect zijn. De kostbare genade van nederigheid ontbreekt helaas in het ambt en de kerk. Mannen die prediken, denken te verheven over hun eigen bekwaamheden. Ware nederigheid zal een mens ertoe leiden Christus en de waarheid te verhogen, en zijn volslagen afhankelijkheid van de waarachtige God beseffen. Het is pijnlijk om lessen van nederigheid te leren, toch is uiteindelijk niets gunstiger dan dat. De pijn gepaard gaand met de lessen van nederigheid te leren, is ten gevolge van onze opgetogenheid door de verkeerde inschatting over onszelf, zodat wij niet in staat zijn onze grote nood te zien. IJdelheid en trots vullen de harten van de mensen. Gods genade alleen kan een hervorming bewerken. —*Testimonies*, vol. 4, p. 378.

Er zijn maar weinigen in deze tijd van de wereld die de morele kracht hebben om hun plaats aan de kant van de impopulaire waarheid in te nemen. De principes van die waarheid zijn de hemelse principes. Daarom is het in strijd met elke verkeerde gewoonte en zondig verlangen. Degenen die de waarheid aannemen en gehoorzamen, moeten zichzelf vernederen, dagelijks het kruis dragen en in de voetstappen van Christus volgen. "Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet van God, trouwens, het kan dat ook niet." (Romeinen 8:7) Daardoor is er een voortdurende oorlogvoering tussen neiging en plicht. Neigingen en lusten hebben vaak de overhand en brengen de Heilige Geest tot zwijgen. —*Signs of the Times*, February 24, 1887

Woensdag 1 mei: De ergste vorm van hongersnood

Ik zag Christus Zijn priesterlijke kleding afleggen en Zichzelf kleden met Zijn meest koninklijke gewaden. Op Zijn hoofd waren vele kronen, een kroon met er één binnenin. Omringd door de engelenschaar, verliet Hij de hemel. De plagen vielen op de inwoners van de aarde. Sommigen klaagden God aan en vervloekten Hem. Anderen haasten zich naar het volk van God en smeekten hen te leren hoe zij aan Zijn oordelen konden ontsnappen. Maar de heiligen hadden niets voor hen. De laatste traan voor de zondaar was vergoten, het laatste hartverscheurende gebed opgezonden, de laatste last gedragen, de laatste waarschuwing gegeven. De lieflijke stem van genade nodigde hen niet meer uit. Toen de heiligen en de gehele hemel belang stelden in hun redding, hadden zij er voor zichzelf geen belang bij. Leven en dood was hen voorgehouden. Velen verlangden leven, maar deden geen pogingen het te krijgen. Zij kozen niet het leven en nu was er geen verzoenend bloed om hun schuld weg te wassen, geen medelijdende Redder om voor hen te pleiten en te roepen: "Spaar, spaar de zondaar een beetje langer." De gehele hemel was met Jezus verenigd toen zij de vreselijke woorden hoorden: "Het is gedaan. Het is volbracht." Het plan van redding was volbracht, maar weinigen hadden gekozen het aan te nemen. En toen de lieflijke stem van genade wegstierf, greep angst en huivering de goddelozen aan. Luid en duidelijk hoorden zij de vreselijke woorden: "Te laat, te laat!"

Degenen die Gods woord niet gewaardeerd hadden, haasten zich heen en weer, dwalend van zee tot zee en van het noorden naar het oosten om Gods woord te zoeken. De engel zei: "Zij zullen het niet vinden. Er is een hongersnood in het land; niet een hongersnood naar brood, noch een dorst naar water, maar om het woord van God te horen" (Amos 8:11). Wat zouden zij niet voor één goedkeurend woord van God willen geven! Maar nee, ze moeten hongeren en dorsten. Dag na dag hebben zij redding versmaad, aardse rijkdommen en aards

plezier hoger dan elke hemelse schat of prikkel op prijs gesteld. Zij hebben Jezus verworpen en Zijn heiligen veracht. De vuile zal voor eeuwig vuil blijven.

Veel goddelozen waren zeer woedend als zij de gevolgen van de plagen ondergingen. Het was een toneel van angstige doodstrijd. Ouders maakten hun kinderen bittere verwijten en kinderen hun ouders, broers hun zussen en zussen hun broers. Luide, jammerende roepen werden uit elke richting gehoord: "Jij was het die me tegenhield voor het ontvangen van de waarheid welke me van dit verschrikkelijke uur zou hebben gered." De mensen keerden zich met bittere haat naar hun predikanten en verweten hen, zeggende: "Je hebt ons niet gewaarschuwd. Je vertelde ons dat de hele wereld moest worden bekeerd en riep: vrede, vrede, om het geweten en elke angst te sussen. Je hebt ons niet over dit uur verteld; en degene die ons ervoor waarschuwden, verklaarde je voor fanatiekelingen en slechte mensen, die ons wilden vernietigen." Maar ik zag dat de predikanten niet aan de wraak van God ontsnapten. Hun lijden was tienmaal groter dan dat van hun volk. —*The Story of Redemption*, pp. 404, 405.

Donderdag 2 mei: Judas puinhopen hersteld

Het doel dat God vandaag de dag door Zijn volk wil bereiken, is hetzelfde als welke Hij door het volk Israël verlangde te bereiken toen Hij hen uit Egypte bracht. Door de goedheid, de genade, de rechtvaardigheid te zien en de liefde van God in de kerk te openbaren, krijgt de wereld een voorstelling van Zijn karakter. En als de wet van God zo'n voorbeeld is in het leven, zal zelfs de wereld het hogere gezag van hen, die God liefhebben, vrezen en dienen boven alle andere mensen op de aarde, herkennen. De Here heeft Zijn oog op ieder lid van Zijn volk; Hij heeft voor iedereen een plan. Het is Zijn doel dat degenen die Zijn heilige voorschriften in praktijk brengen, een onderscheidend volk zullen zijn. Aan het volk van God vandaag de dag zowel als aan het oude Israël behoren de woorden die Mozes door de Geest van inspiratie heeft geschreven: "Want gij zijt een volk, dat de Here, uw God, heilig is; u heeft de Here, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om Zijn eigen volk te zijn." (Deuteronomium 7: 6). "Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de Here, mijn God, mij geboden had, opdat gij aldus zoudt doen in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen; Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. Immers, welk groot volk is er, waaraan de goden zo nabij zijn als de Here, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?" (Deuteronomium 4: 5-8).

Zelfs deze woorden schieten te kort om de grootheid en de glorie van Gods doel door Zijn volk tot stand te brengen. Niet alleen aan deze wereld, maar ook aan het heelal moeten wij de principes van Zijn koninkrijk openbaar maken. De apostel Paulus, schrijft door de Heilige Geest: "Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden." (Efeze 3: 8-10) —*Testimonies*, vol. 6, pp. 12, 13.

God verkoos Israël om Zijn karakter aan de mensen te openbaren. Hij verlangde ernaar dat zij bronnen van redding zouden zijn in de wereld. Aan hen

werden de orakels van de hemel toevertrouwd, de openbaring van Gods wil. In de vroege dagen van Israël hadden de volkeren van de wereld, door corrupte praktijken, de kennis van God verloren. Zij hadden Hem ooit gekend; maar omdat: "zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt hebben, zijn hun overleggingen op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart"(Romeinen 1: 21). Toch heeft God hen in Zijn genade niet uit Zijn aanwezigheid uitgewist. Hij nam Zich vóór hen een mogelijkheid te geven om opnieuw met Hem bekend te worden door Zijn uitverkoren volk. Door de lessen van de offerdiensten, werd Christus verhoogd voor alle volkeren en allen die op Hem wilden zien zouden leven. Christus was het fundament van de Joodse economie. Het hele systeem van types en symbolen was een compacte profetie van het evangelie, een presentatie in welke de beloften van verlossing waren gebonden. Maar het volk Israël verloor het zicht op hun grote voorrechten als Gods vertegenwoordigers. Zij vergaten God en schoten tekort in het vervullen van hun heilige missie. De zegeningen die zij ontvingen, brachten geen zegeningen aan de wereld. Al hun voordelen bestemden zij voor hun eigen verheerlijking. Zij sloten zichzelf van de wereld af om aan de verleidingen van de wereld te ontsnappen. De beperkingen die God voor omgang met de afgodendienaars had opgelegd als voorzorg om hen te beschermen tegen het overnemen van de praktijken van de heidenen, gebruikten zij om een scheidsmuur tussen henzelf en de andere volkeren op te richten. Zij beroofden God van de dienst die Hij van hen verlangde, en zij beroofden hun medemensen van godsdienstige leiding en een heilig voorbeeld. — *The Acts of the Apostles*, pp. 14, 15.

6. 4 mei tot 10 mei – De wil om te vergeven (Jona)

Sabbatmiddag, 4 mei

De boodschap van genade die door de Vader was gebracht, was bedoeld voor de oren van de gehele wereld. Christus kwam om het karakter van God te openbaren. Hij koos niet een deel van het menselijke ras uit om deze een bepaalde waarde toe te kennen. Zijn genade is voor allen, en de waarde die Hij aan iedere ziel toekent, is oneindig. Zijn macht is eveneens onbeperkt door de rechten van zijn positie bij de Vader. Had Hij het grote offer, door Zijn leven te geven voor het mensdom niet gebracht, het menselijke ras zou omgekomen zijn in hun zonden. Maar na de val van satan en de mens, nam Christus de stap om ons een andere kans te geven. Alleen Hij kon de mens een andere mogelijkheid geven om zich te herstellen, want alleen Hij die aan God gelijk was, kon het grote plan van verlossing uitvoeren. Als Christus zulk een voorbeeld van grootse liefde heeft gegeven, zou er dan niet een bijzonder kostbare geest moeten zijn in hen die Zijn naam belijden? Christus zegt, "Ik ben het licht der wereld." Hij is de grote fontein van leven en verlossing. — *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 160.

Het leven van Christus vestigde een godsdienst waarin geen plaats is voor stand of rang, een godsdienst waarin Jood en Heiden, vrije of slaaf, verbonden in een gemeenschappelijke broederschap, gelijk zijn voor God. Geen politieke overwegingen beïnvloeden Zijn optreden. Hij maakte geen verschil tussen burens en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Dat wat tot Zijn hart sprak, was een ziel die naar het water des levens dorste.

Hij passeerde geen mens als waardeloos, maar streefde ernaar genezende kracht aan iedere ziel mee te delen. In welk gezelschap Hij Zich ook bevond, Hij deelde een les uit, die bij de tijd en de omstandigheden paste. Elke

tekortkoming of belediging door mensen aan een medemens bejegend, maakte Hem slechts meer bewust van hun behoefte aan Zijn goddelijk – menselijke sympathie. Hij zocht de ruwsten en meest hopelozen met hoop te inspireren door hen de verzekering te geven dat zij onberispelijk en onschuldig konden worden en een karakter konden opbouwen dat hen als kinderen van God tekende. — *De Weg tot Gezondheid*, p. 18.

Zondag, 5 mei: De ongehoorzame profeet

Onder de steden van de oude wereld ten tijde van het verdeelde Israël was Nineve, de hoofdstad van het Assyrische rijk, één van de grootste. Gesticht spoedig na de verstrooiing bij de torenbouw van Babel, op de vruchtbare oevers van de Tigris, was de stad tot bloei gekomen in de loop der eeuwen, tot het "een geweldig grote stad was, van drie dagreizen" Jona 3:3

Tijdens haar tijdelijke voorspoed was Nineve een middelpunt van misdaad en goddeloosheid. De Bijbel kenmerkt het als "de bloedstad, louter leugen,...zonder ophouden rovend! In beeldspraak vergeleek de profeet Nahum de Ninevieten met een wrede verscheurende leeuw." "Over wie" vroeg hij, "is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?" Nahum 3:1, 19.

Toch was Nineve, hoe slecht het ook was geworden, niet volledig in de macht van het kwaad. Hij die in alle mensenkinderen (Ps. 33:13) allerlei kostbaars ziet (Job. 28:10, zag in die stad menigeen die verlangde naar iets beters en hogers en dat als ze de kans kregen de levende God te leren kennen, ze hun boze daden zouden wegdoen om Hem te aanbidden. Daarom openbaarde God in Zijn wijsheid zich aan hen op onmiskenbare wijze om hen zo mogelijk tot bekering te leiden.

Het werktuig dat voor dit werk werd uitgekozen, was de profeet Jona, de zoon van Amittai. Het woord des Heren kwam tot hem: "Maak u op, ga naar Nineve, de grote stad, en predik tegen haar, want haar boosheid is opgestegen voor mijn aangezicht." Jona 1: 1, 2.

Toen de profeet aan de moeilijkheden en schijnbare onmogelijkheden van deze opdracht dacht, kwam hij in verzoeking de wijsheid van deze roeping in twijfel te trekken. Van menselijk standpunt bezien, leek het dat er niets te winnen was met het verkondigen van een boodschap in die trotse stad. Hij vergat voor een moment dat de God die hij diende, alwijs en almachtig is. Terwijl hij aarzelde en twijfelde, overweldigde satan hem met moedeloosheid. De profeet werd bevangen door grote angst en hij "maakte zich op om te vluchten naar Tarsis. Hij ging naar Jafo, waar hij een schip vond dat naar Tarsis zou gaan, betaalde de vrachtprijs daarvan en ging sloop met hen. Vers 3. —*Profeten en koningen*, p. 167.

Waar u ook bent en wat u ook doet, bedenk "God ziet mij." Geen deel van uw gedrag ontkomt aan de waarneming. U kunt uw wegen niet verbergen voor de Allerhoogste. Menselijke wetten, hoewel soms streng, worden vaak onopgemerkt geschonden en daarom straffeloos overtreden. Maar dit is niet zo met de wet van God. Zelfs in de donkerste nacht is er geen bedekking voor de schuldige. Hij kan bij zichzelf denken dat hij alleen is; maar de geheime motieven

van zijn hart zijn open voor goddelijk onderzoek. Iedere daad, ieder woord, iedere gedachte, wordt helder gezien, alsof er maar één individu is in het gehele universum, en de aandacht van de hemel is gevestigd op zijn gedrag. —*Signs of the Times*, 11 September, 1884

De christelijke wereld in deze eeuw is geneigd om de drogredenen van satan te accepteren in plaats van het Woord van God. Menigeen heeft zichzelf

afgescheiden van God door boze werken, ze willen de liefde van God niet inzien noch Hem in hun kennis opnemen. Ze willen God niet zien, evenmin als Adam dat deed toen hij zich voor God verborg bij de nadering van zijn hemelse Vader. Maar laten we niet het voorbeeld van Adam volgen, want niemand van de menselijke familie kan zich voor God verbergen. U kunt uw gezicht van God afwenden zodat u Hem niet ziet, maar u kunt uzelf niet plaatsen waar God u niet kan zien, want de duisternis is als een licht voor Hem, en Hij kent ieder geheim ding. – *Signs of the Times*, 3 Oktober, 1895.

Maandag, 6 mei: Onwillige Getuige

Als Jona rustig had nagedacht toen de opdracht hem voor de eerste maal werd gegeven, had hij kunnen weten hoe dwaas het zou zijn van zijn kant om een poging te wagen de verantwoordelijkheid te ontlopen die hem werd opgelegd. Maar hij kreeg niet lang gelegenheid ongestoord zijn dwaze vlucht te vervolgen. "De Here wierp een hevige wind op de zee en er ontstond een zware storm, zodat het schip dreigde stukgeslagen te worden. De schepelingen werden bevreesd en riepen ieder tot zijn god, en zij wierpen de lading die in het schip was, in zee om het daardoor lichter te maken. Jona echter was in het ruim van het schip afgedaald, en hij had zich daar neergelegd en was in een diepe slaap gevallen." Jona 1:4, 5.

Terwijl de matrozen hun heidense goden om hulp smeekten, zocht de kapitein van het schip, die bovenmate bevreesd was, Jona op en zei: "Hoe kunt gij zo vast slapen? Sta op, roep tot uw god, misschien zal die god onzer gedenken, zodat wij niet vergaan." Vers 6

Maar de gebeden van de man die van het pad der plicht was afgeweken, brachten geen hulp. De matrozen onder de druk van het vreemde geweld van de storm, die wees op de toorn van hun goden, stelden als laatste toevlucht voor het lot te werpen. "Opdat wij te weten komen," zeiden zij, "door wiens schuld dit onheil ons treft." Zij wierpen het lot en het viel op Jona. Toen zeiden zij tot hem: "Deel ons toch mee door wiens schuld dit onheil ons treft, wat is uw bedrijf en van waar komt gij, wat is uw land en van welk volk zijt gij?" —*Profeten en Koningen*, p. 168.

Toen de aard van zijn zending, met al haar moeilijkheden en schijnbare onmogelijkheden, voor Jona opdoemden, begon hij de wijsheid van deze roep te betwijfelen. Toen hij twijfelde, vergat hij dat de God die hij diende al-wijs en al-machtig was, en hij begon te twijfelen of hij, hoe dan ook, zulk een opdracht wel zou uitvoeren. Terwijl hij aarzelde, nog steeds twijfelend, schrikte satan hem af. Door angst bevangen, "stond hij op en vluchte naar Tarsis." Hij ging naar Joppe vond daar een schip dat klaar lag om te gaan zeilen, "hij betaalde voor de reis en ging het schip in, om hiermee naar Tarsis te gaan." Jona 1:3.

De verantwoordelijkheid die aan Jona was gegeven, om de inwoners van Nineve te waarschuwen, was inderdaad zeer groot; maar Hij die hem gevraagd had om te gaan, was ook in staat om zijn dienstknecht bij te staan en hem succes te geven. Bittere ervaringen zouden hem bespaard zijn gebleven en hij zou rijkelijk zijn gezegend als hij onvoorwaardelijk gehoorzaam geweest. Maar ook in het uur van angst en wanhoop, had de Heer hem niet verlaten, maar leidde hem door een reeks beproevingen, zodat het vertrouwen in Gods kracht om te redden hersteld werd, en hij vernieuwde zijn beslissing om te gehoorzamen aan elk persoonlijk offer. —*Review and Herald*, 4 December, 1913.

De stoffelijke wereld is onder Gods controle. De wetten die de natuur besturen, zijn gehoorzaam aan de natuur. Alles spreekt en handelt naar de wil van de Schepper. De wolken, de regen, de dauw, de zonneschijn, de buien, de wind, de storm, deze alle staan onder Gods toezicht, en geven blinde gehoorzaamheid aan Hem in wiens dienst ze staan. De dunne grasspriet barst zijn weg door de aarde, eerst de halm, dan de aar, dan het volle koren in de aar. De Heer gebruikt hen als Zijn dienaars, om Zijn wil te doen. De vrucht wordt eerst in de knop gezien, deze bevat de toekomstige peer, perzik, of appel, en de Heer laat ze uitgroeien in het voor hun geschikte seizoen, omdat ze zich niet verzetten tegen Zijn werking. Ze komen niet in opstand tegen de regels van Zijn verordeningen. Zijn werken worden, zoals ze gezien worden in de natuurlijke wereld, niet half begrepen of gewaardeerd. Deze stille predikers zullen de mensheid onderwijzen door hun lessen, maar alleen als deze aandachtige toehoorders willen zijn. —*Manuscript Releases*, vol. 17, p. 58.

Dinsdag, 7 mei: Jona's Psalm

Ten slotte had Jona geleerd dat "Verlossing toebehoort aan de Heer." Ps. 3:8. "Voorzeker, in de Here onze God, is Israëls heil." Jer. 3:23. De mens heeft zichzelf verkocht aan de vijand van alle gerechtigheid. Hij kan zichzelf niet redden. Alleen door Christus aan te nemen als zijn persoonlijke redder, kunnen mensen bevrijd worden van de macht van de vijand.

Menselijke trots zal hem leiden een andere weg te zoeken voor zijn verlossing dan het plan van God. Hij is onwillig om als onbeduidend gezien te worden, onwillig om Christus te erkennen als de enige die totaal kan redden.

Maar van Christus staat geschreven: "Er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij behouden kunnen worden." "Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun die verzocht worden, te hulp komen." Hebr. 2:17,18. Het ene woord dat boven het leven van Christus, in deze wereld ten behoeve van het menselijke ras geschreven staat, is "Verlossing."

Met berouw en waardering voor de reddende genade van God, komt bevrijding. Jona was vrij van de gevaren die hem omringden in de onmetelijke diepte, hierna werd hij op het droge land geworpen. —*Review and Herald*, 4 December, 1913.

Ik weet dat veel mensen lijden, omdat ze uit het pad stappen dat God gekozen heeft voor hen om dat te volgen. Ze wandelen in de vonken van het vuur dat ze zelf hebben aangestoken, en het zekere resultaat is kwelling, onrust, en zorgen, die vermeden hadden kunnen worden, als ze hun wil hadden onderworpen aan God en hadden toegestaan dat Hij hun weg onder controle zou hebben. God ziet dat het noodzakelijk is om tegen onze wil en onze weg te zijn, en brengt onze menselijke wil tot onderworpenheid.

Welk pad God ook kiest voor ons, welke weg Hij ook beschikt voor onze voet, dat is het enige pad voor veiligheid. We moeten dagelijks een geest van kinderlijke overgave voeden, en bidden dat onze ogen gezalfd mogen worden met hemelse ogen zalf, zodat we de aanwijzingen van de goddelijke wil mogen onderscheiden, anders raken we verward door onze ideeën, omdat het lijkt dat onze wil zelfcontrole wil. Met het geloofs oog, met kinderlijke onderwerping als gehoorzame kinderen, moeten we tot God opzien, zijn leiding volgen, zullen we niet in moeilijkheden komen. De belofte is, "Ik leer en onderwijs u... Ik raad u Mijn oog is op u." Ps. 32:8.

Als we tot God komen in een nederige en leergierige geest, niet eerst onze plannen maken voor we Hem hebben gevraagd, gevormd in overeenstemming met onze eigen wil, maar in onderwerping, in gewilligheid om te leren, in geloof, het is ons voorrecht om aanspraak te maken op de belofte ieder uur van de dag. We mogen onszelf wantrouwen en het is nodig dat we ons wapenen tegen onze eigen neigingen en sterke aanleg, anders volgen we onze eigen geest en plannen en denken dat, het de weg van de Heer is...

Onze hemelse Vader is onze Bestuurder, en we moeten ons onderwerpen aan Zijn voorschriften. Wij zijn leden van Zijn familie. Hij heeft recht op onze dienst, en als één van de familie in zijn eigen weg volhard, alleen datgene doet wat hem behaagt, die geest brengt de dingen in een staat van verwarring en verslagenheid. We moeten studeren om onze eigen weg te hebben, maar Gods weg en Gods wil. —*Manuscript Release*, 926, pp 35, 36.

Woensdag, 8 mei: Een succesvolle zending

Het woord des Heren kwam ten tweede male tot Jona:

“Maak u op ga naar Nineve, de grote stad, en breng haar de prediking, die Ik tot u spreken zal.” Deze keer stopte hij niet om zich af te vragen of te twijfelen, maar hij gehoorzaamde onmiddellijk. “Toen maakte Jona zich op en ging naar Nineve, overeenkomstig het woord des Heren.” Jona, 3:1-3

Toen hij de grote stad naderde, begon hij opeens te “roepen tegen haar” het was alsof hij aan het bidden was. Hij verhief zijn stem als waarschuwing, hij verklaarde, “Nog veertig dagen en Nineve zal onderste boven gekeerd worden.” Hij wende zich van straat tot straat, terwijl hij deze verschrikkelijke waarschuwingsboodschap uitriep.

Gods boodschap was niet vergeefs gegeven. De waarschuwing ging van straat tot straat van de goddeloze stad, en ging van mond op mond, totdat al de inwoners de ontstellende aankondiging hadden gehoord. De Geest van God gaf de boodschap een plaats in het hart waardoor velen beeeden vanwege hun zonden, die ze beleden in grote nederigheid. (Jona 3:5-9 aangehaald)

Toen koningen en edelen, met het gewone volk, van hoog tot laag, “zich bekeerden door de boodschap van Jona” (Math. 12:21) en zich verenigden in het aanroepen van de God des hemels, werd Zijn genade aan hun bevestigd. Hij “zag hun werken, dat ze zich afkeerden van hun kwade weg; en God had berouw over het kwaad, dat Hij gezegd had dat Hij over hen zou brengen, en Hij deed het niet.” Hun ondergang was afgewend, de God van Israël was verhoogd en geëerd door de heiden wereld, en zijn wet was geëerbiedigd. — *Review and Herald*, 11 December, 1913.

Jona demonstreerde dat hij de waarde van de zielen in die ellendige stad minder vond dan de waarde van zijn reputatie. Hij vreesde dat hij beschouwd zou worden als een valse profeet. Het medelijden door God betoond tegenover het berouwvolle volk, mishaagde Jona ten zeerste en hij werd toornig. En hij bad tot de Here en zei: “Ach, Here, heb ik dat niet gezegd, toen ik nog in mijn land was? Daarom heb ik het willen voorkomen door naar Tarsis te vluchten, want ik wist dat u een genadig en barmhartig God bent, lankmoedig, groot van goedertierenheid en berouw hebbend over het kwaad.” Toen Jona zag hoe de Heer zijn medelijden betoonde en dit bewees in het sparen van de stad welks wegen van te voren bedorven waren voor Hem, hij zou met God samen gewerkt hebben in zijn genadige plan. Maar hij verloor het zicht in het belang van deze mensen. Opnieuw gaf hij toe aan zijn gevoelens, met als resultaat, dat hij niet gegriefd was over de gedachte dat zo’n groot aantal moest omkomen, omdat ze er niet aan gedacht hadden om goed te doen. Zijn gevoelens waren zo, dat hij

liever zou sterven, dan dat hij zou leven om te zien dat de stad gespaard zou worden; en in zijn ontevredenheid riep hij uit: "Nu, dan Here, neem toch mijn leven van mij want het is mij beter te sterven dan te leven." — *Review and Herald*, 18 Oktober, 1906.

Donderdag, 9 mei: Vergeven, maar onvergefelijk

In de instructies, door Mozes gegeven, had God beperkingen geplaatst op (de Israëlieten) de omgang met de afgoden aanbidde; maar deze lessen werden verkeerd uitgelegd. Het was bedoeld om te voorkomen dat ze de praktijken van de heidenen over zouden nemen. Maar het werd gebruikt om een scheids muur op te bouwen tussen Israël en de andere volken. De Joden beschouwden Jeruzalem als hun hemel, en ze waren feitelijk jaloers als de Heer genade zou tonen aan de heidenen. — *The Southern Work*, 28 Maart, 1905.

In deze crisis, zou Jona de eerste moeten zijn om zich te verheugen over Gods verbazende genade; maar in plaats daarvan stond hij zijn geest toe om aan de mogelijkheid te denken dat ze hen aanzagen voor een valse profeet. IJverzuchtig op zijn reputatie onder de mensen, verloor hij het zicht van de oneindig groter waarde van de zielen in die ellendige stad. God toonde medelijden voor deze berouwvolle Ninevieten, "maar dit mishagde Jona ten zeerste, en hij werd toornig." En hij bad tot de Here en zei: "Ach Here, heb ik dat niet gezegd, toen ik nog in mijn land was? Daarom heb ik het willen voorkomen door naar Tarsis te vluchten, want ik wist dat U een genadig en barmhartig God bent, lankmoedig, groot van goedheid, berouw hebbend over het kwaad." Jona 4:1,2.

Toen Jona Gods bedoeling ontdekte, om de stad te sparen, die in zijn wegen corrupt was voor Hem, hij zou hartelijk mee moeten werken in dit genadige plan. Maar hij gaf toe aan zijn neiging om aan de zaak te twijfelen, met als resultaat dat hij eens te meer, overvallen door teleurstelling en in zijn bezorgdheid over zichzelf, het zicht op en de interesses voor anderen verloor. Voor zijn gevoel wilde hij liever sterven, dan te leven om te zien hoe deze boze stad gespaard werd; en in zijn teleurstelling riep hij uit, "Nu dan Heer, neem toch mijn leven van mij, want het is mij beter te sterven dan te leven."

Toen zei de Here: "Gij wilde de wonderboom sparen, waarvoor gij u geen moeite hebt gegeven en die gij niet hebt doen groeien, die in één nacht is ontstaan, en in één nacht is vergaan. Zou Ik dan Nineve niet sparen, de grote stad, waarin meer dan honderdtwintig duizend mensen zijn, die het onderscheid niet kennen tussen hun rechterhand en hun linkerhand, benevens veel vee?" Jona 4: 3, 10,11. — *Review and Herald*, 11 December, 1913.

7. 11 mei tot 16 mei

- Gods speciale volk (Micha)

Sabbatmiddag 11 mei

De Bijbel eist dat de juiste principes in acht worden genomen in alle zakelijke transacties. In de meest krachtige termen veroordeelt de Bijbel valse handelingen en roept het op tot reinheid in gedachte en woord en daad. "Zo zegt de HERE der heerscharen: spreekt eerlijk recht en bewijst elkander liefde en barmhartigheid; verdrukt weduwe noch wees, bijwoner noch arme, en beraamt niet in uw hart elkanders onheil" "Wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God" (Zacharia 7:9,10; Micha 6:8).

God test mensen door hun dagelijks leven. Maar velen die hoge beweringen doen Hem te dienen, weerstaan de test niet. In hun ijver naar winst, gebruiken zij een valse maat en bedrieglijke weegschalen. De Bijbel is niet tot heerser van hun leven gemaakt en derhalve zien zij het belang van strikte integriteit en betrouwbaarheid niet. Begerig om rijkdommen te verzamelen, staan zij sluwe oneerlijkheid toe in hun werk. De wereld ziet hun optreden en is snel om hun christelijke waarde te meten aan hun zakelijke handelingen. God ziet hun oneerlijkheid ook en Hij vraagt: "Zou Ik rechtvaardig zijn bij een weegschaal der goddeloosheid en bij een buidel vol valse gewichten?" "Hoort dit, gij die fel zijt op de arme, om de weerlozen des lands te vernietigen, denkend: Wanneer is de nieuwe maan voorbij, dat wij koren kunnen verkopen, en de sabbat, dat wij graan te koop kunnen bieden, met verkleining van de efa, met vergroting van de sikkil, met bedrieglijk gebruik van een valse weegschaal, ten einde de geringen te kopen voor geld en de arme om een paar schoenen; en wij verkopen afval voor graan! Gezworen heeft de HERE bij Jakobs heerlijkheid: Voorwaar, Ik zal in eeuwigheid niet een van hun daden vergeten!" "Een bedrieglijke weegschaal is de HERE een gruwel, maar een zuivere weegsteen is Hem welgevallig" (Micha 6:11; Amos 8:4-7; Spreuken 11:1).—*Signs of the Times*, December 24, 1896.

Zondag 12 mei: Zielensmart in het hart van de profeet

Salomo had geschreven: "Wee u, o land, welks koning een kind is!" (Prediker 10:16). Zo ging het ook met het land van Juda. Door voortdurend te zondigen, waren haar vorsten als kinderen geworden. Jesaja vestigde de aandacht van het volk op de zwakheid van hun positie onder de volken van de aarde; en hij liet zien dat dit het gevolg was van de boosheid der leiders. "Zie," zei hij, "de Here, de Here der heerscharen, neemt stut en steun uit Jeruzalem en Juda weg; elke steun van brood en elke steun van water; held en krijgsman, rechter en profeet, waarzegger en oudste, hoofdman over vijftig en aanzienlijke, raadsheer en kundig handwerksman en schrander bezweerder. En knapen zal Ik hun tot vorsten geven en de moedwil zal over hen heersen. ... Want Jeruzalem struikelt en Juda valt, omdat hun woorden en daden tegen de Here zijn en zij de blik zijner heerlijkheid tarten" (Jesaja 3:1-4,8). ...

Dit was werkelijk een tijd van grote gevaren voor het uitverkoren volk. Nog maar enkele jaren, dan zouden de tien stammen van het rijk van Israël verstrooid worden onder de heidense volkeren. En in het rijk van Juda zag het er ook somber uit. De machten van het goede werden steeds minder, terwijl de machten van het kwaad sterker werden. De profeet Micha, die deze toestand overzag, werd gedwongen uit te roepen: "De vrome is verdwenen uit het land en een oprechte is er onder de mensen niet. ... De beste van hen is als een doornstruik en de meest oprechte erger dan een stekelheg." "Indien de Here der heerscharen ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk" (Micha 7:2,4; Jesaja 1:9).

In elke eeuw heeft God geduld gehad met de opstandelingen, ter wille van hen die trouw gebleven waren, en uit zijn oneindige liefde voor de dwalenden, en Hij heeft bij hen erop aangedrongen hun boze weg los te laten en tot Hem terug te keren. "Wet op wet, eis op eis, hier wat, daar wat" (Jesaja 28:10), heeft Hij door mannen die Hij had verkoren, de overtreders in de weg van het recht onderwezen. Zo ging het ook tijdens de regering van Achaz. De ene uitnodiging na de andere werd aan het dwalend Israël gezonden om terug te keren tot hun trouw aan de Here. De smeekbeden van de profeten waren liefderijk; en als ze voor het volk stonden, en ernstig een oproep deden tot bekering en hervorming, droegen hun woorden vrucht tot eer van God.

Door Micha klonk de wonderbare oproep: "Hoort toch wat de Here zegt: Sta op, treed als aanklager op ten aanhoren van de bergen, en laat de heuvelen uw stem vernemen. Hoort, gij bergen, de aanklacht des Heren, ook gij, onwrikbare grondvesten der aarde. Want de Here heeft een aanklacht tegen zijn volk, en met Israël wil Hij een rechtsgeding aangaan" (Micha 6:1,2).—*Prophets and Kings*, pp. 323–325.

Maandag 13 mei: Zij die onrecht smeden

De Heer maakte een verbond met Israël dat, als zij Zijn geboden zouden gehoorzamen, Hij hen ter zijner tijd regen zou geven, het land zou haar opbrengst leveren en de bomen van het veld hun vruchten afwerpen. Hij beloofde dat hun dorsen zou reiken tot de wijnoogst en de wijnoogst tot de zaaitijd en dat zij hun brood ten volle zouden eten en veilig in hun land zouden wonen. Hij zou hun vijanden vernietigen. Hij zou hen niet verafschuwen, maar Hij zou met hen wandelen en hun God zijn en zij zouden Zijn volk zijn. Maar als zij Zijn eisen zouden veronachtzamen, zou Hij op een geheel tegenovergestelde manier met hen handelen. Zijn vloek zou op hen rusten in plaats van Zijn zegen. Hij zou hun trots breken en de hemelen voor hen maken als ijzer en de aarde als brons. "Dan zal uw kracht tevergeefs verbruikt worden; uw land zal zijn opbrengst niet geven en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet dragen. Indien gij u tegen Mij verzet" "dan zal ook Ik Mij tegen u verzetten" (Leviticus 26:20,21,24).—*Testimonies*, vol. 2, p. 661.

Door Mozes had de Here zijn volk de gevolgen van ontrouw voor ogen gehouden. Door te weigeren zijn verbond te bewaren, zouden zij zich losmaken van het leven van God, en zouden ze Zijn zegeningen missen. Bij tijden werd op deze waarschuwingen acht geslagen, en kreeg het Joodse volk rijke zegeningen, en door hen hadden ook de omliggende volken deel eraan. Maar het gebeurde vaker, dat ze God vergaten, en hun grote voorrechten als Zijn vertegenwoordigers uit het oog verloren. Ze beroofden Hem van de dienst waarop Hij recht had, en ze beroofden hun medemensen van godsdienstige leiding en een heilig voorbeeld. Ze wilden zelf genieten van de vruchten van de wijngaard waarover ze als rentmeesters waren geplaatst. Hun hebzucht en zelfzucht maakten, dat ze door de heidenen werden veracht. Op deze wijze kreeg de heidenwereld een onjuiste voorstelling van Gods karakter en van de wetten van zijn koninkrijk.—*Prophets and Kings*, pp. 20, 21.

In het Nieuwe Testament worden we aangespoord gewaarschuwd te zijn door het voorbeeld van de Hebreëen in het nalaten van hun taak en het afdwalen van de levende God. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Korintiërs 10:11). Het falen en de fouten van het oude Israël zijn niet zo zwaar in de ogen van God als de zonden van Gods volk in deze tijd. Licht is toegenomen van eeuw tot eeuw en de generaties die volgen hebben het voorbeeld van de generaties die vóór gingen. De Heer verandert niet, en een zonde die Hij in voorgaande generaties veroordeelde, dient door ons vermeden te worden. Wij dienen gehoor te geven aan de vermaning die in het verleden gegeven is en ons de beloften toe te eigenen die gemaakt zijn voor de aanmoediging van zij die gehoorzaam zijn. Als wij lessen leren in gehoorzaamheid, het pad van geloof en deugd volgen, hebben wij een levende connectie met God en Hij zal onze kracht en steun zijn, onze voorhoede en onze achterhoede.

Dezelfde voorwaarden dienen door ons nu vervuld te worden zoals door hen die de rijke zegeningen in voorgaande tijden ontvangen hebben. De reden waarom wij niet meer van de zegeningen van de Heer hebben is dat het zogenoemde volk van God Hem met verdeelde harten dient, net zoals het oude Israël deed. Zij beweren aanbidders van God te zijn, maar velen aanbidden afgoden zo waar als de Hebreëers dat deden.

In elke generatie heeft er meer licht geschinen, en wij zijn verantwoordelijk voor het gebruik dat wij maken van dit licht. Zij die voordoen God te dienen en tegelijkertijd zelfzucht koesteren, die streven ambitieuze projecten te vervullen, zijn liefhebbers van genot, liefhebbers van zelf en zijn des te zondiger dan het oude Israël was, als het licht meer is dat op hun pad schijnt. Zij hebben de ervaring uit het verleden in de geschiedenis van ongehoorzaam Israël en zij kennen het resultaat van hun plichtsverzuim. Zij hebben de waarschuwingen van God gehoord, hoe zij de fouten en dwalingen van Zijn oude volk dienen te vermijden, zodat zij de gevolgen in hun eigen manier van handelen kunnen ontwijken, en zij zijn onvergeeflijker in hun zonde dan het oude Israël. Velen verwonderen zich erover dat de Israëlieten zo een ondankbaarheid hebben getoond toen God zo'n liefde en zorg voor hen had getoond. Zij denken dat zij niet schuldig zouden zijn aan zo'n handelwijze; maar laat de vraag naar ons gekeerd worden. Hoeveel dankbaarheid bewijzen wij God voor Zijn liefdevolle barmhartigheid en tedere genade? Hoe gemakkelijk is het voor ons om God te vergeten en Jezus Christus die Hij gezonden heeft! Wij komen onder de veroordeling te staan die op het oude Israël rust, wanneer wij nalaten dankzegging te geven aan God voor Zijn dagelijkse genadegaven aan ons. — *Review and Herald*, May 21, 1895.

Dinsdag 14 mei: Een nieuwe Heerser uit Bethlehem

Jezus was de Aanvoerder van de hemel, één die gelijk was aan God, en desondanks verwaardigde Hij Zich om Zijn Koninklijke kroon af te leggen, Zijn vorstelijk kleed om Zijn goddelijkheid met menselijkheid te bekleden. De menswording van Christus in menselijk vlees is een mysterie. ... In alle aspecten zou de Zoon van God dezelfde kenmerken dragen als andere mensen. Hij zou niet zo'n persoonlijke schoonheid hebben die Hem uniek zou maken onder de mensen. Hij zou geen wonderbare charme hebben waardoor Hij aandacht tot Zichzelf zou trekken. Hij kwam voor hemel en aarde als een vertegenwoordiger van de mensenfamilie. Hij zou als plaatsvervanger en borg staan voor de mens. Hij zou het leven van een mens leven op zo'n manier dat het de bewering die Satan gemaakt had, dat de mens zijn eeuwige bezit was en God Zelf de mens niet uit de handen van de vijand kon halen, weerspreken.

Christus verscheen op het toneel als een zuigeling, als een kind, en had geen extra voordelen in de wereld. Hij had een arme afkomst en had geen privileges boven de armen, Hij beleefde de moeilijkheden die de armen en minderbedeelden ervaren van babytijd naar kindertijd, van jeugd tot volwassenheid. Er is een mysterie rond de geboorte van Christus die niet kan en niet hoeft te worden uitgelegd. ...

In het overdenken van de menswording van Christus staan wij verbaasd voor een onbegrijpelijk mysterie, dat het menselijk brein niet kan bevatten. Hoe meer we er over nadenken, hoe wonderbaarlijker het blijkt. Hoe breed is het contrast tussen de goddelijkheid van Christus en de hulpeloze zuigeling in Bethlehems stal! Hoe kunnen we de afstand overbruggen tussen de machtige God en een hulpeloos kind? En toch werd de Schepper van de werelden, Hij in Wie de volheid van de Godheid lichamenlijk woont, geopenbaard in het hulpeloze kindje in de stal. Vele malen hoger dan elk van de engelen, gelijk aan de Vader in waardigheid en glorie, en toch droeg Hij het kleed van de mensheid! Goddelijkheid en menselijkheid werden op mysterieuze wijze gecombineerd en mens en God werden één. Het is in deze eenheid dat wij de hoop voor ons gevallen ras vinden. Kijkend op Christus in menselijkheid, zien wij God en zien wij in Hem de afstraling Zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen.

Christus leefde het leven van een zwoeger vanaf Zijn vroegste jaren. In Zijn jeugd werkte Hij met Zijn vader in het timmermansvak en eerde zo alle arbeid. Hoewel Hij de Koning der ere was, door Zijn toepassing van het volgen van een nederige werkgelegenheid, berispte Hij luiheid in elk lid van de mensenfamilie en verhief Hij alle arbeid als nobel en Christelijk. Zij die zich overgeven aan luiheid nemen afstand van de les die Christus heeft gegeven in Zijn voorbeeld voor de gehele mensheid. Van Zijn kindertijd af was Hij een toonbeeld van gehoorzaamheid en vlijt. Hij was een aangename zonnestraal in de huiselijke kring. Trouw en blijmoedig deed Hij Zijn deel in de nederige taken die Zijn bescheiden roeping vereiste. Als de Verlosser van de wereld had Hij een zeer nederige positie gekozen. Hij had Zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleed zodat Hij de mensheid zou kunnen bereiken. Hij kon meevoelen met de armen; want Hij begreep de ongemakken van de armoede. Hij had zelf gedeeld in de lasten van de minderbedeelden. De Verlosser van de wereld leefde geen leven van zelfzuchtig gemak en genot. Hij koos geen positie die Hem eer en vleierij van mensen zou brengen. Hij wist door ervaring de ontberingen van hen die zwoegen voor hun onderhoud en kon alle nederige arbeiders troosten en bemoedigen. Het verslag van de geschiedenis van de nederige arbeid van Zijn leven van lasten dragen, is geschreven voor onze vermaning en vertroosting. Zij die een waar begrip van het leven van Christus hebben, kunnen nooit het gevoel hebben dat zij een onderscheid moeten maken tussen klassen, en de rijken boven de lagere klassen moeten plaatsen. De Koning der ere leefde een leven van zwoegen.— *Signs of the Times*, July 30, 1896.

Woensdag 15 mei: Wat goed is

De maatstaf van de Heer van een correct karakter wordt gegeven in de woorden van de profeet Micha: "wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God" (Micha 6:8). Er zijn mensen die wellicht worden gerepresenteerd als recht doende en getrouwheid liefhebbende, maar die geen waarachtig principe in zich hebben, het geloof dat hen ertoe zal leiden ootmoedig met de Heer te wandelen. Zij lijken wellicht elke specificatie te hebben die nodig is, behalve een geheiligd geloof, maar in het tekort schieten hierin, schieten ze tekort in alles. Het leven is niet geheiligd en zonder deze heiliging van motief en doel is, is het onmogelijk God te behagen. God heeft mannen en vrouwen genegenheid en intellect gegeven, zodat zij het karakter van God kunnen waarderen zoals het in het aardse leven van Christus is geopenbaard, en zodat zij door geloof in Christus dezelfde attributen kunnen tonen. Christus dient gezien te worden in het leven van elke ware gelovige. Een ieder dient in zijn leven zijn recht te bewijzen op de aanspraak die hij maakt op het burgerschap van het koninkrijk van Christus en van God.—*Review and Herald*, September 30, 1909.

God heeft middels Hosea gezegd, "Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers. Maar zij hebben als Adam het verbond overtreden; daar hebben zij Mij trouweloos bejegend" (Hosea 6:6,7). De vele offers van de Joden en het vloeien van bloed om verzoening te doen voor zonden waarvoor zij geen ware berouw voelden, was weerzinwekkend voor God. Hij sprak door Micha, zeggende, "Waarmede zal ik de HERE tegemoet treden en mij buigen voor God in den hoge? Zal ik Hem tegemoet treden met brandofferen, met éénjarige kalveren? Zal de HERE welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel? Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u

vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God" (Micha 6:6-8).

Waardevolle geschenken en een schijn van heiligheid kunnen de gunst van God niet winnen. Hij behoeft voor Zijn genadegaven een berouwvolle geest, een hart dat geopend is voor het licht der genade, liefde en mededogen voor onze medemens en een geest die weigert omgekocht te worden door hebzucht of eigenliefde. De priesters en leiders schoten tekort in deze essentiële zaken voor Gods gunst en hun mooiste gaven en schitterende ceremonies waren een afschuw in Zijn ogen.—*Signs of the Times*, March 21, 1878.

In het tekort aan pure, onzelfzuchtige liefde onder Sabbatvierders wordt het werk van Satans verdervende invloed gemanifesteerd. De constante neiging van de wereld is om de genade en liefde die God in de harten van Zijn kinderen wil implanteren, te verdringen. Zelfs onder hen die belangrijke posities innemen in het heilige werk van God, wordt de gedachte geuit: "zaken zijn zaken;" wat impliceert dat religie gescheiden moet worden gehouden van zaken. Men kan dan zeer precies zijn in hun berekeningen, zeer strikt in hun religieuze vieringen; maar dit alles is als schallend koper en een rinkelende cimbaal, als de liefde van God niet gemanifesteerd wordt in het dagelijks leven. Christus sprak woorden van berisping tot de schriftgeleerden en Farizeeën, omdat zij in dit opzicht faalden in hun taak naar hun medemens toe. Hij zei, "Gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw" (Mattheüs 23:23).—*Review and Herald*, July 28, 1891.

Donderdag 16 mei: In het diepste der zee

Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfdeel voorbijgaat, die Zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid! (Micha 7:18).

Gods vergeving is niet slechts een rechterlijke handeling waarbij Hij ons vrij stelt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving van zonden maar het terugwinnen van de zonde. Het is de uitvloeijing van verlossende liefde dat het hart transformeert. David had een ware opvatting van vergeving toen hij bad, "Schenp mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest;" (Psalm 51:12).

Als u ook maar één step zet richting Hem in berouw, zal Hij Zich haasten om u in Zijn armen van oneindige liefde te sluiten. Zijn oor is geopend voor de roep van de boetvaardige ziel. Het allereerste uitreiken van het hart naar God is Hem bekend. Nooit is er een gebed gebeden, hoe haperend ook, nooit heeft er een traan gevloeid, hoe geheim ook, nooit is er een oprecht verlangen naar God gekoesterd, hoe zwak ook, of de Heilige Geest van God gaat uit om het tegemoet te treden. Zelfs vóór het gebed is geuit of het smachtende hart bekend is gemaakt, gaat de genade van Christus uit om te voldoen aan de genade die werkt aan de menselijke ziel.—*The Faith I Live By*, p. 129.

Satan had er lang aan gewerkt het ware impressie van God uit te wissen en Hem te representeren als een God zonder liefde. Dit is het karakter van Satan. Hij is verstoken van genade en compassie. Heerszuchtig en wraakzuchtig, verheugt hij zich in de ellende die hij de mensenfamilie brengt. Met deze attributen tracht hij de God van de hemel te bekleden.

Christus kwam om deze onjuiste impressies te verwijderen. Hij kwam om mensen ervan te verzekeren dat zij niet hoefden te vrezen God te benaderen vanwege Zijn grootheid en majesteit. Hij trachtte constant de aandacht van Zijn

toehoorders naar God te keren. Hij presenteerde de grootheid van de liefde van de Vader, en verklaarde dat Hij zo'n grote liefde voor Zijn kinderen had, dat zelfs de haren op hun hoofd geteld zijn. Zelfs niet een musje valt op de grond, zonder dat de hemelse Vader het opmerkt. Hij voelt mee met al de schepselen van Zijn hand en als het hart in Zijn handen gegeven wordt en in overeenstemming wordt gebracht met Zijn kracht, zal het reageren door melodieuze klanken en dankzegging.—*Signs of the Times*, January 20, 1898

8. 11 mei tot 17 mei – Gods speciale volk (Micha)

Sabbatmiddag 11 mei

De Bijbel eist dat de juiste principes in acht worden genomen in alle zakelijke transacties. In de meest krachtige termen veroordeelt de Bijbel valse handelingen en roept het op tot reinheid in gedachte en woord en daad. "Zo zegt de HERE der heerscharen: spreekt eerlijk recht en bewijst elkander liefde en barmhartigheid; verdrukt weduwe noch wees, bijwoner noch arme, en beraamt niet in uw hart elkanders onheil" "Wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God" (Zacharia 7:9,10; Micha 6:8). God test mensen door hun dagelijks leven. Maar velen die hoge beweringen doen Hem te dienen, weerstaan de test niet. In hun ijver naar winst, gebruiken zij een valse maat en bedrieglijke weegschalen. De Bijbel is niet tot heerser van hun leven gemaakt en derhalve zien zij het belang van strikte integriteit en betrouwbaarheid niet. Begerig om rijkdommen te verzamelen, staan zij sluwe oneerlijkheid toe in hun werk. De wereld ziet hun optreden en is snel om hun christelijke waarde te meten aan hun zakelijke handelingen. God ziet hun oneerlijkheid ook en Hij vraagt: "Zou Ik welgevallen hebben bij een wegschaal der goddeloosheid en een buidel vol valse gewichten?" "Hoort dit, gij die fel zijt op de arme, om de weerlozen des lands te vernietigen denkend: Wanneer is de nieuwe maan voorbij, dat wij koren kunnen verkopen, en de sabbat, dat wij graan te koop kunnen bieden, met verkleining van de efa, met vergroting van de sikkil, met bedrieglijk gebruik van een valse weegschaal, ten einde de geringen te kopen voor geld en de arme om een paar schoenen; en wij verkopen afval voor graan! Gezwoeren heeft de HERE bij Jakobs heerlijkheid: Voorwaar, Ik zal in eeuwigheid niet een van hun daden vergeten!" "Een bedrieglijke weegschaal is de HERE een gruwel, maar een zuivere weegsteen is Hem welgevallig" (Micha 6:11; Amos 8:4-7; Spreuken 11:1).—*Signs of the Times*, December 24, 1896.

Zondag 12 mei: Zielensmart in het hart van de profeet

Salomo had geschreven: "Wee u, o land, welks koning een kind is!" (Prediker 10:16). Zo ging het ook met het land van Juda. Door voortdurend te zondigen, waren haar vorsten als kinderen geworden. Jesaja vestigde de aandacht van het volk op de zwakheid van hun positie onder de volken van de aarde; en hij liet zien dat dit het gevolg was van de boosheid der leiders. "Zie," zei hij, "de Here, de Here der heerscharen, neemt stut en steun uit Jeruzalem en Juda weg; elke steun van brood en elke steun van water; held en krijgsman, rechter en profeet, waarzegger en oudste, hoofdman over vijftig en aanzienlijke, raadsheer en kundig handwerksman en schrander bezweerder. En knapen zal Ik hun tot vorsten geven en de moedwil zal over hen heersen. ... Want Jeruzalem struikelt en Juda valt, omdat hun woorden en daden tegen de Here zijn en zij de blik zijner heerlijkheid tarten" (Jesaja 3:1-4,8). ...

Dit was werkelijk een tijd van grote gevaren voor het uitverkoren volk. Nog maar enkele jaren, dan zouden de tien stammen van het rijk van Israël verstrooid worden onder de heidense volkeren. En in het rijk van Juda zag het er ook somber uit. De machten van het goede werden steeds minder, terwijl de machten van het kwaad sterker werden. De profeet Micha, die deze toestand overzag, werd gedwongen uit te roepen: "De vrome is verdwenen uit het land en een oprechte is er onder de mensen niet. ... De beste van hen is als een doornstruik en de meest oprechte erger dan een stekelheg." "Indien de Here der heerscharen ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk" (Micha 7:2,4; Jesaja 1:9).

In elke eeuw heeft God geduld gehad met de opstandelingen, ter wille van hen die trouw gebleven waren, en uit zijn oneindige liefde voor de dwalenden, en Hij heeft bij hen erop aangedrongen hun boze weg los te laten en tot Hem terug te keren. "Wet op wet, eis op eis, hier wat, daar wat" (Jesaja 28:10), heeft Hij door mannen die Hij had verkoren, de overtreders in de weg van het recht onderwezen.

Zo ging het ook tijdens de regering van Achaz. De ene uitnodiging na de andere werd aan het dwalend Israël gezonden om terug te keren tot hun trouw aan de Here. De smeekbeden van de profeten waren liefderijk; en als ze voor het volk stonden, en ernstig een oproep deden tot bekering en hervorming, droegen hun woorden vrucht tot eer van God.

Door Micha klonk de wonderbare oproep: "Hoort toch wat de Here zegt: Sta op, treed als aanklager op ten aanhoren van de bergen, en laat de heuvelen uw stem vernemen. Hoort, gij bergen, de aanklacht des Heren, ook gij, onwrikbare grondvesten der aarde. Want de Here heeft een aanklacht tegen zijn volk, en met Israël wil Hij een rechtsgeding aangaan" (Micha 6:1,2).—*Prophets and Kings*, pp. 323–325.

Maandag 13 mei: Zij die onrecht smeden

De Heer maakte een verbond met Israël dat, als zij Zijn geboden zouden gehoorzamen, Hij hen ter zijner tijd regen zou geven, het land zou haar opbrengst leveren en de bomen van het veld hun vruchten afwerpen. Hij beloofde dat hun dorsen zou reiken tot de wijnoogst en de wijnoogst tot de zaaitijd en dat zij hun brood ten volle zouden eten en veilig in hun land zouden wonen. Hij zou hun vijanden vernietigen. Hij zou hen niet verafschuwen, maar Hij zou met hen wandelen en hun God zijn en zij zouden Zijn volk zijn. Maar als zij Zijn eisen zouden veronachtzamen, zou Hij op een geheel tegenovergestelde manier met hen handelen. Zijn vloek zou op hen rusten in plaats van Zijn zegen. Hij zou hun trots breken en de hemelen voor hen maken als ijzer en de aarde als brons. "Dan zal uw kracht tevergeefs verbruikt worden; uw land zal zijn opbrengst niet geven en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet dragen. Indien gij u tegen Mij verzet" "dan zal ook Ik Mij tegen u verzetten" (Leviticus 26:20,21,24).—*Testimonies*, vol. 2, p. 661.

Door Mozes had de Here zijn volk de gevolgen van ontrouw voor ogen gehouden. Door te weigeren zijn verbond te bewaren, zouden zij zich losmaken van het leven van God, en zouden ze Zijn zegeningen missen. Bij tijden werd op deze waarschuwingen acht geslagen, en kreeg het Joodse volk rijke zegeningen, en door hen hadden ook de omliggende volken deel eraan. Maar het gebeurde vaker, dat ze God vergaten, en hun grote voorrechten als Zijn vertegenwoordigers uit het oog verloren. Ze beroofden Hem van de dienst waarop Hij recht had, en ze beroofden hun medemensen van godsdienstige leiding en een heilig voorbeeld. Ze wilden zelf genieten van de vruchten van de

wijngaard waarover ze als rentmeesters waren geplaatst. Hun hebzucht en zelfzucht maakten, dat ze door de heidenen werden veracht. Op deze wijze kreeg de heidenwereld een onjuiste voorstelling van Gods karakter en van de wetten van zijn koninkrijk.—*Prophets and Kings*, pp. 20, 21.

In het Nieuwe Testament worden we aangespoord gewaarschuwd te zijn door het voorbeeld van de Hebreëën in het nalaten van hun taak en het afdwalen van de levende God. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Korintiërs 10:11). Het falen en de fouten van het oude Israël zijn niet zo zwaar in de ogen van God als de zonden van Gods volk in deze tijd. Licht is toegenomen van eeuw tot eeuw en de generaties die volgen hebben het voorbeeld van de generaties die vóór gingen. De Heer verandert niet, en een zonde die Hij in voorgaande generaties veroordeelde, dient door ons vermeden te worden. Wij dienen gehoor te geven aan de vermaning die in het verleden gegeven is en ons de beloften toe te eigenen die gemaakt zijn voor de aanmoediging van zij die gehoorzaam zijn. Als wij lessen leren in gehoorzaamheid, het pad van geloof en deugd volgen, hebben wij een levende connectie met God en Hij zal onze kracht en steun zijn, onze voorhoede en onze achterhoede.

Dezelfde voorwaarden dienen door ons nu vervuld te worden zoals door hen die de rijke zegeningen in voorgaande tijden ontvangen hebben. De reden waarom wij niet meer van de zegeningen van de Heer hebben is dat het zogenoemde volk van God Hem met verdeelde harten dient, net zoals het oude Israël deed. Zij beweren aanbidders van God te zijn, maar velen aanbidden afgoden zo waar als de Hebreëërs dat deden.

Met elke generatie heeft er meer licht geschinen, en wij zijn verantwoordelijk voor het gebruik dat wij maken van dit licht. Zij die voordoen God te dienen en tegelijkertijd zelfzucht koesteren, die streven ambitieuze projecten te vervullen, zijn liefhebbers van genot, liefhebbers van zelf en zijn des te zondiger dan het oude Israël was, als het licht meer is dat op hun pad schijnt. Zij hebben de ervaring uit het verleden in de geschiedenis van ongehoorzaam Israël en zij kennen het resultaat van hun plichtsverzuim. Zij hebben de waarschuwingen van God gehoord, hoe zij de fouten en dwalingen van Zijn oude volk dienen te vermijden, zodat zij de gevolgen in hun eigen manier van handelen kunnen ontwijken, en zij zijn onvergeeflijker in hun zonde dan het oude Israël. Velen verwonderen zich erover dat de Israëlieten zo een ondankbaarheid hebben getoond toen God zo'n liefde en zorg voor hen had getoond. Zij denken dat zij niet schuldig zouden zijn aan zo'n handelswijze; maar laat de vraag naar ons gekeerd worden. Hoeveel dankbaarheid bewijzen wij God voor Zijn liefdevolle barmhartigheid en tedere genade? Hoe gemakkelijk is het voor ons om God te vergeten en Jezus Christus die Hij gezonden heeft! Wij komen onder de veroordeling te staan die op het oude Israël rust, wanneer wij nalaten dankzegging te geven aan God voor Zijn dagelijkse genadegaven aan ons. — *Review and Herald*, May 21, 1895.

Dinsdag 14 mei: Een nieuwe Heerser uit Bethlehem

Jezus was de Aanvoerder van de hemel, één die gelijk was aan God, en desondanks verwaardigde Hij Zich om Zijn Koninklijke kroon af te leggen, Zijn vorstelijk kled om Zijn goddelijkheid met menselijkheid te bekleden. De menswording van Christus in menselijk vlees is een mysterie. ... In alle aspecten zou de Zoon van God dezelfde kenmerken dragen als andere mensen. Hij zou niet zo'n persoonlijke schoonheid hebben die Hem uniek zou maken onder de

mensen. Hij zou geen wonderbare charme hebben waardoor Hij aandacht tot Zichzelf zou trekken. Hij kwam voor hemel en aarde als een vertegenwoordiger van de mensenfamilie. Hij zou als plaatsvervanger en borg staan voor de mens. Hij zou het leven van een mens leven op zo'n manier dat het de bewering die Satan gemaakt had, dat de mens zijn eeuwige bezit was en God Zelf de mens niet uit de handen van de vijand kon halen, weerspreken.

Christus verscheen op het toneel als een zuigeling, als een kind, en had geen extra voordelen in de wereld. Hij had een arme afkomst en had geen privileges boven de armen, Hij beleefde de moeilijkheden die de armen en minderbedeelden ervaren van babytijd naar kindertijd, van jeugd tot volwassenheid. Er is een mysterie rond de geboorte van Christus die niet kan en niet hoeft te worden uitgelegd. ...

In het overdenken van de menswording van Christus staan wij verbaasd voor een onbegrijpelijk mysterie, dat het menselijk brein niet kan bevatten. Hoe meer we er over nadenken, hoe wonderbaarlijker het blijkt. Hoe breed is het contrast tussen de goddelijkheid van Christus en de hulpeloze zuigeling in Bethlehems stal! Hoe kunnen we de afstand overbruggen tussen de machtige God en een hulpeloos kind? En toch werd de Schepper van de werelden, Hij in Wie de volheid van de Godheid lichamelijk woont, geopenbaard in het hulpeloze kindje in de stal. Vele malen hoger dan elk van de engelen, gelijk aan de Vader in waardigheid en glorie, en toch droeg Hij het kleed van de mensheid! Goddelijkheid en menselijkheid werden op mysterieuze wijze gecombineerd en mens en God werden één. Het is in deze eenheid dat wij de hoop voor ons gevallen ras vinden. Kijkend op Christus in menselijkheid, zien wij God en zien wij in Hem de afstraling Zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen.

Christus leefde het leven van een zwoeger vanaf Zijn vroegste jaren. In Zijn jeugd werkte Hij met Zijn vader in het timmermansvak en eerde zo alle arbeid. Hoewel Hij de Koning der ere was, door Zijn toepassing van het volgen van een nederige werkgelegenheid, berispte Hij luiheid in elk lid van de mensenfamilie en verhief Hij alle arbeid als nobel en Christelijk. Zij die zich overgeven aan luiheid nemen afstand van de les die Christus heeft gegeven in Zijn voorbeeld voor de gehele mensheid. Van Zijn kindertijd af was Hij een toonbeeld van gehoorzaamheid en vlijt. Hij was een aangename zonnestraal in de huiselijke kring. Trouw en blijmoedig deed Hij Zijn deel in de nederige taken die Zijn bescheiden roeping vereiste. Als de Verlosser van de wereld had Hij een zeer nederige positie gekozen. Hij had Zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleed zodat Hij de mensheid zou kunnen bereiken. Hij kon meevoelen met de armen; want Hij begreep de ongemakken van de armoede. Hij had zelf gedeeld in de lasten van de minderbedeelden. De Verlosser van de wereld leefde geen leven van zelfzuchtig gemak en genot. Hij koos geen positie die Hem eer en vleierij van mensen zou brengen. Hij wist door ervaring de ontberingen van hen die zwoegen voor hun onderhoud en kon alle nederige arbeiders troosten en bemoedigen. Het verslag van de geschiedenis van de nederige arbeid van Zijn leven van lasten dragen, is geschreven voor onze vermaning en vertroosting. Zij die een waar begrip van het leven van Christus hebben, kunnen nooit het gevoel hebben dat zij een onderscheid moeten maken tussen klassen, en de rijken boven de lagere klassen moeten plaatsen. De Koning der ere leefde een leven van zwoegen. — *Signs of the Times*, July 30, 1896.

Woensdag 15 mei: Wat goed is

De maatstaf van de Heer van een correct karakter wordt gegeven in de woorden van de profeet Micha: "wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw

God" (Micha 6:8). Er zijn mensen die wellicht worden gerepresenteerd als recht doende en getrouwheid liefhebbende, maar die geen waarachtig principe in zich hebben, het geloof dat hen ertoe zal leiden ootmoedig met de Heer te wandelen. Zij lijken wellicht elke specificatie te hebben die nodig is, behalve een geheiligd geloof, maar in het tekort schieten hierin, schieten ze tekort in alles. Het leven is niet geheiligd en zonder deze heiliging van motief en doel is, is het onmogelijk God te behagen. God heeft mannen en vrouwen genegenheid en intellect gegeven, zodat zij het karakter van God kunnen waarderen zoals het in het aardse leven van Christus is geopenbaard, en zodat zij door geloof in Christus dezelfde attributen kunnen tonen. Christus dient gezien te worden in het leven van elke ware gelovige. Een ieder dient in zijn leven zijn recht te bewijzen op de aanspraak die hij maakt op het burgerschap van het koninkrijk van Christus en van God.—*Review and Herald*, September 30, 1909.

God heeft middels Hosea gezegd, "Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers. Maar zij hebben als Adam het verbond overtreden; daar hebben zij Mij trouweloos bejegend" (Hosea 6:6,7). De vele offers van de Joden en het vloeien van bloed om verzoening te doen voor zonden waarvoor zij geen ware berouw voelden, was weerzinwekkend voor God. Hij sprak door Micha, zeggende, "Waarmede zal ik de HERE tegemoet treden en mij buigen voor God in den hoge? Zal ik Hem tegemoet treden met brandofferen, met éénjarige kalveren? Zal de HERE welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel? Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God" (Micha 6:6-8).

Waardevolle geschenken en een schijn van heiligheid kunnen de gunst van God niet winnen. Hij behoeft voor Zijn genadegaven een berouwvolle geest, een hart dat geopend is voor het licht der genade, liefde en mededogen voor onze medemens en een geest die weigert omgekocht te worden door hebzucht of eigenliefde. De priesters en leiders schoten tekort in deze essentiële zaken voor Gods gunst en hun mooiste gaven en schitterende ceremonies waren een afschuw in Zijn ogen.—*Signs of the Times*, March 21, 1878.

In het tekort aan pure, onzelfzuchtige liefde onder Sabbatvierders wordt het werk van Satans verdervende invloed gemanifesteerd. De constante neiging van de wereld is om de genade en liefde die God in de harten van Zijn kinderen wil implanteren, te verdringen. Zelfs onder hen die belangrijke posities innemen in het heilige werk van God, wordt de gedachte geuit: "zaken zijn zaken;" wat impliceert dat religie gescheiden moet worden gehouden van zaken. Men kan dan zeer precies zijn in hun berekeningen, zeer strikt in hun religieuze vieringen; maar dit alles is als schallend koper en een rinkelende cimbaal, als de liefde van God niet gemanifesteerd wordt in het dagelijks leven. Christus sprak woorden van berisping tot de schriftgeleerden en Farizeeën, omdat zij in dit opzicht faalden in hun taak naar hun medemens toe. Hij zei, "Gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw" (Mattheüs 23:23).—*Review and Herald*, July 28, 1891.

Donderdag 16 mei: In het diepste der zee

Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfdeel voorbijgaat, die Zijn toorn niet voor eeuwig

behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid! (Micha 7:18).

Gods vergeving is niet slechts een rechterlijke handeling waarbij Hij ons vrij stelt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving van zonden maar het terugwinnen van de zonde. Het is de uitvloeiing van verlossende liefde dat het hart transformeert. David had een ware opvatting van vergeving toen hij bad, "Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest;" (Psalm 51:12).

Als u ook maar één step zet richting Hem in berouw, zal Hij Zich haasten om u in Zijn armen van oneindige liefde te sluiten. Zijn oor is geopend voor de roep van de boetvaardige ziel. Het allereerste uitreiken van het hart naar God is Hem bekend. Nooit is er een gebed gebeden, hoe haperend ook, nooit heeft er een traan gevloeid, hoe geheim ook, nooit is er een oprecht verlangen naar God gekoesterd, hoe zwak ook, of de Heilige Geest van God gaat uit om het tegemoet te treden. Zelfs vóór het gebed is geuit of het smachtende hart bekend is gemaakt, gaat de genade van Christus uit om te voldoen aan de genade die werkt aan de menselijke ziel.—*The Faith I Live By*, p. 129.

Satan had er lang aan gewerkt het ware impressie van God uit te wissen en Hem te representeren als een God zonder liefde. Dit is het karakter van Satan. Hij is verstoken van genade en compassie. Heerszuchtig en wraakzuchtig, verheugt hij zich in de ellende die hij de mensenfamilie brengt. Met deze attributen tracht hij de God van de hemel te bekleden.

Christus kwam om deze onjuiste impressies te verwijderen. Hij kwam om mensen ervan te verzekeren dat zij niet hoefden te vrezen God te benaderen vanwege Zijn grootheid en majesteit. Hij trachtte constant de aandacht van Zijn toehoorders naar God te keren. Hij presenteerde de grootheid van de liefde van de Vader, en verklaarde dat Hij zo'n grote liefde voor Zijn kinderen had, dat zelfs de haren op hun hoofd geteld zijn. Zelfs niet een musje valt op de grond, zonder dat de hemelse Vader het opmerkt. Hij voelt mee met al de schepselen van Zijn hand en als het hart in Zijn handen gegeven wordt en in overeenstemming wordt gebracht met Zijn kracht, zal het reageren door melodieuze klanken en dankzegging.—*Signs of the Times*, January 20, 1898.

18 mei tot 24 mei – Vertrouwen in Gods goedheid
(Habakuk)

Sabbatmiddag 18 mei

Het geloof dat leidt tot verlossing is geen willekeurig geloof, het is niet slechts een instemming van het intellect; het is geloof dat in het hart gegrond is, dat Christus omarmt als persoonlijke Verlosser, ervan verzekerd dat Hij tot het uiterste allen kan redden, die door Hem tot God komen. Om te geloven dat Hij anderen zal redden, maar niet uzelf, is geen waar geloof; maar wanneer de ziel Jezus vastgrijpt als enige hoop op verlossing, dan wordt waar geloof gemanifesteerd. Dit geloof leidt de bezitter ervan ertoe al de genegenheid van de ziel op Christus te leggen; zijn begrip is onder de beheersing van de Heilige Geest en zijn karakter is gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is niet een dood geloof, maar een geloof dat werkt door liefde, en hem ertoe leidt de schoonheid van Christus te zien en met het goddelijke karakter gelijk te worden. [Deuteronomium 30:11-14 aangehaald.] "En de HERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de HERE, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft" (Deuteronomium 30:6).—*Selected Messages*, bk. 1, pp. 391, 392.

Het geloof in Christus dat de ziel redt, is niet dat wat door velen getoond wordt. "Geloof, geloof," is hun oproep; "geloof slechts in Christus en u zult gered worden. Dat is alles wat u dient te doen." Hoewel het zo is dat het ware geloof volledig op Christus vertrouwt voor verlossing, zal het leiden tot een perfecte overeenstemming met de wet van God. Geloof wordt gemanifesteerd door werken. En de apostel Johannes verklaart, "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar" (1 Johannes 2:4).—*Review and Herald*, October 5, 1886.

Geloof, verlossend geloof, dient geleerd te worden. De definitie van dit geloof in Jezus Christus kan in enkele woorden beschreven worden: Het is de daad van de ziel waarbij de gehele mens overgegeven wordt aan de voogdij en beheersing van Jezus Christus. Hij blijft in Christus en Christus blijft door geloof als opperheerser in de ziel. De gelovige vertrouwt zijn ziel en lichaam toe aan God en kan met zekerheid zeggen, "Christus is bekwaam dat wat ik Hem heb toevertrouwd te bewaren tot die dag. Allen die dit zullen doen zullen tot eeuwig leven gered worden. Er zal een verzekering zijn dat de ziel gewassen is in het bloed van Christus en bekleed is met Zijn gerechtigheid en kostbaar is in Jezus' ogen. Onze gedachten en hoop liggen in de wederkomst van onze Heer. Het is de dag dat de Rechter van de hele aarde het vertrouwen van Zijn volk zal belonen.—*Mind, Character, and Personality*, vol. 2, p. 531.

Zondag 19 mei: Verslagen profeet

Ten tijde van Josia's troonsbestijging, en reeds vele jaren eerder, vroegen vele gelovigen in Juda zich af, of Gods beloften aan het oude Israël ooit in vervulling zouden gaan. Van menselijk standpunt bezien was het vrijwel onmogelijk dat Gods plan met het uitverkoren volk zijn doel zou bereiken. De afval uit vroegere eeuwen was met het verstrijken der jaren toegenomen; tien van de stammen waren verstrooid onder de heidenen; alleen de stammen van Juda en Benjamin waren overgebleven, en zelfs deze schenen nu aan de rand te staan van zedelijke en nationale ondergang.

De profeten waren begonnen met de voorspelling van de totale verwoesting van hun prachtige stad, waar de tempel stond die door Salomo was gebouwd, en waar zich het middelpunt bevond van al hun aardse hoop op nationale grootheid. Was het mogelijk dat God op het punt stond zijn erkend plan om verlossing te brengen aan hen die hun vertrouwen in Hem stelden, te laten varen? Konden degenen die aan God trouw gebleven waren, met het oog op de vervolging van de rechtvaardigen, en de schijnbare voorspoed van de goddelozen, hopen op betere tijden?

Deze bezorgde vragen werden onder woorden gebracht door de profeet Habakuk. Toen hij de toestand van de getrouwen zag in zijn dagen, uitte hij de last die op hem drukte in de vraag: "Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: Geweld! en Gij verlost niet? Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich. Daarom verliest de wet haar kracht, en nimmer komt het recht te voorschijn, want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn" (Habakuk 1:2-4).

God beantwoordde het hulpgeroep van Zijn getrouwe kinderen. Door het mondstuk dat Hij verkoren had, openbaarde Hij Zijn vastbeslotenheid om het volk dat zich van Hem had afgewend om de goden der heidenen te dienen, te kastijden. Binnen de levensspan van sommigen die in die tijd vragen stelden aangaande de toekomst, zou Hij op wonderlijke wijze de gang van zaken der

heersende volken op aarde leiden, en de Babyloniërs doen opkomen. Deze Chaldeeën, "schrikkelijk en vreselijk" (Habakuk 1:7), zouden plotseling het land van Juda binnenvallen als een door God aangewezen gesel. De vorsten van Juda en de voornaamsten van het volk zouden gevankelijk naar Babel worden weggevoerd; de steden en dorpen van Juda en de bebouwde velden zouden verwoest worden; niets zou gespaard blijven.—*Prophets and Kings*, pp. 384–386.

Maandag 20 mei: Leven door geloof

Wij dienen het geloof waarvan de profeten en apostelen hebben getuigd te koesteren en ontwikkelen - het geloof dat Gods beloften vastgrijpt en op verlossing wacht op Zijn daartoe bestemde tijd en manier. Het zekere woord der profetie zal haar definitieve vervulling zien in de glorieuze komst van onze Heer en Heiland Jezus Christus, als Koning der koningen en Here der heerscharen. De tijd van wachten lijkt wellicht lang; de ziel is wellicht verdrukt door ontmoedigende omstandigheden; velen in wie het vertrouwen was geplaatst vallen wellicht weg: maar laten wij met de profeet die trachtte Juda te bemoedigen in een tijd van ongeëvenaarde afvalligheid, vrijmoedige zeggen, "De HERE is in Zijn heilige tempel. Zwijg voor Hem, gij ganse aarde!" (Habakuk 2:20). Laat ons altijd de opwekkende boodschap in gedachten houden, "Voorzeker, het visioen wacht nog op de vastgestelde tijd, aan het einde zal Hij het werkelijkheid maken. Hij liegt niet. Als Hij uitblijft, verwacht Hem, want Hij komt zeker, Hij zal niet wegblijven. ... de rechtvaardige zal door zijn geloof leven" (Habakuk 2:3,4 HSV).—*Review and Herald*, July 15, 1915.

"De rechtvaardige zal door zijn geloof leven" (Habakuk 2:4).

Velen beoefenen niet dat geloof dat zij dienen te beoefenen als hun voorrecht en taak, vaak wachtende op het gevoel dat geloof alleen kan brengen. Gevoel is niet geloof; de twee zijn verschillend. Geloof is aan ons om te beoefenen, maar het vreugdevolle gevoel en de zegen zijn aan God om te geven. De genade van God komt tot ons via het kanaal van levend geloof en dat geloof is in onze machte om te beoefenen.

Waar geloof grijpt de beloofde zegeningen en eigent deze zich toe, voordat ze gerealiseerd en gevoeld worden. Wij dienen onze verzoeken in geloof achter het tweede voorhangsel op te zenden en door geloof de beloofde zegeningen grijpen en ons toe-eigenen. Wij dienen dan te geloven dat wij de belofte ontvangen, omdat ons geloof het heeft gegrepen en volgens het Woord is het van ons. "Al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden" (Marcus 11:24). Hierin is geloof, naakt geloof, te geloven dat wij de zegen ontvangen, zelfs vóór wij het realiseren. ... Maar velen denken ... dat zij geen geloof kunnen hebben tenzij zij de kracht van de Geest kunnen voelen. Dergelijken verwarren geloof met de zegen die door het geloof komt. De ware tijd om geloof te beoefenen is wanneer wij ons door de Geest verlaten voelen. Wanneer dikke wolken van duisternis boven ons hoofd lijken te zweven, dán is het moment om het levend geloof de duisternis te laten doorboren en de wolken uit elkaar te drijven. Waar geloof berust zich in de beloften die in het Woord van God staan en zij alleen die dat Woord gehoorzamen, kunnen haar glorieuze beloften toe-eigenen.—*God's Amazing Grace*, p. 207.

Dinsdag 21 mei: Want de aarde zal vol worden

Gehoorzaamheid en onderwerping aan Gods eisen zijn de voorwaarden die door de geïnspireerde apostel gegeven zijn, waardoor we kinderen van God, leden van de Koninklijke familie worden. Elk kind en elke jeugdige, elke man en vrouw, heeft Jezus door Zijn eigen bloed gered uit de afgrond van verderf waarin

Satan hen dwong af te dalen. Omdat zondaren de verlossing die hen zo vrijelijk wordt aangeboden niet zullen accepteren, worden zij ontheven van hun verplichtingen? Hun keuze om in zonde en overmoedige overtreding te blijven vermindert hun schuld niet. Jezus betaalde een prijs voor hen en zij behoren Hem toe. Zij zijn Zijn eigendom; en als zij geen gehoorzaamheid opbrengen aan Hem die Zijn leven voor hen gegeven heeft, maar hun tijd en kracht en talenten wijden aan de dienst van Satan, verdienen zij hun loon, de dood. Oneindige glorie en eeuwig leven is het loon dat onze Verlosser biedt aan hen die Hem gehoorzaam zullen zijn. Hij heeft het mogelijk gemaakt voor hen om het Christelijk karakter te perfectioneren door Zijn naam en zelf te overwinnen zoals Hij in hun plaats heeft overwonnen. Hij heeft hen een voorbeeld gegeven van Zijn eigen leven en hen laten zien hoe zij kunnen overwinnen. "Het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" (Romeinen 6:23).

De eisen van God zijn even bindend op allen. Zij die ervoor kiezen de grote verlossing die hen vrijelijk is aangeboden, te verwaarlozen, die ervoor kiezen zichzelf te dienen en vijanden van God te blijven, vijanden van de zelfopofferende Verlosser, verdienen hun loon. Zij zaaien voor het vlees en zullen ook voor het vlees verdorvenheid oogsten.—*Testimonies*, vol. 3, p. 365.

Mij werd de beloning van de heiligen getoond, het oneindige erfdeel. Toen werd mij getoond hoeveel Gods volk had doorstaan voor de waarheid en dat zij zouden erkennen dat de hemel het waard is. Zij vonden dat het lijden van de tegenwoordige tijd het niet waardig was vergeleken te worden met de heerlijkheid die aan hen onthuld zou worden. Het volk van God in deze laatste dagen zal getest worden. Maar spoedig zal hun laatste beproeving komen en zullen zij de gave van eeuwig leven ontvangen.—*Testimonies*, vol. 1, p. 432.

De straf voor het breken van de wet van God is evenredig aan de prijs die betaald is om haar overtreders te verlossen. Welk een onuitspreekbare gelukzaligheid staat hen te wachten die door Christus gered zullen worden en welk een diepte van rampspoed voor hen die Zijn grote verlossing verachten en afwijzen!—*Signs of the Times*, April 3, 1884.

"Zie, aan de rechtvaardige wordt vergolden op aarde, hoeveel te meer aan de goddeloze en de zondaar!" (Spreuken 11:31).

De goddelozen ontvangen hun loon op de aarde. Zij zullen "zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken - zegt de HERE der heerscharen" (Maleachi 4:1). Sommigen worden vernietigd in één ogenblik, terwijl anderen vele dagen lijden. Allen worden gestraft "naar hun daden" (Jeremia 25:14 HSV).—*Maranatha*, p. 348.

God laat toe dat de ongelovigen voorspoed hebben en hun vijandschap tegenover Hem openbaren, zodat wanneer zij de maat van hun ongerechtigheid hebben vol gemaakt, allen Gods rechtvaardigheid en barmhartigheid zullen erkennen wanneer ze definitief vernietigd worden.

De dag van Zijn toorn nadert snel; op die dag zullen allen die Zijn wet hebben overtreden en Zijn volk hebben verdrukt het rechtvaardige loon voor hun werken ontvangen en zal wreedheid en elk onrecht tegenover Gods trouwe kinderen worden gestraft alsof deze daden Christus zelf waren aangedaan.—*The Great Controversy*, p. 48.

Woensdag 22 mei: Gods roem herinneren

Beproevingen zullen in dit werk worden tegengekomen; ontmoedigingen zullen op de ziel drukken wanneer leraren zien dat hun harde werken niet altijd gewaardeerd wordt. Satan zal zijn macht over hen uitoefenen in verleidingen, in ontmoedigingen, in aandoeningen van lichamelijke zwakheden, hopende dat hij hen ertoe kan leiden tegen God te klagen en hun begrip af te sluiten voor Zijn goedheid, genade en liefde en het alles overtreffende eeuwig gewicht van heerlijkheid die het loon zal zijn van de overwinnaar. Maar God leidt deze zielen tot een perfecter vertrouwen in hun hemelse Vader. Zijn oog is constant op hen; en als zij tot Hem uitroepen in geloof, als zij hun ziel op Hem zullen richten in hun moeilijkheden, zal de Heer hen voortbrengen als gezuiverd goud. De Here Jezus heeft gezegd: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreeën 13:5). God staat wellicht een reeks van omstandigheden toe die ertoe zal leiden dat zij naar de Burcht zullen vluchten en door geloof zich spoeden naar de troon van God te midden van dikke wolken van duisternis; want hier is Zijn aanwezigheid verborgen. Maar Hij staat altijd klaar om allen die op Hem vertrouwen te verlossen. Als de verlossing zo wordt gewonnen, zal deze completer zijn en de overwinning zekerder; want de beproefde, zwaar bedrukte en getroffen ziel kan zeggen: "Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen;" (Job 13:15). "Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen; al zouden de akkers geen spijs opleveren, de schapen uit de kooi verdreven zijn en er geen runderen in de stallingen zijn, nochtans zal ik juichen in de HERE, jubelen in de God van mijn heil" (Habakuk 3:17,18).—*Testimonies*, vol. 6, pp. 156, 157.

Kijk constant naar Jezus. Breng al uw problemen naar Hem toe. Hij zal u nooit verkeerd begrijpen. Hij is de toevlucht van Zijn volk. Onder de schaduw van Zijn bescherming, kunnen zij ongedeerd oversteken. Geloof in Hem en vertrouw op Hem. Hij zal u nooit overgeven aan de plunderaar. Vlucht naar de burcht en leer dat de kracht van Christus om te versterken en te helpen, alle verstand te boven gaat. Opent de deur van het hart en laat Jezus binnenkomen, om uw leven met Zijn vrede, Zijn genade, Zijn vreugde te vullen. Dan kunt u zeggen: Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen; al zouden de akkers geen spijs opleveren, de schapen uit de kooi verdreven zijn en er geen runderen in de stallingen zijn, nochtans zal ik juichen in de HERE, jubelen in de God van mijn heil" (Habakuk 3:17,18).

Geliefde christelijke vrienden, laat de lasten die God u niet vraagt te dragen, vallen. Hoe meer u nadenkt en spreekt over deze zelfopgelegde lasten, hoe groter ze worden, tot zij uiteindelijk uw geloof en moed volkomen vernietigen. Denk niet dat wanneer u met Jezus wandelt, u in de schaduw moet wandelen. De gelukkigste mensen in de wereld zijn zij die op Jezus vertrouwen en verheugd doen wat Hij vraagt. Uit de levens van hen die Hem volgen, worden onrust en ontevredenheid verbannen. Met een vol hart weerklinken zij de woorden, "Haar [wijsheids] wegen zijn liefelijke wegen, al haar paden zijn vrede" (Spreuken 3:17). Zij komen dan wel beproevingen en moeilijkheden tegen, maar hun levens zijn vol van vreugde; want Christus wandelt naast hen en Zijn aanwezigheid verlicht het pad.—*Review and Herald*, January 5, 1911.

Wij dienen niet één en al zonneshijn te verwachten in deze wereld. Wolken en stormen zullen zich om ons scharen en wij moeten bereid zijn onze ogen gericht te houden op waar wij het laatst het licht hebben gezien. Haar stralen zijn wellicht verborgen, maar leven nog wel, schijnen nog achter de wolk. Het is aan ons te wachten, te waken, te bidden en te geloven. Wij zullen het licht van

de zon meer waarderen nadat de wolken zijn verdwenen. Wij zullen de verlossing van God zien als wij op God vertrouwen in de duisternis zowel als in het licht. — *Our High Calling*, p. 318.

Donderdag 23 mei: God is onze kracht

Wij zullen strijd tegenkomen om ons geloof en onze moed te beproeven, maar het zal ons sterk maken als wij overwinnen door de genade welke Jezus bereid is te geven. Maar wij dienen te geloven; wij dienen de beloften aan te grijpen zonder enige twijfel. Ze zijn overvloedig en rijk, zelfs tijdens de gevaren en beproevingen van de laatste dagen. Hoor de verzekering die door de profeet van de Heer gegeven is: "Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen; al zouden de akkers geen spijs opleveren, de schapen uit de kooi verdreven zijn en er geen runderen in de stallingen zijn, nochtans zal ik juichen in de HERE, jubelen in de God van mijn heil. De HERE Here is mijn kracht: ... Hij doet mij treden op mijn hoogten" (Habakuk 3:17-19). Wanneer wij geloof uitoefenen, geloof spreken en uitleven, zullen de beloften van God voor ons werkelijkheid worden. Wanneer wij overeenkomstig onze geloofsbelijdenis wandelen, leren wij ook anderen behoedzaam te wandelen.

Verkies niet de duisternis. Kom uit de koude, donkere grotten van ongelof, naar de bovenkamer, waar u zich mag koesteren in de zonneschijn van Gods liefde en genieten van vrede en rust in de aanwezigheid van Jezus. De Verlosser zei: "Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben" (Johannes 8:12).—*Gospel Workers*, 1892 ed., pp. 434, 435.

Maar te midden van de woede van Gods oordelen zullen Gods kinderen niet behoeven te vrezen. "De Here is een schuilplaats voor Zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls" (Joël 3:16). De dag die vrees en ondergang brengt voor de overtreders van Gods wet, zal voor de gehoorzamen onuitsprekelijke vreugde en heerlijkheid brengen. "Vergadert Mij Mijn gunstgenoten," zegt de Here, "die met Mij een verbond sluiten met offers. Daar verkondigt de hemel Zijn gerechtigheid, want God is Rechter" (Psalm 50:5,6).—*Patriarchs and Prophets*, p. 341.

Het is Gods bedoeling dat wij in Hem vertrouwen en genieten van Zijn goedheid. Hij legt dag voor dag aan ons voor en wij dienen ogen en waarnemingsvermogen te hebben om dit in ons op te nemen.

Hoe groot en glorieus de volledige en perfecte verlossing van het kwaad is, zullen wij begrijpen in de hemel, maar het wordt niet allemaal bewaard voor de tijd van ultieme verlossing. God brengt het in ons huidige leven. Wij dienen dagelijks geloof te ontwikkelen in een tegenwoordige Verlosser. Vertrouwende in een kracht buiten en boven onszelf die de vraag van de behoeftige en afhankelijke afwacht, kunnen wij vertrouwen te midden de nevel zowel als in de zonneschijn, terwijl wij zingen van huidige verlossing en het huidig genieten van Zijn liefde.

Het leven dat wij nu leven, dienen wij te leven door geloof in de Zoon van God.—*Battle Creek Letters*, p. 8.

God is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden. Wanneer u uw vertrouwen in Hem stelt, zal Hij Zijn goedheid aan u voorbij laten gaan, Hij zal u leiden door Zijn raad. Zijn Heilige Geest, Zijn voorzienigheden, de leringen uit Zijn Woord - allen zullen tussenkomsten zijn die u instrueren en leiden in de weg

van de Heer. Gods belofte aan u is, "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreeën 13:5). Derhalve kunt u met nederigheid, doch vast vertrouwen, zeggen, "Deze God is mijn God, voor eeuwig en altijd."— *Manuscript Releases*, vol. 17, pp. 84, 85.

9. ***25 mei tot 31 mei – De dag van de Heer (Sefanja)***

Sabbatmiddag, 25 mei

We naderen het einde van de tijd. Mij is getoond dat de vergeldende oordelen van God reeds in het land zijn. De Heer heeft ons gewaarschuwd voor gebeurtenissen die zullen plaatsvinden. Licht schijnt uit Zijn woord, maar de duisternis bedekt de aarde en diepe duisternis het volk. "Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen" (1 Tessalonicenzen 5:3).

Het is onze plicht om navraag te doen naar de oorzaak van deze diepe duisternis opdat we de weg die de mensen gegaan zijn, waardoor zij grote wanideeën koesteren, kunnen mijden. God heeft de wereld een gelegenheid gegeven om Hem te leren kennen en Zijn wil te gehoorzamen. Hij heeft hen in Zijn woord, het licht van de waarheid gegeven; Hij heeft hen waarschuwingen, raad en vermaningen gegeven, maar weinigen zullen Zijn stem gehoorzamen. Net als de Joodse natie, slaat de meerderheid, zelfs de belijdende christenen prijzen zich gelukkig voor de grote voordelen die aan hen geschonken zijn, maar ze bekeren zich niet tot God vanwege deze grote zegeningen. In oneindige genade is een laatste waarschuwingsboodschap naar de aarde gezonden, die aankondigt dat Christus aan de deur is en aandacht vraagt voor God verbroken wet. Maar net als de mensen voor de zondvloed spotten over de waarschuwingen van Noach, zo zullen de plezierzoekers van vandaag de boodschap van de trouwe dienstknechten van God verwerpen. De wereld volgt doet haar gewoonlijke gang van zaken, in beslag genomen zoals altijd door de zaken en de plezieren van de wereld, terwijl de toorn van God op het punt staat over de overtreders van Zijn wet los te barsten.

Onze barmhartige Verlosser, die de rampen die Zijn volgelingen in deze tijd zouden omringen, voorzag heeft hen een speciale waarschuwing gegeven: "Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome, als een strik. Want hij zal komen over allen, die gezeten zijn op het oppervlak der ganse aarde. Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen" (Lukas 21:34-36). Als de kerk dezelfde weg van de wereld volgt, zal haar hetzelfde lot treffen. Nee, omdat zij groter licht heeft ontvangen, zal haar straf groter zijn dan die van de onbekeerden. —*Testimonies*, vol. 5, pp. 99, 100.

Zondag, 26 mei: Een dag van duisternis

Door Zijn profeet Sefanja heeft de Heer het oordeel uit de doeken gedaan dat Hij over de kwaden zal doen neerkomen.

"Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des HEREN. Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des HEREN...

Het zal geschieden ten dage van het offermaal des HEREN, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten en over de koningszonen en over allen die uitheemse kleding dragen. Ook zal Ik te dien dage bezoeking doen over allen die over de drempel springen, die het huis hunner heren vullen met geweld en bedrog.

Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De HERE doet geen goed en Hij doet geen kwaad. Hun rijkdommen zullen zijn ter plundering en hun huizen ter verwoesting. Al bouwen zij huizen, zij zullen ze niet bewonen; al planten zij wijngaarden, zij zullen de wijn daarvan niet drinken.

Nabij is de grote dag des HEREN, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des HEREN; bitter schreeuwt dan de held. Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens.

Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de HERE gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek. Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des HEREN. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal Hij alle inwoners der aarde bereiden" (Sefanja 1:2,3,8-18).

God kan het niet langer uitstaan. Zijn oordelen beginnen reeds te vallen in sommige plaatsen en spoedig zal Zijn ongenoegen in andere plaatsen gevoeld worden.

Er zal een serie van gebeurtenissen zijn die zullen openbaren dat God meester is over de omstandigheden. De waarheid zal in heldere, niet mis te verstane bewoordingen verkondigd worden. Als volk moeten we ons voorbereiden op de manier van de Heer onder invloed van de leiding van de Heilige Geest. Het evangelie moet in al haar reinheid gebracht worden. Een stroom van levend water moet verdiept en verwijdt worden als het zijn weg vervolgd. In alle velden, dichtbij en veraf, zullen mensen geroepen worden om de ploeg en hun gewone commerciële beroepen die hun gedachten in beslag neemt, achter zich te laten en ze zullen opgeleid worden door mensen met ervaring. Terwijl ze leren hoe effectief te werken, zullen zij de waarheid met kracht verkondigen. Door wonderen van goddelijke voorzienigheid, zullen bergen van problemen verdwijnen en in de zee geworpen worden. De boodschap die zoveel betekent voor de vreemdelingen op deze aarde zal gehoord en begrepen worden. Mensen zullend e waarheid kennen. Voorwaarts en steeds verder voorwaarts zal het werk vooruitgang vinden totdat de hele aarde gewaarschuwd is en dan zal het einde komen. —*Testimonies*, vol. 9, pp. 95, 96.

Maandag 27 mei: De nederigheid des Heren

Op de sabbat werd er een besliste poging gedaan om de Heer te zoeken door hen die ernaar verlangden dicht bij Hem te komen. De instructie voor de dag van vandaag is: "Zoekt de HERE, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des HEREN" (Sefanja 2:3). Deze waardevolle schat van gerechtigheid en ootmoed zal niet komen zonder oprecht en ernstig zoeken. Het is niet iets dat zich natuurlijk ontwikkelt in het menselijk hart. Er moeten ijverige en aanhoudende pogingen gedaan worden door elk individu om de ootmoed en de gerechtigheid van Christus te ontvangen. "Zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van

de toorn des HEREN." We zochten de Heer onder ernstig smeken en Zijn Heilige Geest was getuige van de aanwezigheid van God in ons midden. Zij die de Heer van harte zoeken, zullen Hem zeker vinden, want Hij is een zekere hulp in elke nood. —*Signs of the Times*, April 20, 1888

Ootmoed en nederigheid zal het kenmerk zijn van allen die gehoorzaam zijn aan de wet van God, allen die het juk van Christus in onderwerping dragen. En deze genaden zullen het verlangde resultaat met zich meebrengen in de dienst van Christus. —*Signs of the Times*, April 16, 1912

Laten wij allemaal in deze plechtige tijd ons eigen hart doorzoeken, onze zonden belijden en onszelf in ootmoed voor God vernederen. Het werk is tussen God en onze eigen zielen. Het is een individueel werk en allen zullen genoeg te doen hebben zonder kritiek te leveren op kleding, handelingen en motieven van hun broeders en zusters. "Zoekt de HERE, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des HEREN." Hierin ligt ons werk. Het zijn niet de zondaren die hier aangesproken worden, maar al de ootmoedigen der aarde, die Zijn oordelen erkennen en Zijn geboden doen. Er is werk voor iedereen en als allen gehoorzamen, zullen we een zoete eenheid zien in de rangen van de Sabbatvierders. —*Testimonies*, vol. 1, pp. 425, 426

"Zoekt de HERE, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des HEREN."

Deze woorden worden tot ons gesproken, wij die hier vergaderd zijn, die de oordelen van God erkennen en zich aan Zijn verordeningen houden. Het zou triest zijn als we zouden nalaten of weigeren de Heer ernstig te zoeken. Het zou een grote fout zijn om de kostbare gelegenheid ongebruikt voorbij te laten gaan, want er zijn zegeningen voor alle die met geheel hun hart zoeken.

Laat ieder zichzelf afvragen: "Heb ik alles gedaan dat ik kan om licht en vrijheid te brengen in deze vergadering?" We hebben allen een werk te doen dat niemand voor ons kan doen. De Heer zou een welbehagen hebben om te zien dat wij onze harten voor Hem verootmoedigen, onze zonden belijden en dat we de dingen die verkeerd zijn gegaan tussen ons en onze broeders rechtzetten. Het risico bestaat dat de tegenstander zal voorstellen dat we onze harten niet hoeven te verootmoedigen voor God, dat we geen belijdenis hoeven te doen tegenover onze broeders en zusters over de dingen die wij hen aangedaan hebben in het spreken over hun fouten, het uitvergroten van hun verkeerdheden, het verdraaien van hun woorden en het koesteren van vijandschap tegenover hen in onze harten. Sommigen hebben zulke gevoelens gekoesterd. Vervreemding, vooroordeel en jaloezie hebben in de harten geregeerd en de liefde voor Jezus en voor elkaar zijn vervangen door dit onkruid van satan. Broeders en zusters, zullen wij vijandschap laten overwinnen en deze verkeerdheden zonder correctie laten voortduren? Zullen we zoeken naar ootmoed? Zullen we onze harten openen voor de pure, zoete invloed van de Zon der Gerechtigheid? De apostel vermaant ons: "Weest barmhartig en ootmoedig" (1 Pet. 3:8). Laat de christelijke kwaliteiten van liefde, tederheid, vriendelijkheid heersen in uw ziel. Laat het karakter van Jezus schijnen door uw karakter en tonen dat u de gezindheid van Christus hebt, dat u vol teder medelijden bent voor uw broeders. —*Review and Herald*, March 4, 1884

Dinsdag 28 Mei: Verdorven stad

Habakuk was niet alleen degene door wie zowel een boodschap van hoop en overwinning in de toekomst werd gegeven, als een boodschap van spoedig oordeel. Gedurende de regeringsperiode van Josia kwam het woord van de Heer tot Sefanja waarin duidelijk uiteen werd gezet wat de resultaten zouden zijn van voortdurende afvalligheid en de aandacht van de ware kerk richtte op het heerlijke vooruitzicht dat daarna kwam. Zijn profetieën van het op handen zijnde oordeel over Juda zijn met evenveel kracht van toepassing op de oordelen die zullen vallen over de onbekeerlijke wereld in de tijd van de wederkomst van Christus [Sefanja 1:14–16 aangehaald]. —*Prophets and Kings*, pp. 389, 390

Er zijn velen die beweren dat ze de geboden van God houden, maar die de middelen die de Heer aan hen heeft toevertrouwd en die in Zijn schatkamer zouden moeten worden gebracht, aanwenden voor eigen gebruik. Zij beroven God van tienden en gaven. Zij houden voor zichzelf wat van God is, ten koste van zichzelf. Zij brengen door hun begeerte armoede en gebrek over zichzelf en duisternis over de gemeente, en in het onthouden, beroven ze God van tienden en gaven.

Zij die werken in de vreze des Heren om de gemeente te schonen van obstakels en om grove zonden te corrigeren, zodat het volk van God de noodzaak van het nalaten van zonden kan inzien en vooruitgaat in reinheid en de naam van God verheerlijkt wordt, zullen altijd weerstand ondervinden van de onbekeerden van hart. Sefanja beschrijft de ware staat van deze klasse en de verschrikkelijke oordelen die over hen zal komen. [Sefanja 1:14–16 aangehaald] —*Prophets and Kings*, pp. 389, 390

Het is in tijden van strijd dat de ware karakter tot uiting komt. In die tijd moeten de vaandeldragers standvastig staan en hun positie bekend maken. Het is dan dat de vaardigheid van elke soldaat voor het recht wordt getoetst. Zij die waarachtig en trouw zijn zullen dat feit nooit verbergen, maar zullen hun hart en krachten in het werk zetten en alles doen als de strijd losbarst. God haat de zonde. En zij die de zondaar aanmoedigen door te zeggen dat het wel goed is, zullen door God vervloekt worden.

Belijdenis van zonde die op het juiste moment gedaan wordt om het volk van God te bevrijden, zullen door Hem aanvaard worden. Maar er zijn personen onder ons die belijdenis doen zoals Achan, te laat om zichzelf te redden. God kan hen beproeven, door aan hen een beproeving op te leggen, om aan Zijn volk te tonen dat zij niet een enkele toets van God, een beproeving van God, zullen doorstaan. Zij zijn niet in harmonie met de rechte weg. Zij verachten het getuigenis dat het hart bereikt en zij zouden het toejuichen dat iedereen die vermaningen geeft, de mond gesnoerd wordt. —*Review and Herald*, September 23, 1873

Woensdag 29 mei: Gods grootste plezier

In de woorden die wij spreken tot het volk en de gebeden die wij aanbieden, verlangt God van ons dat we onmiskenbaar getuigenis afleggen dat we een geestelijk leven leiden. We genieten niet ten volle van de volheid van de zegeningen die de Heer voor ons bereid heeft, omdat we niet in geloof vragen. Als we geloof uitoefenen in het woord van de levende God, zullen we de rijkste zegeningen ontvangen. We ontoren God door ons gebrek aan geloof, daarom kunnen we geen leven uitdelen aan anderen door een levendige en verheffende getuigenis. We kunnen niet geven wat we zelf niet bezitten.

Als we nederig wandelen met God, als we werken in de geest van Christus, zal niemand van ons zware lasten te dragen. We zullen die leggen op de Grote

Lastendrager. Dan mogen we overwinningen voor het aangezicht van God, waar we gemeenschap hebben met Zijn liefde. Vanaf het begin tot het einde zou elke bijeenkomst een feest van liefde zijn, want Gods aanwezigheid is met Zijn volk.

De hele hemel is geïnteresseerd in onze verlossing. De engelen van God, duizend maal duizenden en tienduizend keer tienduizenden hebben de opdracht om hen te dienen die erfgenamen van het heil zijn. Zij beschermen ons tegen kwaad en houden de machten der duisternis tegen die onze vernietiging zoeken. Hebben we geen reden om dankbaar te zijn voor elk moment, dankbaar zelfs wanneer we zware moeilijkheden op onze weg tegenkomen?

De Here zelf is onze helper. "Jubel, dochter van Sion; juich, Israël; verheug u en wees vrolijk van ganser harte, dochter van Jeruzalem! De HERE, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met gejubel" (Sefanja 3:14,17). Dit is het getuigenis die de Here wil dat wij uitdragen naar de wereld. Zijn lofprijzing zal voortdurend in onze harten en op onze lippen zijn. — *Testimonies*, vol. 6, pp. 63, 64.

Ik spreek het volk van God toe die vandaag vasthouden aan hun vertrouwen, die niet willen wijken van het geloof dat eens is overgeleverd aan de heiligen, die staan te midden van morele duisternis in deze dagen van verderf. Het woord van de Heer tot u is: "En Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over mijn volk" (Jesaja 65:19). Kunnen we hierin niet de ouderliefde van God zien, uitgedrukt door hen die vasthouden aan het geloof in gerechtigheid? De nauwste relatie bestaat tussen God en Zijn volk. Niet alleen zijn we de ontvangers van Zijn sparende genade, zijn vergevende liefde, maar we zijn meer. De Heer verblijdt zich over Zijn volk. Hij verlustigt zich in hen. Hij is hun borg. Hij zal allen die Hem dienen, mooi maken met een hart dat vervuld is van de geest van heiligheid. Hij bekleedt hen met gerechtigheid. Hij houdt van hen die Zijn wil doen, die Zijn beeld uitdragen. Allen die waarachtig en trouw zijn, worden veranderd naar het beeld van Zijn Zoon. In hun mond wordt geen onrecht gevonden, want zij zijn zonder smet voor de troon van God. — *Testimonies to Ministers*, pp. 414, 415

Donderdag 30 mei: Gods antwoord op onrecht

De opkomst en teloorgang van het Assyrische rijk is een rijke les voor de naties van de aarde van vandaag. Inspiratie heeft de heerlijkheid van Assyrië op het hoogtepunt van haar welvaart vergeleken met een edele boom in de hof van God, uittorend boven de omringende bomen.

"Zie, Assur was een ceder op de Libanon, schoon van takken, met schaduwrijk loof, hoog van stam; zijn top reikte tot in de wolken. Water maakte hem groot, de vloed uit de diepte deed hem hoog worden; die liet zijn stromen vloeien rondom de plaats waar hij geplant was, en deed zijn geulen uitgaan naar alle bomen des velds. Daardoor werd zijn stam hoger dan alle andere bomen des velds; zijn twijgen werden talrijk en zijn takken lang door de overvloed van water, terwijl hij opschoot. In zijn twijgen nestelde al het gevogelte des hemels, onder zijn takken wierp al het gedierte des velds zijn jongen, in zijn schaduw woonden alle grote volken. Schoon was hij door zijn grootte, door de lengte van zijn takken, want zijn wortel reikte tot aan een overvloed van water. Ceders in Gods hof evenaarden hem niet, cypressen waren niet te vergelijken met zijn twijgen, en platanen haalden niet bij zijn takken; geen boom in Gods hof was hem gelijk in schoonheid. Schoon had Ik hem gemaakt met zijn overvloed van takken; alle bomen van Eden die in Gods hof stonden, benijdden hem" (Ezech. 31:3-9).

Maar in plaats van ongebruikelijke zegeningen aan te wenden voor het goede van de mensheid, werden de heersers van Assyrië een gesel in vele landen. Meedogenloos, met geen aandacht voor God of voor hun medemens, gingen ze achter hun politiek om alle landen te dwingen de overmacht van de goden van Nineve, die zij verhieven boven de Allerhoogste, te erkennen. God stuurde Jona met een waarschuwingsboodschap en voor een tijdje verootmoedigden zij zich voor de Heer des hemels en zochten zij vergeving. Maar spoedig keerden ze terug naar hun afgodendienst en in het onderwerpen van de wereld...

Met onvergelykbare accuraatheid houdt de Oneindige verslag bij over de natiën. Terwijl Zijn genade teder is, met oproepen tot bekering, blijft dit verslag open, maar wanneer de getallen een zekere hoogte hebben bereikt, die God heeft vastgesteld, zal de dienst van toorn beginnen. DE boeken worden gesloten. Goddelijke geduld is ten einde. Genade wordt niet meer toegekend ...

De trots van Assyrië en haar val dient tot een gelijkenis voor de eindtijd. — *Review and Herald*, June 3, 1915.

Het is een wonder voor mij dat God zoveel geduld heeft met de perversiteit van de kinderen des mensen, geduld heeft met hun ongehoorzaamheid en hen toch laat leven die misbruik maken van Zijn genade en valse getuigenis over Hem afleggend in de meest verschrikkelijke uitspraken. Maar Gods wegen zijn niet onze wegen en we zullen ons niet verwonderen over Zijn liefdevolle geduld en tedere medelijden en oneindige barmhartigheid, want Hij heeft onmiskenbaar bewijs geleverd dat dit gewoon Zijn karakter is – langzaam tot toorn, barmhartigheid tonend aan duizenden van hen die Hem liefhebben en Zijn geboden bewaren. — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 243.

10. 1 jun tot 6 jun – Belangrijke zaken eerst! (Haggai)

Sabbatmiddag, 1 juni

Omdat de Israëlieten Gods huis braak lieten liggen, zond de Heer op hun hele bestaan een verwoestende droogte. Dit oordeel had niet alleen effect op al de opbrengst van de grond, maar eveneens op de levende schepselen. De kudde moest lijden vanwege de zonde van de mens. God heeft aan zijn volk, zijn overblijfsel, de vruchten van het veld en de tuin geschonken, het graan de wijn en de olie, als een teken van zijn gunst. Het was vanwege de zonden van Israël, dat de Heer door Haggai, zijn boodschapper verklaarde – omdat het volk al deze milde gaven zo zelfzuchtig had gebruikt – dat de zegeningen weg genomen waren.

De boodschap van raad en verwijt, gegeven door Haggai, was gegeven om gehoord te worden door de leiders van Israël en "al het overgebleven volk." Wakker geschud door deze waarschuwing, gehoorzaamden "Zerubbabel de zoon van Sealtiel, en Jozua de zoon van Josadak, de hogepriester, met al het overblijvend volk, ... de stem van de Heer hun God en het woord van Haggai de profeet, toen de Here hun God hem zond, en het volk vreesde voor de Heer." — *Review and Herald*, 5 December, 1907.

Gedurende de tijd van uitstel, had het volk geen scherp geestelijk inzicht. Ze hadden veel dingen gezien die ze voor zichzelf wensten, om persoonlijke belangen te vergroten. Menigeen had veel tijd gependend en zich ingespannen in hun poging om hun eigen huis te verfraaien, terwijl ze weinig dachten aan het huis van God. Haggai maakte zich krachtig in de Heer der Heren, en bracht een

duidelijke boodschap, zowel aan de geestelijke als aan de burgerlijke autoriteiten, en ook aan het volk. Hij voelde dat het werk van de Heer niet langer gehinderd mocht worden, maar dat allen onvoorwaardelijk moesten gehoorzamen, om de bedoeling van God, om het volk uit Babylon weer naar het beloofde land terug te brengen, volledig uit te voeren. — *Review and Herald*, 12 December 1907

Zondag, 2 juni: Veel Geplant, Weinig Oogst

In het tweede jaar van koning Darius, in de zesde maand, op de eerste dag van die maand, kwam het woord des Heren door de dienst van de profeet Haggai tot Zerubbabel, de zoon van Sealtiel, de landvoogd van Juda, en tot Jozua, de zoon van Josadak, de hogepriester, aldus: Zo zegt de Here der heerscharen: Dit volk zegt: de tijd is nog niet gekomen, de tijd, dat des Heren huis herbouwd worde (Haggai 1:1, 20)

De uitdrukking "dit volk zegt" is veelzeggend. Op het tijdstip dat zij kansen hadden, hadden de Israëlieten zich niet bereidwillig getoond. Er wordt prompte gehoorzaamheid verwacht van hen, die door de Here worden gekozen en geleid. Verontschuldigen voor uitstel, onteren God. En toch bedenken zij, die verkiezen hun eigen weg te gaan, vaak knap uitgedachte verontschuldigen om zich te rechtvaardigen. Zo zeiden de Israëlieten, dat zij met bouwen waren begonnen, maar dat ze met hun werk waren gestopt vanwege de belemmeringen die door hun vijanden waren bedacht. Volgens hen waren deze belemmeringen een aanduiding, dat de juiste tijd om te bouwen nog niet was aangebroken. Zij zeiden dat de Here met moeilijkheden tussenbeide was gekomen om hun overhaasten te bestraffen. Daarom verwees Hij in een onderhoud met Zijn profeet naar hen niet als "Mijn volk," maar als "dit volk."

De Israëlieten hadden geen werkelijke verontschuldiging voor het feit dat ze het werk aan de tempel lieten liggen. De tijd waarin de ernstige tegenwerpingen naar voren werden gebracht, was juist de tijd waarin ze moesten doorgaan met bouwen. Zij bezaten niet het geloof dat de zekerheid is der dingen die men hoopt en het bewijs der zaken die men niet ziet. Zij aarzelden om voorwaarts te gaan met geloof in de voorzieningen die God zou treffen, omdat zij niet het eind van het begin af konden zien. Toen er moeilijkheden ontstonden, werden ze gemakkelijk van het werk afgebracht.

Deze geschiedenis zal zich herhalen. Er zijn godsdienstige mislukkingen, omdat de mensen geen geloof hebben. Als ze zien naar de dingen die zichtbaar zijn, verschijnen onmogelijkheden, maar God kan hen stap voor stap leiden op de weg die Hij verkiest. Zijn werk kan alleen dan voorwaarts gaan als Zijn dienstknechten in het geloof doorgaan. Als van hen wordt gevraagd om beproevingen te doorstaan, zouden ze steeds moeten bedenken dat ze strijden tegen een verzwakte, verslagen vijand. Gods volk zal ten slotte triomferen over alle duistere machten. — *Ellen G. White Comments. SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1175*

De schoonheid van de buitenkant van de tempel was niet de glorie van de Heer. Door het opvolgen van de gegeven instructies zou de zegen op de tempel rusten. Het herstel in een eenvoudiger stijl dan dat van de eerste tempel, was om voor het volk hun vroegere fouten in hun afhankelijkheid van de pracht en praal van de uitwendige ceremonie, in een juist licht te plaatsen. De tempel moest in deze tijd herbouwd worden om eveneens de schande om de trouweloosheid tegenover God te verwijderen. Haggai instrueerde het volk dat bij een hartgrondig berouw en bij een snelle voltooiing van de tempel, ze bewezen dat ze op zoek waren om gereinigd te worden van hun zonden van

trouweloosheid, die hen van God hadden weggeleid en de uitvoering van het bevel om op te staan en de tempel te herstellen hadden vertraagd....

Door de tempel te verwaarlozen, welke de spiegel was van Gods tegenwoordigheid, had het volk God grotelijks onteerd. Ze kregen nu het voorschrift om dit huis in heilige eer te houden, niet vanwege zijn schoonheid, zoals de Joden deden in de dagen van Christus, maar omdat God had beloofd om daar aanwezig te zijn. En deze tweede tempel was groter dan de eerste, omdat in een speciale zin deze tempel geëerd zou worden door de persoonlijke tegenwoordigheid van de Messias. "De scepter zal van niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt; en Hem zullen de volken gehoorzaam zijn." Gen 49:10. – *Review and Herald*, 12 December, 1907.

Maandag, 3 juni: Gods Grootste Belofte

De boodschappen van Haggai lieten het volk voelen dat de Heer het ernstig met hen meende. Ze durfden de herhaalde instructie niet te veronachtzamen. Hun voorspoed, zowel tijdelijke als geestelijke waren afhankelijk van hun gelovige gehoorzaamheid aan de geboden van de God des hemels. Al snel nadat ze besloten hadden te gehoorzamen, kwam "de stem van de Here hun God, en de woorden van Haggai de profeet, zoals de Heer hun God hem had gezonden." De boodschap van verwijt werd gevolgd door woorden van aanmoediging.

"En Haggai, de bode des Heren, zei, krachtens de boodschap des Heren, tot het volk: Ik ben met u luidt het woord des Heren"

Hoe bemoedigend zijn deze woorden! De Here God de Almachtige, die regeert in de hemelen, verklaart, "Ik ben met u." Hij verzekert Zijn volk dat zij, die Hem gehoorzamen, in een positie zijn waarin Hij hen kan zegenen, tot eer van Zijn naam. En als Gods volk heden kiest om zich op Hem te verlaten, wil Hij hen zegenen. Hij wil een aanwezige hulp zijn voor allen die er de voorkeur aan geven Hem te willen dienen in plaats van zichzelf te dienen. Als de Heer ziet dat Zijn volk een hart heeft om Zijn wil te doen, zal Hij maken dat zij Zijn leer kennen. Hij zal bij hen zijn.

De tegenwoordigheid van God omvat iedere andere zegen. Hij die vertoeft onder de schaduw van de almachtige kan van de Here zeggen: "Hij is mijn toevlucht en mijn vesting mijn God op wie ik vertrouw;" over ieder van deze verklaart de Heer: "omdat hij Mij zeer bemind, zal Ik hem bevrijden: Ik zal hem beschutten, omdat hij Mijn naam kent. Roept hij Mij aan, Ik zal hem antwoorden; Ik zal in benauwdheid bij hem zijn, Ik zal hem uitredde en tot eer brengen. Met lengte van dagen zal Ik hem verzadigen, en Ik zal hem mijn heil doen zien."

De Heer verzekerde de Israëlieten van Zijn aanwezigheid: "En de Here wekte de geest van Zerubbabel, de zoon van Sealtiel, de landvoogd van Juda en de geest van Jozua, de zoon van Josadak, de hogepriester, en de geest van al het overblijfsel des volks, zodat zij kwamen en het werk begonnen aan het huis van de Heer der heirscharen, hun God, op de vier en twintigste dag van de zesde maand in het tweede jaar van koning Darius."

In minder dan een maand, nadat het werk aan de tempel was hervat, zond de Heer in Zijn genade aan de bouwers een andere bemoedigende boodschap aangaande Zijn aanwezigheid bij hen. Hij inspireerde Haggai om aan hen te verklaren waarin de glorie van het huis dat ze nu bouwden, verschilde van de glorie en pracht van het vorige huis. Het was vanwege de belofte van de aanwezigheid van Hem die de wens der volken is. – *Review and Herald*, 12 December, 1907.

Na de tweede boodschap van Haggai had het volk het gevoel dat de Here werkelijk met hen was. Ze durfden de herhaalde waarschuwing, dat hun voorspoed en zegen van God afhankelijk waren van strikte gehoorzaamheid aan de hen gegeven instructies, niet te veronachtzamen. Zodra zij besloten te handelen naar de woorden des Heren, veranderden Zijn berispingen in bemoediging. Welk een genadige God hebben wij! Hij zegt: "Ik ben met u." De Here, de almachtige God regeert. Hij gaf het volk de verzekering dat wanneer zij gehoorzaam zouden zijn, zij zich daar zouden plaatsen waar Hij hen zou zegenen ter wille van de eer van Zijn naam. Als Gods volk slechts op Hem vertrouwt en in Hem gelooft, zal Hij hen zegenen. – *Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary, vol. 4 p. 1176.*

Dinsdag, 4 juni; Vrees Niet!

Onze Heer is op de hoogte van de strijd van Zijn volk in deze laatste dagen met de satanische werktuigen, die samenspannen met de boze mensen, die deze grote zaligheid negeren en afslaan. Met de grootste eenvoud en duidelijkheid verbergt onze Heiland, de machtige aanvoerder van het heir des hemels, de strijd die ze zullen doormaken niet. Hij wijst op de gevaren, Hij laat ons het strijdplan zien, alsmede het zware en gevaarlijke werk dat gedaan moet worden, en dan verheft Hij zijn stem eer de strijd begint om de kosten te berekenen, terwijl Hij gelijktijdig allen bemoedigd om hun wapenen op te nemen en te verwachten dat de hemelse legers zullen optreden als verdedigers van waarheid en recht. De zwakheid van de mensen zal bovennatuurlijke kracht vinden in elke zware strijd om de werken van de Almachtige te doen; volharding in geloof en volledig vertrouwen in God zullen succes verzekeren. Hoewel de gezamenlijke machten van het kwaad tegen hen in slagorde staan, zegt Hij dat ze moedig en sterk moeten zijn en dapper moeten strijden, want er is voor hen een hemel te winnen, terwijl meer dan één engel in hun rijen is en de machtige Aanvoerder van de hemelse legerschen hen leidt. Bij de inname van Jericho kon niemand in het leger van Israël zich erop beroemen dat door zijn beperkte kracht de muren van de stad waren ingestort, maar de Aanvoerder van het heir des hemels maakte de plannen voor die strijd in de grootste eenvoud, zodat de Here alleen de eer zou ontvangen en de mens zich niet zou verheffen. God heeft ons alle macht beloofd, want de belofte geldt voor u en uw kinderen en voor allen die verre zijn, zovelen als de Here God er toe zal roepen. – *Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary, vol. 2, pp. 995,996*

In deze vertroostende boodschap Haggai 2:1-5, wijst de profeet op de belofte van God die Hij gegeven heeft door Mozes, terwijl de Israëlieten hun kamp hadden voor de berg Sinaï, toen hij verklaarde: "Ik wil wonen bij de kinderen Israëls en Ik wil hun God zijn. En ze zullen weten dat Ik de Heer hun God, hen uit het land Egypte gebracht heb, zodat Ik onder hen kan wonen: Ik ben de Heer hun God." Door de hele woestijnzwerftocht heeft de Heer "Zijn grootheid en goedheid aan het huis van Israël" geopenbaard, welke Hij aan hen "verleende in overeenstemming met zijn genade, en volgens de grootheid van zijn liefhebbende beminlijkheid. Want Hij zegt, zeker zij zijn Mijn volk, kinderen die niet liegen zullen: dus was Hij hun Redder.

In al hun droefheid was Hij bedroefd, en de Engel van Zijn tegenwoordigheid redde hen: door Zijn liefde en medelijden verlost Hij hen; en Hij droeg hen al de dagen als van ouds."

En nu, niettegenstaande het feit dat ze herhaaldelijk hebben "gerebelleerd, en zijn Heilige Geest hebben geërgerd." Heeft God opnieuw in Zijn oneindige goedheid Zijn hand uitgestrekt om te redden en te herstellen. Als een

waardering van hun medewerking met Zijn bedoelingen, vernieuwd Hij Zijn verbond met hen opdat Zijn Geest onder hen kan vertoeven; en Hij gebiedt hen: "Vrees niet." Aan Zijn kinderen vandaag, als in de dagen van ouds, zegt Hij: "Wees sterk... en werk: want Ik ben met u." Wat een verzekering! Wat een aansporing tot gelovige dienst! – *Review and Herald*, 12 December, 1907

De belofte door Jezus gegeven aan Zijn discipelen, was tot nut voor allen die in overeenstemming met de voorschriften van Christus leven tot aan het einde van de tijd. God is Almachtig, en de mens krijgt kracht om om zijn taak te vervullen, en hij heeft de belofte van goddelijke hulp in iedere nood. Gods kracht is verborgen door ongeloof: Zijn wegen en doelen worden niet door hen verstaan. "De wereld kent Hem niet." Maar machtige overwinningen worden behaald door de gebeden van de gehoorzame kinderen van God, gevraagd in de naam van Jezus. Het geheim van het succes van het volk van God, is hun verbinding met Hem in gebed, en de nederige gehoorzaamheid aan Zijn eisen. Jezus benadrukte bij Zijn discipelen noodzaak van gehoorzaamheid aan de geboden die Hij aan hen heeft gegeven, indien ze in zijn liefde wilden blijven. De bemoediging beloofd aan zijn volgelingen was op deze voorwaarden. – *Signs of the Times*, 17 Januari, 1887

Woensdag, 5 juni: De Wens van Alle Volken

Deze tweede tempel was niet gelijk aan de eerste wat zijn heerlijkheid betrof, noch was het geheiligd door de zichtbare tekens van de goddelijke aanwezigheid die bij tot de eerste tempel behoorde. Er was geen manifestatie van bovennatuurlijke kracht om de inwijding te markeren. Geen wolk van glorie was er te zien om het nieuw opgerichte heiligdom te vullen. Geen vuur kwam uit de hemel om het offer op het altaar te verteren. De heilige wolk ruste niet langer tussen de cherubs in het heilige der heilige. De ark, de troon der genade, en de stenen tafelen werden erin niet gevonden. Er kwam geen stem van de hemel om aan de onderzoekende priester de wil van Jehova bekend te maken.

En toch was dit gebouw betrokken bij hetgeen de Heer had verklaard door de profeet Haggai, "De glorie van dit laatste huis zal groter zijn dan het vorige." "Ik zal alle naties schudden, en de wens van alle naties zal komen: en Ik zal dit huis vervullen met glorie, zegt de Heer van de legerscharen." Vele eeuwen later trachten de Joden te vergeefs te zien waarin de belofte van God, gegeven door Haggai, was vervuld, maar toen uiteindelijk de Wens van alle volken werkelijk verscheen en de tempel verlicht werd door Zijn persoonlijke tegenwoordigheid, hebben trots en ongeloof hun geest verblind voor de ware betekenis van de woorden van de profeet. De tweede tempel is geëerd, niet met de wolk van Jehova's glorie, maar met de levende aanwezigheid van Een in wie de volheid der Godheid lichamelijk woont – God geopenbaard in het vlees. De "Wens van alle naties" is inderdaad tot zijn tempel gekomen, toen de Man van Nazareth leerde en genas in de heilige hoven. In de persoonlijke tegenwoordigheid van Christus gedurende zijn aardse dienst, en hierin alleen, overtrof de tweede tempel de eerste in glorie. – *Review and Herald*, 16 Januari, 1908

Donderdag, 6 juni: De Zegelring van de Heer

Op de dag dat er rijke zegeningen aan de Israëlieten waren beloofd vanwege hun geloof en hun gewillige gehoorzaamheid, werd aan Zerubbabel, hun leider, een boodschap gegeven. Het woord des Heren kwam tot Haggai,... Aldus: "Zeg tot Zerubbabel, de landvoogd van Juda, Ik zal de hemel en de aarde doen beven, Ik zal de troon der koninkrijken omver werpen, de kracht van de koninkrijken der volken verdelgen, de wagens en wie daarop rijden, omver werpen en de paarden

en hun ruiters zullen neerstorten, ieder door het zwaard van de ander. Te dien dage luidt het woord van de Here der heirscharen, zal Ik u, Zerubabel, mijn knecht, zoon van Sealtiel, nemen, luidt het woord des Heren, en Ik zal u tot een zegelring maken, want Ik heb u uitverkoren, luidt het woord van de Here der heirscharen.”

Dit persoonlijke getuigenis aan Zerubabel is ons op schrift nagelaten speciaal om ons te bemoedigen in een tijd van beproeving. Zerubabel is pijnlijk beproefd geworden al de jaren dat hij de Israëlieten heeft weggeleid uit Babylon. God heeft een doel als hij beproevingen zendt aan zijn kinderen. Hij leidt hen nooit anders dan dat ze zelf zouden kiezen als ze het einde van het begin af zouden zien, en de eer die ze hierdoor vervullen, zouden ontdekken. Hij onderwerpt hen aan discipline om hen nederig te maken – om hen te leiden, door lijden en smart, zodat ze hun zwakheid zien, om hen nader tot Hem te trekken. Als ze Hem aanroepen voor hulp, antwoord Hij met “Hier ben Ik.”

Christenen zijn de juwelen van Christus. Ze moeten helder schijnen voor hem, ze stralen het licht van Zijn liefde uit. Hun luister hangt af van de poetsbeurt die ze ontvangen. Ze kunnen ervoor kiezen om gepoetst te worden of ongepoetst te blijven. Maar een ieder die waardig geacht wordt om een plaats te hebben in Gods tempel, moet het poetsproces toestaan. Zonder dit poetsen dat de Heer ons geeft kunnen ze niet meer licht reflecteren dan een gewone kiezelsteen.

Christus zegt tegen de mens, u bent mijn. Ik heb u gekocht. U bent nu slechts een ruwe steen, maar als u het wil, plaats u in mijn handen, Ik wil u oppoetsen en de luister waarmee u dan zult schijnen doet Mijn naam eer aan. Niemand zal u uit mijn hand wegrukken. Ik wil u maken tot mijn bijzondere schat. Op mijn kroningsdag zult u een juweel in mijn kroon van vreugde zijn.

De goddelijke werker spendeert weinig tijd aan waardeloos materiaal. Alleen de kostbare stenen poetst Hij in overeenstemming met de gebruiken van een paleis, en Hij slijpt er al de ruwe kanten af. Dit proces is bijzonder en lastig; het kwetst de menselijke trots. Christus snijdt diep in de ervaringen die de mens in zijn zelfvoldoening heeft aangenomen als compleet, en neemt de zelfverheffing van zijn karakter weg. Hij snijdt het teveel aan hardheid weg, en plaatst de steen tegen het poetswiel, perst het er dicht tegenaan, zodat het ruwe er wordt afgeslepen. Dan wordt het juweel in het licht gehouden en de Meester ziet of Hij er zelf in wordt gereflecteerd en verklaart het een plaats waard in zijn collectie.

“In die dag, zegt de Heer der heirscharen, zal Ik u nemen, ... en u maken als een zegelring: want Ik heb u gekozen, zegt de Here” Gezegend is de ervaring, hoe snijdend ook, het geeft nieuwe mogelijkheden aan de steen, en het is oorzaak dat hij schijnt met levende straling. – *Review and Herald*, 19 December, 1907.

11. 8 juni tot 14 juni – Visioenen van Hoop (Zacharia)

Sabbatmiddag 8 juni

Zoals Satan Jozua en zijn volk beschuldigde, zo heeft hij door alle eeuwen hen diegenen beschuldigd die de genade en de gunst Gods zoeken. In de Openbaring wordt gezegd, dat hij de “aanklager onzer broederen” is, “die hen aanklaagde voor onze God dag en nacht.” Opb. 12:10. De strijd herhaalt zich over elke ziel die verlost is uit de macht van de boze en wiens naam geschreven staat in het boek des levens des Lams. Nooit is iemand opgenomen vanuit het

gezin van Satan in het gezin Gods zonder de vastbesloten weerstand van de boze ondervonden te hebben. Satans beschuldigingen tegen hen die de Here zoeken, ontstaan niet door misnoegen over hun zonden. Hij verlustigt zich in hun gebrekkige karakters. Alleen door hun overtredingen van Gods wet kan hij macht over hen krijgen. Zijn beschuldigingen spruiten enkel en alleen voort uit zijn vijandschap tegen Christus. Door het verlossingsplan wordt het menselijke gezin bevrijd uit de greep van Satan en worden zielen uit zijn macht verlost. Al de haat en boosaardigheid van de aartsrebel worden opgewekt wanneer hij het bewijs van Christus oppermacht aanschouwt, en met duivelse macht en list werkt hij om Hem het overblijfsel van de mensenkinderen, die Zijn zaligheid hebben aangenomen, te ontworstelen. — *Schatkamer deel 2*. p.181.

Zondag, 9 juni, Troostende woorden des levens

Maandenlang voor dit besluit was uitgevaardigd, hadden de Israëlieten in geloof gewerkt, terwijl de profeten hen hielpen door boodschappen voor die tijd, waardoor Gods doel voor Israël de bouwers voor ogen werd gehouden. Twee maanden na de laatste boodschap van Haggai die opgeschreven staat, kreeg Zacharia een reeks gezichten betreffende Gods werk op aarde. Deze boodschappen, die in de vorm van gelijkenissen en symbolen werden gegeven, kwamen in een tijd van grote onzekerheid en spanning en hadden bijzondere betekenis voor de mannen, die voorwaarts gingen in de naam van de God van Israël. Het kwam de leiders voor alsof de toestemming dat de Joden mochten herbouwen, zou worden ingetrokken: de toekomst zag er somber uit. God zag dat Zijn volk bemoedigd moest worden door een openbaring van Zijn oneindige ontferming en liefde. – *Profeten en koningen*, p. 353.

Ook nu zegt de Heer tot zijn kinderen: "Wees sterk...en werk; wat Ik ben met u." De christen heeft altijd een krachtige Helper in zijn God. Het is mogelijk dat we niet weten hoe de Here helpt; maar één ding weten we: Hij zal hen die hun vertrouwen in Hem hebben gesteld, nooit in de steek laten. Als christenen zouden beseffen hoe dikwijls de Here voor hen de weg heeft geëffend, opdat de plannen van de vijand niet in vervulling zouden gaan, zouden ze, terwijl ze voorwaarts strompelen, niet klagen. Hun geloofsoog zou gericht zijn op God en geen enkele beproeving zou hen doen wankelen. Ze zouden Hem erkennen als hun wijsheid en kracht en Hij zou door hen tot stand brengen wat zijn voornemen met hen is.

De ernstige smeekbeden en bemoediging van Haggai werden door Zacharia herhaald en verrijkt. God had hem verwekt om naast Haggai te staan en bij Israël er op aan te dringen het gebod om aan het werk te gaan en te bouwen ten uitvoer te brengen. De eerste boodschap van Zacharia was een verzekering dat Gods woord nooit zal falen, en een belofte van zegen voor degenen die zouden luisteren naar het vaste profetische woord.

Hoewel de velden onbebouwd lagen, hun magere voorraad snel afnam, en ze omringt waren door onvriendelijke mensen, gingen de Israëlieten toch in geloof verder. In antwoord op de oproep van Gods boodschappers, en ze werkten hard om de verwoeste tempel te herstellen. Dit werk vroeg een vast vertrouwen in God. Terwijl het volk deed wat het kon en zocht naar een vernieuwing van Gods genade in het hart en leven, kregen ze de ene boodschap na de andere van Haggai en Zacharia, met de belofte dat hun geloof rijk zou worden beloond, dat Gods woord over de toekomstige heerlijkheid van de tempel die ze nu bouwden, in vervulling zou gaan. Als de tijd gekomen zou zijn, zou de Wens van alle

volkeren in dit gebouw verschijnen als de Leraar en Heiland van de mensen. — *Profeten en Koningen*, pp. 351,352.

Maandag 10 juni: De Heer komt

Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: "Het was nodig, dat eerst tot u het woord Gods werd gesproken, doch nu gij het verstoot en u het eeuwige leven niet waardig keurt, zie, nu wenden wij ons tot de heidenen. Want zo heeft ons de Here geboden: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij tot heil zou zijn tot aan het uiterste der aarde."

Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijden zij zich en verheerlijkten het woord des Heren; en allen die bestemd waren ten eeuwigen leven, kwamen tot geloof. Zij verheugden zich uitermate dat Christus hen als kinderen van God erkende, en met een dankbaar hart luisterden zij naar de tot hen gesproken woorden. Zij die geloofden, deelden ijverig de evangelieboodschap aan anderen mede, en zo verbreidde het woord des Heren zich door het gehele land. Eeuwen tevoren had de pen der inspiratie deze bijeen vergadering van de heidenen reeds beschreven, maar deze profetische mededelingen waren slechts vaag begrepen. Hosea had gezegd: "Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is." En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: "Gij zijt mijn volk niet – zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God." En wederom: "Ik zal haar voor Mij zaaien in het land en Mij ontfermen en zeggen: Gij zijt mijn volk," dat zal zeggen: "Mijn God!" Hosea 1:10; 2:22.

De Heiland Zelf voorzegde gedurende Zijn dienstwerk op aarde het verbreiden van het evangelie onder de heidenen. In de gelijkenis van de wijngaard verklaarde Hij aan de onboetvaardige joden: "Het Koninkrijk Gods zal van u weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt." En na Zijn opstanding droeg Hij de discipelen op om uit te gaan "in de gehele wereld," en "alle volken" te onderwijzen. Zij mochten niemand ongewaarschuwd laten, maar moesten "het evangelie aan de ganse schepping" verkondigen. Math. 28:19; Marc. 16:15. — *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.129,130.

Als Gods uitverkoren volk zich op de hun aangewezen plaats had bevonden, als bewakers van geheiligde, eeuwige waarheden, die moeste uitgaan naar de heidenen, zou Jeruzalem tot op deze dag nog hebben bestaan. Maar het was een opstandig volk. En toen God alles had gedaan wat mogelijk was, tot zelfs het zenden van Zijn eniggeboren Zoon, wisten zij zo weinig van de Schriften en de kracht Gods, dat ze de enige hulp, die hen van de ondergang kon redden, afsloegen." Dit is de erfgenaam," zeiden zij, "komt, laat ons Hem doden, en de erfenis zal de onze zijn."

God had bepaald dat Israël een licht zou zijn voor de heidenen, om hen op deze wijze terug te roepen tot hun trouw. Maar Israël werd zelf blind voor het licht, doof voor de boodschappen gezonden om hun verstand te verlichten. — Ellen G. White *Bijbelcommentaar*, Vol. 4. P. 250,251.

God had de voorziening getroffen dat allen die het heidendom zouden loslaten om zich te verbinden met Israël, zouden delen in de zegeningen van het verbond. Ze werden samengevat onder de uitdrukking "de vreemdeling die in uw midden is." En met enkele uitzonderingen deelde deze groep in dezelfde gunsten en zegeningen van Israël. — *Patriarchen en Profeten*, p. 455.

Dinsdag 11 juni: Gods bereidheid tot vergeving

Een bijzonder scherp en indrukwekkend beeld van het werk van Satan en het werk van Christus, en de macht van onze middelaar om de beschuldiger van Zijn volk te overwinnen, is gegeven in de profetie van Zacharia. In een heilig visioen aanschouwd de profeet Jozua, de hogepriester, bekleed met vuile klederen, staande voor de Engel des Heren, de genade Gods afsmekend over zijn volk dat in leed is gedompeld. Satan staat aan zijn rechterhand om hem te weerstaan. Omdat Israël verkoren was de kennis van God op aarde te bewaren, waren ze vanaf hun ontstaan als natie het bijzondere doelwit geweest van Satans vijandschap, en hij was vast besloten hen te vernietigen. Hij kon hun geen kwaad doen als ze God gehoorzaam waren; daarom had hij al zijn kracht en kunde aangewend hen tot zonde te overreden. Verstrikt in zijn verleidingen, hadden ze de wet van God overtreden en zich aldus afgesneden van de Bron van hun kracht, en waren de prooi geworden van hun heidense vijanden. Als gevangenen werden ze naar Babylon gevoerd, waar ze vele jaren bleven. Nochtans had de Here hen niet verlaten. Zijn profeten werden tot hen gezonden met vermaningen en waarschuwingen. Het volk werd wakker geschud om zijn schuld in te zien; zij verootmoedigden zich voor God en keerden vol berouw tot Hem terug. Toen zond de Here hun bemoedigende boodschappen, zeggende dat Hij hen uit hun gevangenschap zou verlossen en hen in Zijn gunst zou herstellen. En dat wilde Satan nu juist voorkomen. Een overblijfsel van Israël was reeds naar hun eigen land teruggekeerd, en nu porde Satan de heidense volken, die zijn handlangers waren, aan om hen totaal uit te roeien.

Als Jozua ootmoedig pleit voor de vervulling van Gods beloften, staat Satan driest op om hem te weerstaan. Hij wijst op de overtredingen van Israël als een voldoende reden waarom dat volk niet hersteld moest worden in de gunst van God. Hij eist hen op als zijn prooi en verlangt dat ze in zijn hand zullen gegeven worden om hen te vernietigen.....

Dan legt de Engel, Die Christus Zelf is, de Heiland der zondaren, de beschuldiger van Zijn volk het zwijgen op, door te zeggen: "De Here schelde u, gij Satan, de Here schelde u die Jeruzalem verkiest! Is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt?" Israël was lang geweest in de oven der beproeving. Vanwege hun zonden waren ze bijna verteerd in de vlam die door Satan en zijn handlangers was aangestoken om hen te vernietigen, maar God had nu zijn hand uitgestrekt om hen uit te leiden. In hun berouw en verootmoediging zal de barmhartige Heiland zijn volk niet in de wrede macht der heidenen laten. "Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen." — *Schatkamer* deel 2, pp 179-180

Woensdag 12 juni: Niet door menselijke kracht

Dezelfde moeilijkheden die er waren om de restauratie en opbouw van het werk van God te verhinderen, de grote bergen moeilijkheden die Zerubbabel op de weg tegenkwam, zullen allen tegenkomen die vandaag loyaal zijn aan God en zijn werk. Menig menselijk verzinsel is gebruikt om plannen uit te werken naar het verstand en de wil van hen in wie God niet werkt. Maar het is geen grootspraak noch een veelheid aan ceremoniën die aantonen dat God werkt door zijn volk. De aanmatigende kracht van de menselijke tussenpersoon beslist dit vraagstuk niet. Degenen die zich in de oppositie tegen Gods werk plaatsen, mogen een tijdelijke hinder zijn, maar dezelfde Geest die het werk des Heren de hele weg geleidt heeft, zal het vandaag ook leiden. "Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest, zegt de Heer der heerscharen." Door de gouden pijpen, nemen de olijftakken de gouden olie zelf tot zich. Deze olijftakken zijn de gezalfden die staan voor de Here van de gehele aarde.

Door hen spreekt de Heilige Geest tot de kerken. Zo zijn hemel en aarde verenigt. De hemelse kracht verenigt zich met de menselijke intelligentie. — *Review and Herald*, 16 Mei 1899.

Van de twee olijfbomen werd de gouden olie door de gouden pijpen overgebracht in de schaal van de kandelaar, en vandaar naar de gouden lampen die het heiligdom verlichten.

Zo werd van de gezalfden die in Gods tegenwoordigheid stonden, zijn Geest overgebracht op de menselijke bemiddelaars die geheiligd waren tot zijn dienst. De opdracht van de twee gezalfden is om aan Gods volk te verkondigen dat alleen de hemelse genade maakt dat ze een lamp voor onze voet is en een licht op ons pad.

Tijdens de herbouw van het huis des Heren, was Zerubbabel omringt door een veelvoud aan moeilijkheden. In de voorafgaande jaren hadden tegenstanders "de handen van het volk van Juda verslapt, en ze verstoorden hen bij de bouw," "zo kwam het dat ze staakten door geweld en macht." Maar de Heer kwam tussenbeide vanwege de getrouwe bouwers, en nu sprak Hij door zijn profeet, Zacharia, tot Zerubbabel, zeggende, "niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de Here der heerscharen. Wie zijt gij, grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel wordt gij een vlakte; hij zal de gevelsteen naar voren brengen onder het gejubel: Heil, heil zij hem."

Door de hele geschiedenis van Gods volk, zijn grote bergen moeilijkheden, ogenschijnlijk onoverkomelijk, opgedoemd voor hen die bezig waren in het openen van mogelijkheden voor God. Zulke obstakels in de voortgang heeft God toegestaan als een test van geloof. Wanneer we van alle kanten belemmerd worden, is het tijd om boven alles op God te vertrouwen en in de macht van zijn Heilige Geest. We hoeven niet in onze eigen kracht te wandelen, maar in de kracht van de Here, de God van Israël. Het is dwaas om op de mens te vertrouwen, om vlees tot onze arm te stellen. We moeten vertrouwen in Jehova; want in hem is eeuwige sterkte. De Ene, Die, in antwoord op de woorden en daden van geloof, de weg effende voor zijn dienaar Zerubbabel, is bekwaam om ieder obstakel van Satan, die de voortgang van zijn werk hindert, te verwijderen. Door het beoefenen van volhardend geloof, kan iedere berg van moeilijkheden verwijderd worden. — *Review and Herald*, 19 Januari, 1908.

In Zacharia's visioen van de twee olijfbomen die voor God staan zien we dat ze zelf de gouden olie door de gouden pijpen laten vloeien in de schaal in het heiligdom. Van hieruit worden de lampen in het heiligdom gevoed, zodat ze voortdurend een helder schijnend licht zullen geven. Zo van de gezalfden die in Gods tegenwoordigheid staan, wordt het goddelijke licht de liefde en de kracht meegedeeld aan zijn volk, om aan anderen licht vreugde en verfrissing te kunnen schenken. Ze worden kanalen door wie goddelijke werktuigen de tijding van Gods liefde aan de wereld verkondigen. — *The Watchman*, 15 Mei, 1906

We weten dat de lampen die ons licht geven, geen licht hebben van zichzelf. Ze kunnen zichzelf niet vullen. Daarom moeten de heilige gezalfden de gouden olie in de gouden pijpen legen. En het hemelse vuur, als het aankomt, maakt hen tot brandende helder schijnende lichten. Ons hart kan geen licht geven aan anderen tenzij er een levendig contact is met de hemel. Dit alleen kan ons brandend houden met een heilige, onzelfzuchtige liefde voor Jezus en voor allen die gekocht zijn door zijn bloed. En als we niet constant bijgevuld worden met de gouden olie, zal de vlam doven. Tenzij de liefde van God een inwonend

principe is in ons hart, zal ons licht uitgaan. —*Review and Herald*, 21 September 1897.

Donderdag 13 juni: Over vasten

Deze belofte van zegening (Jes. 27:6; Gen. 12:2) had in grote mate vervuld moeten worden in de eeuwen die volgden op de terugkeer van de Israëlieten uit het land van hun ballingschap. Het was Gods bedoeling dat de hele aarde voorbereid zou worden op de eerst komst van Christus zoals nu de weg wordt voorbereid op Zijn wederkomst. Na de jaren van vernederende ballingschap beloofde God genadig door Zacharia aan zijn volk Israël: "Ik keer weder tot Sion en Ik woon binnen Jeruzalem; Jeruzalem zal de stad der trouw, en de berg van de Here der heerscharen zal de berg der heiligheid genoemd worden. En van zijn volk zei Hij: "Ik zal hun tot een God zijn, in trouw en in gerechtigheid." (Zach. 8:3, 7,8.)

Deze beloften waren gegeven op voorwaarde van gehoorzaamheid. De zonden waardoor de Israëlieten gekenmerkt waren voor hun wegvoering, mochten niet herhaald worden. "Spreek eerlijk recht," had de Here gezegd tot hen die bezig waren met de herbouw, "bewijs elkander liefde en barmhartigheid; verdrukt weduwe noch wees, bijwoner noch arme en beraamd niet in uw hart elkanders onheil." "Spreek waarheid onder elkander, oefent eerlijke en heilzame rechtspraak uit in uw poorten." Zach. 7:9, 10; 8:16.

Rijk waren zowel de tijdelijke als geestelijke beloningen, beloofd aan hen die deze beginselen van recht in praktijk zouden brengen. "Het zaad gedijt, de wijnstok geeft zijn vrucht" had God gezegd, "het land geeft zijn opbrengst en de hemel geeft zijn dauw en Ik doe het overblijfsel van dit volk dit alles beërven. Gelijk gij onder de volken een vervloeking geweest zijt, o huis van Juda en huis van Israël, zo zult gij, doordat Ik u heil schenk een zegen worden." Zach. 8:12, 13.

Door de Babylonische ballingschap waren de Israëlieten voorgoed genezen van het aanbidden van gesneden beelden. Na hun terugkeer schonken ze veel aandacht aan godsdienstig onderricht en het bestuderen van wat geschreven stond in het boek der wet en in de profeten over het aanbidden van de ware God. Het herstel van de tempel stelde hen instaat de ceremoniële diensten van het heiligdom ten volle na te leven. Onder de leiding van Zerubbabel, Ezra en Nehemia beloofden ze herhaaldelijk alle geboden en inzettingen van de Here te zullen onderhouden. De perioden van voorspoed die volgden, leverden overvloedig bewijs dat God bereid was te aanvaarden en te vergeven, en toch wenden ze zich met noodlottige kortzichtigheid telkens weer af van hun heerlijke bestemming, en pasten zelfzuchtig op zichzelf toe wat genezing en geestelijk leven aan tallozen zou hebben gebracht. — *Profeten en Koningen* pp 431, 432.

In het vasten dat God verkoren heeft, worden genade, tederheid en medelijden beoefend. Gierigheid zal weggedaan worden, er zal berouw zijn over bedrog en verdrukking, en ook deze zullen verdwijnen. Al het gezag en de invloed moet gebruikt worden om de armen en verdrukten te helpen. — *Review and Herald*, 13 Oktober, 1891.

Als we falen in het doen van werken van genade, in het bewijzen van ware liefde en sympathie, om een hulp en zegen te zijn voor anderen, of wat we ook mogen doen, we zullen falen om God welgevallig zijn. Maar aan hen die iedere Christelijke plicht vervullen, die medeleven en liefde tonen aan de treurende, de armen en de verdrukten, voor de zaak van Christus, zijn de beloften rijk en overvloedig. —*Review and Herald*, 20 Februari, 1894.

12. 15 jun tot 21 jun – Het beste geschenk uit de Hemel (Zaccharia)

Sabbatmiddag, 15 juni

Het was Gods bedoeling om door het Joodse volk rijke zegeningen uit te delen aan alle naties. Door Israël moest de weg worden voorbereid om Zijn licht in de hele wereld te verspreiden. De volken op aarde hadden door het volgen van verdorven praktijken de kennis van God verloren. Toch roeide God hen in barmhartigheid niet uit. Het was Zijn bedoeling hen de gelegenheid te geven om Hem door middel van Zijn gemeente te leren kennen. Hij wilde dat de beginselen, geopenbaard door Zijn volk, het middel zouden zijn om het morele beeld van God in de mens te herstellen.

Toen de Here Israël uit Egypte leidde, openbaarde Hij opnieuw Zijn macht en Zijn barmhartigheid. Zijn machtige werken bij hun bevrijding uit de slavernij en Zijn handelwijze met hen gedurende hun reizen door de woestijn waren niet alleen voor hun welzijn bedoeld. Dit alles moest dienen om de omringende volken een les te leren. De Heer openbaarde Zich als een God die boven alle menselijk gezag en menselijke grootheid stond. De tekenen en wonderen die Hij verrichtte voor Zijn volk, openbaarden Zijn macht over de natuur en over de voornaamste aanbidders van de natuur.

God ging door het hoogmoedige land Egypte zoals Hij in de laatste dagen door de aarde zal gaan. Met vuur en storm, onder aardbeving en dood verloor de grote IK BEN zijn volk. — *Lessen uit het leven van alledag, pp 149*

Zondag 16 juni: De mantel van een Jood

God wilde Zijn volk Israël tot lof en heerlijkheid doen zijn. Zij kregen elke geestelijke zegening. God onthield hen niets wat kon dienen om een karakter te vormen dat hen tot vertegenwoordigers van Hem zou maken.

Hun gehoorzaamheid aan Gods wet zou hen tot wonderen van voorspoed maken ten aanschouwen van de volkeren op aarde. Hij die hun wijsheid en waardigheid in alle werk kon geven, zou hun leraar blijven en hen veredelen en verheffen door gehoorzaamheid aan Zijn wetten. Als zij gehoorzaam zouden zijn, zouden zij gespaard blijven voor de ziekten, waardoor andere volken werden getroffen. Zij zouden gezegend worden met een helder verstand. Gods heerlijkheid, majesteit en macht moesten door hun voorspoed tot uiting komen. Zij moesten een koninkrijk van priesters en van vorsten zijn. God verschafte hen elke mogelijkheid om het grootste volk op aarde te worden.

Als zij zijn geboden zouden bewaren, beloofde God hen de beste tarwe te geven en honing uit de rots te doen komen. Hij zou hen met een lang leven verzadigen en hen Zijn heil doen zien.

Omdat Adam en Eva aan God ongehoorzaam waren geweest, hadden zij het paradijs verloren en ten gevolge van de zonde was de hele aarde vervloekt. Maar als Gods volk zijn raad zou opvolgen, zou hun land weer vruchtbaarheid en schoonheid kennen. God zelf had hen aanwijzingen gegeven over het bewerken van de grond en zij moesten met Hem samenwerken om de bodem te herstellen. Zo zou het hele land onder Gods leiding dienen als een les van geestelijke waarheid. Zoals de aarde gehoorzaam aan zijn natuurwetten haar schatten zou voortbrengen, moesten de harten van het volk in gehoorzaamheid aan zijn zedenwet de kenmerken van zijn karakter weergeven. Zelfs de heidenen zouden erkennen dat zij, die de levende God liefhadden en dienden, boven hen stonden. — *Lessen uit het Leven van Alledag, pp. 150,151*

Gods kinderen moesten al het terrein dat God hun had aangewezen, in bezit nemen. De volken die de aanbidding en de dienst van de ware God hadden verworpen, moesten worden uitgeroeid. Het was echter Gods bedoeling dat de mensen door de openbaring van Zijn karakter door middel van Israël tot Hem getrokken zouden worden. De uitnodiging van het evangelie moest aan heel de wereld worden gebracht. Door de lessen van de offerdienst moest Christus voor de volken worden verheven, en allen die op Hem zouden zien, zouden behouden worden. Zoals Rachab, de Kanaänitische en Ruth, de Moabitische, zich van hun afgodendienst hadden afwend naar het aanbidden van de ware God, moesten allen zich verenigen met zijn uitverkoren volk. Naarmate het getal der Israëlieten zou toenemen, moesten zij hun grenzen uitbreiden, tot hun koninkrijk heel de wereld zou omvatten.

God wilde alle volken onder Zijn genadig bestuur brengen. Hij wilde dat de aarde met blijdschap en vrede vervuld zou worden. Hij had de mens geschapen om gelukkig te zijn en Hij wil het menselijk hart vullen met de vrede des hemels. Hij wil dat de gezinnen op aarde een zinnebeeld zullen zijn van het grote hemels gezin. — *Lessen uit het Leven van Alledag, pp. 151,152*

Maandag 17 juni, De Koning van Vrede

De Farizeeën moesten afzien van hun pogingen om het enthousiasme van de mensen te kalmeren. Hun terechtwijzingen maakten dat de vurigheid van het volk alleen maar groter werd. De wereld had nog nooit zo een triomfantelijke optocht gezien. Het was niet als die van de beroemde wereldse veroveraars. Geen stoet van treurige gevangenen, die als trofeeën van koninklijke moed kenmerkend waren voor zulke imposante optochten. Maar rondom de Heiland waren de glorieuze trofeeën van Zijn arbeid van liefde voor de zondige mens. Daar waren de gevangenen die Hij had gered uit Satans wrede macht, God prijzend voor hun bevrijding. De blinde aan wie Hij zicht teruggaf, ging voor en leidde de weg. De stommen, van wie Hij de tongen losgemaakt had, schreeuwden de luidste Hosanna. De lammen, die Hij genezen had, liepen los als de meest actieven in het breken van de palmtakken en ermee zwaaiend voor de Redder. Weduwen en wezen waren onder de menigte die de naam van Jezus verheerlijkten voor Zijn werken van genade voor hen. De melaatsen, die waren gereinigd door een woord van Hem en gered uit een levende dood, verspreiden hun onbezoedelde klederen op Zijn pad en begroetten Hem als de Koning van Glorie. Degenen die door Zijn magische stem zijn ontwaakt uit de slaap van de dood, waren in die menigte. Lazarus, wiens lichaam verderf in het graf had gezien, nu hersteld naar de volledige kracht van glorieuze mannelijkheid, begeleide het bescheiden beest waarop Zijn Bevrijder reed. — Pamflet: *Verlossing: of de Leer van Christus, het Gezalfde, pp. 120, 121.*

De Heiland wist, dat de dagen van Zijn persoonlijk dienstwerk op aarde bijna ten einde waren, en dat weinigen Hem zouden aannemen als hun Verlosser. In smart en zielenstrijd bad Hij voor Zijn discipelen. Zij zouden ernstig beproefd worden. Hun langgekoesterde verwachtingen, die gebaseerd waren op de algemeen verbreide misleiding, zouden op zeer pijnlijke en vernederende wijze teleurgesteld worden. In plaats van Zijn verhoging op de troon van David, zouden ze Zijn kruisiging aanschouwen. Dit zou Zijn ware kroning zijn. Maar zij zagen dat niet in, en dientengevolge zouden sterke verzoeken over hen komen, die zij moeilijk zouden kunnen herkennen als verzoeken. Zonder de Heilige Geest om hun geest te verlichten en hun begrip te verruimen, zou het geloof van de discipelen falen. Het was smartelijk voor Jezus, dat hun gedachten

aangaande Zijn koninkrijk in zo grote mate beperkt waren tot aardse verheerlijking en eer. Ter wille van hen was de last die op Zijn hart drukte, zwaar, en Hij stortte Zijn smeekbeden uit onder bittere smart en tranen. —De Wens der Eeuwen, p.242

Omdat omstandigheden veranderen en teleurstellingen komen, omdat u niet zo veel hulp kreeg als u hoopte te ontvangen voor de opbouw van het werk, moet u niet ontmoedigd worden. Leg elke zorg aan de voeten van de Verlosser. "Bid en gij zult ontvangen" (Johannes 16:24). Doe uw best, en wacht geduldig, hoop en wees blij, omdat de belofte van God niet kan mislukken. Christus' leven van niet aflatende inspanning is opgeschreven voor onze aanmoediging. Hij faalde niet en werd niet ontmoedigd. Wees geduldig in momenten van strijd en beproeving. Geduld is een kostbaar juweel. Het zal gezondheid brengen aan hart en geest. Wacht op de Heer totdat Hij ziet dat u klaar bent om de zegeningen waarvoor u vraagt, te ontvangen en te waarderen. Oefenen geloof uit, hoewel de beproevingen ernstig zijn. "Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet" (Hebreeën 11:1). Uit geloof wordt hoop geboren.

Het vereist zelfbeheersing om teleurstelling gedwee te aanvaarden; maar Jezus begrijpt uw behoeften. Elk gebed tot Hem in oprechtheid en geloof aangeboden, zal worden beantwoord. Weiger te wijken voor ontmoediging en wanhoop, nadat u uw best hebt gedaan. Wanneer u omgeven wordt door schijnbaar onoverkomelijke problemen, dan is het moment van alle momenten aangebroken om in de Heer te vertrouwen. — *Review en Herald, 30 mei 1912.*

Dinsdag 18 juni, De Ene die doorstoken is

"Ook zij, die Hem hebben doorstoken" (Openbaring 1:7). Deze woorden gelden niet alleen de mannen die Christus hebben doorstoken toen Hij aan het Kruis van Golgotha hing, maar voor degenen die door kwaad spreken en onrechtvaardigheid Hem dagelijks doorsteken. Dagelijks lijdt Hij de kwellingen van de kruisiging. Dagelijks doorsteken mannen en vrouwen Hem door Hem te onteren, door te weigeren Zijn wil te doen.

De Heer verlangt van ons om mannen en vrouwen in Christus Jezus te zijn. Onze natuurlijke aanleg moet worden verzacht en onderworpen door Zijn genade. Dan zullen wij Hem niet voortdurend opnieuw kruisigen. Onze Heiland leefde een perfect leven op deze aarde. Hij is ons Voorbeeld. Als we Hem nu volgen, Zijn wil in alle dingen doen, zullen we in de komende wereld voor altijd met Hem leven. Laten we onze blik voortdurend op Hem gericht houden. Het moet ons levensdoel zijn om Christus te verheerlijken. Dit is het grote doel dat christenen in elk tijdperk geïnspireerd heeft. Het is door dit doel te koesteren dat wij zekerheid hebben van de eeuwige zaligheid. Laten we Degene leren kennen van Wie we het onderscheid van vrede en vreugde en eeuwige leven zullen leren.

—Tekenen van de Tijd, 28 januari 1903

We mogen niet bij de zonde blijven, opdat de genade toeneemt, we moeten gewoon ophouden met zondigen. De liefde van Christus, tot uiting gebracht in de oneindige opoffering op Golgotha, is zonder vergelijking. Het is oprecht, toegewijd, oneindig en is de oplossing voor de noodsituatie waarin de zondaar verkeert, en het wekt in het hart van hen die het ontvangen, eerbied respect en eerbied op voor de heilige wet van God. In het licht weerkaatst door Golgotha, wordt de wet aanschouwd als heilig, rechtvaardig en goed. Het heeft het leven van de Zoon van God gekost om de schuld van de overtreding te betalen, die het gevolg is van de overtreding van de zondaar. Wanneer de zondaar zich bewust

is van het afstotelijk karakter van de zonde, en het besef van wat het de Zoon van God heeft gekost om de zondaar te verlossen, hem een ander rechtsproces en nieuwe proeftijd te geven, raakt zijn hart vervuld met liefde en dankbaarheid, en een oprecht geloof dat de ziel zuivert, wordt opgewekt dat werkt door liefde. Deze geloof en liefde zullen tot uiting komen in de ziel van hem, die echt bekeerd wordt naar God; en hij die de liefde van God ervaart, zal altijd een gevoel van verootmoediging en berouw voor vroegere overtredingen krijgen. Als Christus een dergelijk grote offer moest maken, als Hij zulk een lijden te verduren had vanwege mijn zonde, zal ik dan niet in nederigheid buigen en het betreuren dat ik verdriet heb toegebracht aan Zijn goddelijk ziel? Zal ik niet bang zijn dat ik de Zoon van God opnieuw kruisig en Hem openlijk te schande maak? De ziel die de kostbare gave van zaligheid waardeert, zal altijd Christus stervende op het Kruis aanschouwen, en de taal van die ziel zal de taal van onbaatzuchtig verdriet zijn dat hij ooit de zonde heeft begaan om de Zoon van God zoveel pijn te doen.... Wanneer we een gepaste waardering hebben voor het offer dat ter wille van ons is gedaan, zullen we niet smeken voor het voorrecht om in zonde te blijven. We zullen de zonde nalaten en onze harde harten zullen smelten onder de verbazingwekkende liefde van Christus voor onze zielen. — *Tekenen van de Tijd*, 28 oktober 1889.

Woensdag 19 juni: De Goede Herder

Christus wordt, in Zijn relatie tot Zijn volk, vergeleken met een herder. Hij zag dat na de zondeval Zijn schapen in een erbarmelijke toestand, blootgesteld aan zekere vernietiging overgeleverd zouden zijn. Hij verliet de eer en glorie van Zijn 's Vaders huis om herder te worden, om de onzalige, dolende schapen, die op het punt stonden te sterven, te verlossen. Zijn overwinnende stem werd gehoord, terwijl Hij ze naar Zijn kudde roept, een veilig en zeker toevluchtsoord, weg uit de hand van rovers; ook een beschutting tegen de verzengende hitte en een bescherming tegen de koude windvlagen. Zijn zorg was voortdurend voor het welzijn van Zijn schapen. Hij versterkte de zwakke, steunde de lijdende, en nam de lammeren van de kudde in Zijn armen, en droeg hen in Zijn boezem. Zijn schapen houden van Hem. Hij gaat hen voor, en zij horen Zijn stem, en volgen Hem. "Maar een vreemde zullen zij voorzeker niet volgen, doch zij zullen van hem weglopen, omdat zij de stem der vreemden niet kennen." (Johannes 10:5) Jezus zegt: "Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen; maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht – en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen. Want hij is een huurling en de schapen gaan hem niet ter harte. Ik ben de goede Herder en Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij" (Johannes 10:11-14) — *Tekenen van de Tijd*, 1 mei 1879

Het is in het Oosten de gewoonte van de herder om zijn schapen namen te geven, en als de schapen hun namen kennen, reageren ze op de stem van de herder. De herder gaat voor hen uit en leidt hen, begeleidt hen uit de schapenstal naar de wei. De schapen erkennen de stem van de herder en volgen hem. Jezus, riep zichzelf uit als de ware herder, omdat Hij Zijn leven gaf voor de schapen. Hij zei: "Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen" (Johannes 10:17,18) — *Tekenen van de Tijd*, 27 november 1893

Jezus is de Goede Herder, die Zijn leven heeft gegeven voor de schapen. Iedere ziel die zich overgeeft om vrijgekocht te worden, zal door Jezus gedragen worden uit de put van verderf of van de koestal van de zonde. Hij droeg onze zonden en onze smarten heeft Hij op zich genomen. Jezus neemt de ziel, zondig en vervuild, op Zijn schouders en draagt het vreugdevol naar de haven van veiligheid. Geen enkele eenzame ziel zou de kudde van Christus ingekomen zijn als de goddelijke Herder niet een persoonlijke inspanning had gedaan om de verlorenen te redden. Hij kwam om te redden wat verloren was. Hij proefde de dood voor ieder mens. Eén verloren schaap was genoeg om Jezus op zoek te laten gaan en het terug naar de kudde te brengen. Wel nu, zullen niet degenen die op de schouders van Christus gedragen werden naar de kudde, voor anderen werken en zoals de Herder op zoek gaan naar de verloren schapen? Jezus verwacht niets minder dan dit van zijn medewerkers. Tegelijkertijd wijst Hij Zijn discipelen op het gevaar van het in verzoeking geraken en de wens om de eerste te zijn in het Koninkrijk van de hemel. Velen geven geen aandacht aan deze kostbare les. Hij stelt duidelijk dat het voornaamste doel in het leven van een christen is de liefde tot God en liefde jegens zijn medemensen. — *The Youth's Instructor*, December 30, 1897.

Donderdag 20 juni: Koning van de Hele Wereld

Wij verkeren nog te midden van de schaduw en het gewoel van de dagelijkse beslommeringen. Laat ons het gezegende hiernamaals in hoogst ernstige overweging nemen. Laat ons geloof door iedere wolk van duisternis heendringen, en Hem aanschouwen, die voor de zonden van de wereld stierf. Hij heeft de poorten van het paradijs geopend voor allen, die Hem aannemen en in Hem geloven. Hij geeft hun de nacht om zonen en dochteren Gods te worden. Laat de beproevingen, die ons zo diep grieven, lessen vol lering worden en ons aansporen om te jagen naar het teken van de prijs van onze hoge roeping in Christus. Laat ons moed vatten bij de gedachte, dat de Here spoedig komen zal. Laat deze hoop onze harten verblijden: "Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten" (Hebreeën 10: 37). Zalig zijn de dienstknechten, welke hun Here, als Hij, komt, zal wakende vinden.

Wij, zijn op weg naar huis. Hij, die ons zo liefgehad heeft, dat voor ons gestorven is, heeft voor ons een stad gebouwd. Het Nieuwe Jeruzalem is onze rustplaats. Er zal geen droefheid in de stad Gods wezen, klachten en treurzangen over vervlogen hoop en verborgen leed, zullen nimmermeer gehoord worden. Weldra zullen de klederen der rouw verwisseld worden voor de bruiloftsklederen. Al spoedig zullen wij getuigen zijn van de kroning van onze Koning. Zij, wier leven verborgen, is met Christus, zij die op aarde zijnde, de goede strijd des geloofs gestreden hebben, zullen blinken met de heerlijkheid van de Verlosser in het koninkrijk Gods.

Het zal niet lang meer zijn vóór wij Hem zullen zien, in Wie al onze hoop op het eeuwige leven zijn middelpunt vindt. En in Zijn tegenwoordigheid zullen alle beproevingen en al het lijden van dit leven als niets wezen. [verzen 35-37 geciteerd] Ziet omhoog, en laat uw geloof voortdurend toenemen. Laat dit geloof u langs de ene weg leiden die door de poorten van de stad Gods voort in het grote hiernamaals, de wijde, onbegrensde toekomst der heerlijkheid, die voor de verlost is. "Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld, totdat de vroege en late regen erop gevallen is. Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij" (Jacobus 5:7,8) — *Getuigenissen* 9, pp.196,197

De verlost en verheffen een lofzang die echoot en weer echoot door de gewelven van de hemel: "De zaligheid is van onze God, die op de troon gezeten is, en van het Lam!" (Openbaring 7:10). En engelen en serafs verenigen hun stem in aanbidding. Als de verlost en de kracht en kwaadaardigheid van satan zien, zoals ze het nooit tevoren hebben gezien, zien ze dat geen andere macht dan die van Christus hen tot overwinnaars kon maken. In al die glanzende menigte is er geen een die de zaligheid aan zichzelf kan toeschrijven, alsof hij door eigen macht en goedheid gezegevierd had. Niets wordt gezegd van wat ze hebben gedaan of geleden; maar de last van elk lied, de hoofdgedachte van elke hymne is: " De zaligheid is van onze God, ... en van het Lam!" Openbaring 7:10. — *The Story of Redemption*, p. 422.

Lang hebben we gewacht op de terugkeer van onze Heiland. Maar toch is de belofte zeker. Binnenkort zullen wij in ons beloofde thuis zijn. Daar zal Jezus ons leiden langs de levende stroom, die vloeit uit de troon van God en Hij zal ons de donkere voorziening waar doorheen Hij ons op deze aarde heeft geleid, om onze karakters te perfectioneren, uitleggen. Daar zullen wij zonder omfloerste blik de schoonheden van het herstelde Eden aanschouwen. *En wij zullen onze kronen werpen aan de voeten van de Verlosser*, die Hij op onze hoofden heeft geplaatst en de muziek van onze gouden harpen zal we de hele hemel vullen met lof voor Hem die op de troon zit. — *Testimonies*, vol. 8, p. 254.

Er staat een dag op het punt om over ons los te barsten wanneer Gods geheimenissen zichtbaar en al Zijn wegen gerechtvaardigd zullen worden. Wanneer gerechtigheid, genade en liefde de kenmerken van Zijn troon zullen zijn. Wanneer de aardse oorlogvoering is volbracht en al de heiligen thuis verzameld, zal onze eerste thema het lied van Mozes, de dienaar van God zijn. Het tweede thema is het lied van het Lam, het lied van genade en verlossing. Dit lied zal luider, verheven, en in sublieme klanken weerklanken en weerkaatst worden door het hele hemelse hof. Zo wordt het lied van Gods voorzienigheid gezongen, verbinding makend met de verschillende bedelingen, want alles wordt dan gezien zonder een sluier tussen de wettelijke, de profetische en het evangelie. De kerkgeschiedenis op aarde en de kerk verlost in de hemel draaien allemaal rond het Kruis van Golgotha. Dit is het thema, dit is het lied — Christus is alles en in alles — dat in lofliederen zal weerklanken door de hemel uit de monden van duizenden en tien duizend keer tien duizend en het ontelbare leger van de verlost en. Iedereen is verenigd in deze liederen van Mozes en van het Lam. Het is een nieuw lied, want het werd nooit eerder in de hemel gezongen. — *Testimonies to Ministers*, p. 433.

13. 23 mrt tot 29 mrt – Schepping, alweer!

